

ȘAPTE ASASINI POVESTESC

• Reporterii noștri, în dialog cu autorii unor fărâdelegi cumplite, vă prezintă un univers incredibil

pag. 4-5

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

FLACĂRA

• Nr. 19 • 12 - 18 Mai • 1993 • 32 pagini 50 lei

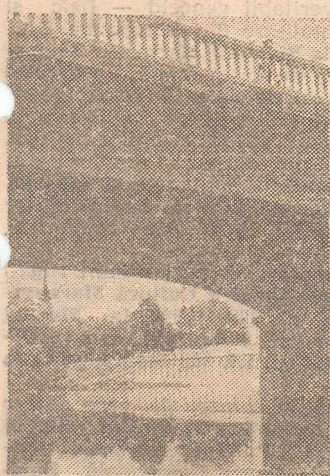
Fondată în 1911 de
CONSTANTIN BANU

Editată de
PUBLICATIILE
FLACĂRA

Director
general
GEORGE
ARION

Redactor șef **LIVIU TIMBUS**

ÎN ORADEA, OAMENII FAC AFACERI ȘI BANI

• Vă invităm să-i cunoașteți pe cei ce vă pot fi de folos

pag. 13-20

ADRIAN NĂSTASE

• „În politica externă,
ca și în tango, e nevoie
de două persoane”

pag. 3

SĂNĂTATEA VINE DIN CER

pag. 24

Un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

BUCUREȘTI, CALEA DOROBANȚI 111
TEL. 01-312.99.83; FAX 01-312.75.69

Serialele revistei noastre continuă:

- **COMISARUL CATTANI REVINE**
- **LUMEA FABULOASĂ A PIETRELOR PREȚIOASE**

pag. 29

SE INDEXEAZĂ ȘI PREMIILE FLACĂRA

O TRADIȚIE DE APROAPE UN SECOL
CELE MAI RĂVNITE
CELE MAI CUNOSCUTE
CELE MAI ONORATE
ADEVĂRATE CERTIFICATE DE VALOARE ÎN
PRESA ROMÂNEASCĂ
PREMIILE FLACĂRA PE ANUL 1992 ÎI ÎN-
CUNUNEAZĂ PE URMĂTORII LAUREAȚI:

1. Moralitate politică — Corneliu Co-
posu
2. Ambasadele prieteniei — Coen F.
Stork
3. Deschidere spre dialog — Adrian
Năstase
4. Orizont spiritual — Andrei Pleșu
5. Poezie — Ion Hadârcă
6. Muzică — Klaus Brambach

7. Teatru — Ion Caramitru
8. Plastică — Dan Băncilă
9. Publicistică — Ion Cristoiu
11. Televiziune — Mihai Tatulici
11. Medicină și antropologie — Can-
temir Rîșcuția
12. Plăcerea jocului — Grupul „DIVER-
TIS”
13. Sport — Lavinia Miloșovici

Premiile vor fi înmânate sâmbătă, 12
iunie, orele 12, la „Casa Republicii”

Domnul Victor Anagnoste, președintele
Uniunii Avocaților din România

AMENDAMENTUL SENATULUI ÎNCALCĂ STATUTUL PROFESIEI DE AVOCAT

— Vom avea, în sfârșit, o lege pe care dumneavoastră, avocații, o așteptați de mult, domnule Victor Anagnoste.

— Noi am reușit să terminăm proiectul acestei legi încă din iulie 1991. Dar am sperat o inițiativă parlamentară din partea Guvernului. Văzând că nu reușim să obținem, am introdus în luna martie proiectul nostru prin inițiativă parlamentară în Senat.

— Această întârziere a împiedicat, cumva, mersul justiției?

— Mai puțin mersul justiției, cât mai ales dezvoltarea profesiei de avocat. Sunt mai multe puncte în care lucrurile au făcut să ne găsim într-o situație dificilă. În primul rând, în sistemul legii care exista — din anul 1954 — exercitarea profesiei se făcea în cadrul unor birouri denumite „colective”. Noi le-am schimbat denumirea în „birouri de avocați”, după ce am izbutit să facem o lege de modificare parțială a legii din '54. Asta s-a întâmplat în februarie 1990. Aceste birouri de avocați, încălcând, însă, unele principii ale Constituției. Astfel, Constituția prevede dreptul la asociere liberă; ca atare, în principiu, avocații ar putea să se asocieze în mod liber, sub diferite forme, așa fel încât să facă față diferitelor solicitări. Din cauza legii care prevedea birouri colective, nu s-a putut ajunge la această situație. Birourile acestea, foste colective, nu reprezintă o asociere liberă. Ca atare, potrivit articolului 150, al-

niatul 1 din Constituție, forma aceasta de exercitare a profesiei se consideră abrogată, pentru că nu corespunde Constituției. Așa că a trebuit să profesăm cu o formă de exercitare a meseriei care era abrogată și care ne-a jenant foarte mult. Nu am putut să facem cabinete asociate, nici măcar individuale. Am avut mari dificultăți, deși, pe măsură ce timpul trecea, noi luam tot felul de măsuri care să ușureze situația. Cel mai grav lucru a fost că, din cauza legii vechi, noi nu am putut avea nici o colaborare profesională internațională. Este aproape de neconceput pentru o țară care vrea să intre în Europa, să se găsească în situația de a nu putea face nici o asociere cu avocații străini.

— Situație care se va îndrepta acum, cu adoptarea noii legi?

— Din păcate, Senatul a intervenit cu un amendament care a fost votat și care încalcă, după părerea noastră, statutul profesiei noastre, libere. În cadrul proiectului pe care l-am introdus în Senat, am făcut propunerea ca aceste contracte cu avocații străini să se poată face cu aprobarea Uniunii Avocaților din România. Este o chestiune care privește profesia, nu relațiile între state. În primul rând, statele democratice nu vor accepta niciodată să facă o asemenea convenție, pentru că ele nu se consideră competente să se amestece în treburile unei profesii libere, așa că asemenea convenții n-au să se realizeze. În al

doilea rând, amestecul statului în profesia noastră, care nu are un caracter public, ci privat, nu va conveni persoanelor străine. Cetățenii străini vor să fie apărați în țară, cu competență, de avocați români, dar, în același timp, nu renunță la asistarea și consultarea juridică din țara lor — și e normal să fie așa. Ori, dacă nu se poate ajunge la o colaborare din cauză că nu este o convenție între România și statul respectiv — care nu va fi în nici un caz cu statele democratice — noi vom fi, practic, stopați.

— În calitatea dumneavoastră de președinte al Uniunii Avocaților din România v-ați aflat, vreme de mai multe zile, față în față cu senatorii. Ați adus aceste argumente?

— Bineînțeles! Așa era proiectul făcut de noi. Au fost discuții numeroase, din acest motiv și votarea a mers greu. Cu toate acestea, s-a făcut acest amendament, ca și un altul, de asemenea, votat. Conform acestuia, noi nu putem la ora actuală să primim în avocatură alți juriști fără examen, chiar dacă aceștia au avut o îndelungată și meritorie activitate juridică. Mi se pare absolut anormal să supui unor examene judecători, procurori, după 10—20 de ani de activitate în profesie, mai ales dacă au fost la instanțele superioare sau la Procuratura Generală.

— Așadar, vom avea o lege a avocaților pe deplin mulțumitoare?

— Cu excepția acestor două amendamente — ce ne vor pune serioase probleme — legea este bună; ne-am străduit s-o facem modernă și europeană, motiv pentru care, înainte de a prezenta proiectul, am discutat-o îndelung cu numeroase foruri internaționale.

LIANA TATOS ■

SIMPOZION

ÎNCHISOAREA DE LA SIGHET.

MEMORIAL ISTORICO-POLITIC

Ediția I va avea loc în zilele de
21-23 mai 1993

Din inițiativa Inspectoratului pentru Cultură al județului Maramureș, Alianței Civice și Primăriei Sighetul Marmatiei, cu sprijinul Prefecturii și Consiliului Județean Maramureș, în colaborare cu Muzeul Maramureșean Sighetul Marmatiei, Asociația Foștilor Deținuți Politici din România, Fundația Culturală „Memoria”, între 21—23 mai a.c., va avea loc la Sighetul Marmatiei Simpozionul „Închisoarea de la Sighet. Memorial istorico-politic”. Ediția I, ale cărei teme implicite sunt dedicate examinării formelor și mecanismelor prin care sistemul represiv comunism a provocat un veritabil genocid — fizic și spiritual — în anii regimurilor totalitare din Europa de Est.

Organizarea acestui simpozion la Sighetul Marmatiei se justifică prin faptul că, în închisoarea de tristă faimă din această urbe, au murit ori petrecut ani grei de detenție peste 160 de mari personalități ale vieții culturale și politice din România. Sunt invitați să participe reprezentanți ai formațiunilor politice, personalități culturale din țară și din diaspora, reprezentanți ai societății civile și ai altor organizații naționale și internaționale, istorici, analiști politici, reprezentanți ai organizațiilor foștilor deținuți politici din celelalte țări foste comuniste, mass-media.

Cei care doresc să participe la acest simpozion sunt rugați să confirme pe adresa Inspectoratului pentru Cultură Maramureș, str. Gheorghe Șincai nr. 46, tel. 099-412042, la Muzeul Maramureșean Sighetul Marmatiei, tel. 099-511521, sau la Biblioteca Municipală Sighetul Marmatiei, tel. 099-515516, până la data de 10 mai 1993.

Fundațiile culturale sau societățile comerciale, care doresc să contribuie prin sponsorizare la organizarea acestui simpozion, o pot face în contul nr. 65.11.70.225 al Inspectoratului pentru Cultură Maramureș, deschis la Banca Comercială Baia-Mare.

URGENT: NU MIȘCAȚI ÎN FRONT!

Celor care ne-au dat legile în acești trei ani și jumătate nu le mai place ceea ce au făcut. Se schimbă timpurile, se schimbă gusturile! La început de mai '93. Legea manifestărilor publice trebuie modificată, după părerea Guvernului — și încă în procedură de urgență! Ce va spune Parlamentul? O să vedem la vot. Deocamdată, câteva opinii culese în Senat, chiar în zilele de mare fierbere ale săptămânii trecute:

GHEORGHE
DUMITRAȘCU,
FDSN:

„În momentul ăsta, după anumite canoane, eu sunt antidemocratic! Da! Eu cred că un parlament serios — noi nu suntem englezi, noi suntem tipi serioși — un parlament serios — dăptează legile la realitate”. (Vai de mine, domnule Dumitrașcu, da' cine-a zis că ați fi englez?! — n.n.).

CAIUS DRAGOMIR,
independent:

„Evenimentele ne prind mereu nepregătiți. Camil Petrescu spunea: „Oamenii inteligenți fac experiențe, proștii au pățanii”. Nouă ni se cam întâmplă să tot avem pățanii și totuși presupunem că nu suntem proști. Atunci, cine-i prostul? (Cin' să fie, cin' să fie, domnule senator? — n.n.).

RADU CEONTEA,
independent:

„Puterea simte nevoia legilor cu regim de urgență. Nu sunt nici împotriva acestei măsuri, nu sunt nici pentru această măsură. Această lege vine să se conformeze cu o realitate pe care guvernarea noastră încearcă, firește, s-o ascundă”. (De acord, dacă ziceți că i firește, numai s-o ascundă bine și cât mai la vedere! — n.n.).

ALEXANDRU
POPOVICI,
PAC,

„Tendința de a se lua înapoi ceea ce ni s-a dat mi se pare evidentă. În domeniul manifestărilor publice, ca și al promovării tineretului în avocatură, sau al investițiilor — totul e într-o conexiune și este vorba de reîntoarcerea la vechea mentalitate”.

EVENIMENTE MARI...

ABULII ȘI BULIMII

■ ■ ■ „De câțiva ani, lumea a intrat, parcă, într-o stare de abulie. O frământare, o zăpăceală, o pândă și o ură, continue încercări de vendetă — scrie Eugen Florescu în Vremea — fac din viața actuală o mizerie, pentru mulți insuportabilă. „Abulie” înseamnă, la domnul Florescu, ceea ce spune: frământare, zăpăceală, o pândă și o ură. Deci, un soi de agitație nebună. Nu știu cu ce dicționar lucrează domnia sa, dar în toate cele în uz „abulie” se traduce prin „lipsa voinței”. În același articol — „Cu durere despre doamna Hossu” — Eugen Florescu dezvoltă cu julație fel de fel de chestii din „viața internă de partid” de la „Scinteia Tineretului”, unde a stăpânit, înainte de a ajunge șeful secției de presă de la CC. Mai zice dumnealui: „...se

întâmplă că doamna Hossu a intrat în „presa centrală” chiar cu ajutorul meu”. Dat fiind că vorbește de durere și e jubilație, e clar că Eugen Florescu întreabinează un dicționar în care nimic nu mai înseamnă nimic. În presa centrală, toți cei care am intrat, când erau șefi Eugen Florescu și cei din generația sa, am intrat nu cu ajutorul lor, ci pe vremea lor și în po-fida lor. Asta pentru că prin ei nu se putea și nici peste ei.

■ ■ ■ Într-o publicație porno, un oarecare Munteanu — adică un pseudonim, în spațiile căruiu cine știe ce Munteanu se ascunde — scrie: „După ce a violat-o, R.M. a privit victima cu bulimie, rânjind”. Bulimie nu înseamnă, cum s-ar crede citind fraza, sadism, cinism ori dispreț, ci „stare de foame neîntre-

ruptă”. Un școlar, care suferă de bulimie — fiindcă e o boală — profitând de faptul că profesoara s-a întors spre tablă ca să scrie cuvântul „tomate”, i-a mâncat dintr-o înghițitură, materialul didactic de pe catedră. După care, probabil, a rânjit.

■ ■ ■ Multe ni se trag de la faptul că oamenii care neguvernă vorbesc fără să știe ce spun. La o conferință de presă de la Ministerul Industriei, domnul ministru Dumitru Popescu a combătut corupția referindu-se la 35 de directori care, după ce au fost

destituiți, nu au îndrăznit să facă nici unul contestație. Directorii respectivi sunt nițel mai deștepti ca domnul ministru. Ei știu că pedeapsa pentru hoți nu e niciunde în lume destituirea, ci pușcăria. Într-o bună zi, o să-l auzim pe șeful poliției pe țară spunând că după ce l-a criticat aspru pe hoții de buzunare, nici unul nu a făcut contestație. Dovada că sunt vinovați nu vine, la directorii destituiți, din faptul că tac ca peștii în apă, ci din dosarele de jaf.

■ ■ ■ La o conferință de presă a PRM-ului, Corneliu Vadim Tudor l-a întrebat pe un gazetar de la Ora, așa cum știe să întrebe Vadim, cu abulie, bulimie și durere: „Voi cu cine țineți? Să scrieți sus, pe prima pagină, de ce parte vă situați!”. Observația lui Vadim, chiar așa bulimică, e motivată. Toată lumea ține cu

cineva. Domnul Văcăroiu, spre exemplu, ține cu Rapidul. De fapt, lupta politică se dă, la noi, între cei care mai țin cu Dinamo — unii țin cu dinții! — și cei care țin cu Steaua. Domnul Iliescu oare cu cine ține? Dar Virgil Măgureanu?

■ ■ ■ Un soi de abulo-bulimie e și la Uniunea Scriitorilor. Boala e de tip nou și se manifestă mai ales când se termină banii. Printr-o adresă trimisă revistei „Convorbiri literare” din Iași, Uniunea Scriitorilor comunică redacției că, după ce redacția va reuși să facă rost de bani pentru salarii și plata colaboratorilor, Bucureștiul va îngădui atât creșterea salariilor cât și colaborări mai bine plătite. Dacă nu, nu! Unii procură banii, iar alții conduc: aceasta e relația reală dintre stat și particulari.

TUDOR OCTAVIAN ■

...EVENIMENTE MICI

Adrian Năstase:

„În politica externă, ca și în tango, e nevoie de două persoane”

— Deci, domnule Adrian Năstase, în care postură vă simțiți mai bine: în cea de ministru, sau în cea actuală, de președinte al Camerei Deputaților?

— M-am simțit mai bine și mi-era și mai simplu, într-un anumit fel, în postura de ministru de externe.

— Bănuiam că veți răspunde așa.

— E un răspuns firesc, ținând cont de formația pe care o am, de experiența mea în domeniul dreptului internațional și, de ce nu, ținând cont de personalitatea mea. Sunt mai puțin dispus la un dialog cu grupuri mari. Fiind și „Rac”, fiind și obișnuit cu activitatea de cercetare, este evident că ipostaza în care mă aflu acum îmi este mult mai dificilă.

— Și totuși, cred că v-ați făcut o strategie pentru acțiunea.

— În primele zile mi-a fost extraordinar de greu, fiindcă nu știam cum s-au desfășurat dezbaterile parlamentare în legislatura trecută. Veneam ca un amator, ca o persoană fără cunoștințele necesare, intrând

— Cum arată o zi din viața dumneavoastră, domnule Năstase?

— Sunt două categorii de zile: cele în care au loc ședințele în plen, când vin la 8.30; în pauza de masă mai am, de obicei, 2-3 întâlniri, între orele unu și trei; seara, de la șapte, mai rămân câte-o oră să văd dosarele și să semnez hârtii. Plec pe la orele 22 acasă. În celelalte zile, joi de la prânz, vinerea și sâmbăta, îmi planific alte activități, audiențe, diverse întâlniri... De cele mai multe ori duminica e o zi liberă... — citesc teancuri de ziare și uneori merg într-o comună de lângă Câmpina, unde avem o casă de lemn, soția mea, cu puștiul meu și cu mine și acolo îmi place să sap, să bricolez, să tai, tocmai pentru a nu mă mai gândi la altceva... Acolo discut cu vecinii mei — unul are stupi, altul are probleme cu aratul... — într-o zi cu totul altă atmosferă. Uneori merg și la vânătoare (dar nu prea am timp), nu atât pentru a vâna, ci pentru ideea de a merge pe jos, câteva ore, de a asculta pădurea. Fără această spălare a creierului, mi-ar fi greu luna să-mi relau activitatea.

„neîncălzit” pe teren. M-am gândit însă că e inerent ca perioada de acomodare a parlamentarilor să dea anumite tensiuni și că e nevoie să se instituie, totuși, o relație de comunicare cât mai bună și care să lase câmp liber unui dialog normal după confruntarea de idei din Parlament.

— S-a trecut de această perioadă de acomodare?

— Mie mi se pare că lucrurile au intrat în normal. În acest semiciclu cu câteva sute de oameni, încărcăți fiecare cu energie pozitivă și negativă, este nevoie, din când în când, de o mică supapă pentru deflarea tensiunii. Este ceea ce încerc să fac cu un zâmbet, cu o glumă.

— Eu zic că n-are de ce să ne mire ceea ce este la noi, pentru că și în Parlamentul englez e la fel... și în multe alte locuri.

— Toate parlamentele din lume sunt expansive, colorate sub aspectul exprimării. Dar toate trebuie să aibă niște limite ale decenței — părerea mea — și nu trebuie să se ajungă la atacuri la persoană. Se degradează atmosfera. De aceea sper — dacă tot ați amintit de Parlamentul englez — să obținem prin

— Ați avut vreodată senzația că sunteți manevrat?

— 17 ani am fost cercetător; am stat 10 ani într-o cămăruță, la etajul 6 al Ministerului Justiției. Am citit foarte mult, m-am simțit destul de liber ca spirit, n-am dus-o nici foarte rău, nici foarte bine. Unele lucruri mi le reproșez, poate că aș fi putut să fac mai mult. Nu am simțit nevoia de a mă înregimenta ideologic. La un moment dat, au fost unele lucruri care nu mi-au plăcut în Guvernul condus de domnul Petre Roman. Dacă nu am fost de acord, am spus, am spus-o și în public. Atunci când nu cred în ceva, de obicei spun. Sunt cam incomod din acest punct de vedere. Spun lucruri incomode și în FDSN, și în Parlament, dar încerc să fiu constructiv. N-am avut niciodată senzația că sunt manevrat, iar cei care-și închipuie că pot să fiu manevrat se înșală.

țările occidentale experiența necesară pentru a îmbunătăți infrastructura Parlamentului.

— Ceva care ne-a lipsit până acum...

— Noi am avut un grup de oameni care se întâlneau din când în când și votau. Nu exista o infrastructură de sprijin pentru parlamentari. De-abia următorul Parlament de la noi va fi ceea ce trebuie să fie o astfel de instituție.

— Mai limpede?

— El va avea la dispoziție o clădire modernă, comunicații adecvate, echipe de experți pentru sprijin de documentare și pregătire de texte. Noi funcționăm acum cu o ambiție de sfârșit de secol 20, dar cu o infrastructură de început de secol 20.

— Cum apreciați viteza de lucru a Parlamentului?

— E cea a unui parlament occidental. În Vest, însă, legile importante au fost adoptate. Nici un parlament occidental nu adoptă 100 de legi pe an, sau 200, cum s-a întâmplat la noi, fiind abrogate cele vechi.

— Numai din această pricină se manifestă o lentoare?

— Mai e și sistemul bicameral cu competențe identice, după părerea mea, un sistem criticabil. Orice reglementare e discutată, practic, de două ori, de trei ori când apare comisia de mediere, sau chiar în amândouă Camerele reunite.

— Chestiunea mutării sediului Parlamentului la Casa Republicii mai e de actualitate?

— Nu știu dacă în revista dumneavoastră ideea asta a avut sprijin sau nu, parcă da... Vedeți, noi discutăm acum într-o clădire care a fost construită între 1905-1907. Nu s-a ținut seama de condițiile de seismicitate și este foarte puternic afectată. Consolidarea ei ar necesita 18 luni de reparații și 5 miliarde de lei. Nu mai pun în discuție că actuala clădire are și puține camere în afară de spațiile de reprezentare. Deputații vin direct de la gară sau de la aeroport, intră cu servietă în ședință, pleacă la hotel... N-au unde să-și țină o carte, să primească o scrisoare...

— Poate de aceea unii deputați adorm în timpul ședințelor...

— În clădirea asta nu poate să funcționeze un parlament modern. Pe de altă parte, trebuie găsită o funcționalitate pentru Casa Republicii.

— Ce se preconizează?

— Acolo ar trebui mutată Camera Deputaților. Ar trebui făcut un centru de conferințe internaționale — acum le facem la hotelul București sau la Inter — nu-i normal, apoi, Senatul trebuie să se mute acolo, Monitorul oficial, Curtea constituțională e deja acolo... Încet, încet, se poate crea un centru al activității publice.

— Ați făcut vreo gafă ca ministru de externe?

— Mi-e foarte greu să spun. Nu m-am gândit nicio dată sub această formă, pentru că e foarte greu de comparat ceea ce ai făcut cu ceva pe care ai fi putut să-l faci. Eu aș discuta despre deficiența anumitor acțiuni.

— Adică?

— Ceea ce a fost foarte interesant cât am funcționat la Ministerul de Externe a fost capacitatea de a introduce elemente noi în jocul politic.

— Mai clar?

— Am încercat să trimitem imediat înapoi mingile, când erau trimise la noi și am reușit deseori acest lucru. În alte situații sigur că am ținut seamă și de circumstanțe. În politica externă, ca și în tango, e nevoie de două persoane și de o muzică adecvată!

— Și totuși, n-a existat nici o gafă?

— Gafe la nivelul acțiunii concrete nu-mi aduc aminte. Uneori, însă, fiind prea direct, poate am socat. Am preferat, totuși, acest stil foarte direct și care mi-a adus multe satisfacții.

— Una dintre ele?

— Îmi aduc aminte că am realizat un prim contact cu James Baker, în momente foarte delicate. Discuția de atunci a marcat toată istoria relațiilor mele cu fostul secretar de stat american. Au fost între noi zeci de mesaje, care nu sunt cunoscute (și nici nu trebuie să fie cunoscute), însă au creat o atmosferă de lucru. Nu mi-a fost niciodată teamă să spun ce gândesc.

— Și ce i-ați spus domnului Baker?

— I-am spus așa: „Domnule, secretar de stat, considerați că alegerile libere și corecte sunt esențiale! Am avut astfel de alegeri. De acord, dar țineți seama că, fără un ajutor economic important pentru România, chiar și prin alegeri libere și corecte putem să avem în Parlament oameni cu nostalgii”. Cred și acum că tot ce i-am spus atunci e adevărat. Altă dată — eram la New-York, la Consiliul de Securitate, în septembrie 1991 și minierii veniseră la București — i-am trimis domnului Baker un bilet și i-am spus că vreau să-l văd; mi-a răspuns și am stabilit o întâlnire pentru a doua zi (în programul meu figura un dîneu la Washington). I-am explicat ce se întâmplă la București, așa cum vedeam eu lucrurile de acolo și el mi-a spus: „Cred că e bine să vă plecați în continuare cauza”. Și domnului Genscher, și domnului Douglas Hurd le-am spus neted ce gândesc. Ei sunt doi oameni de mare calitate. Dar acum, când îmi aduc aminte acea perioadă, îmi dau seama că am trecut prin foarte multe situații umilitoare. Soarta unui ministru de externe român de azi e mult mai bună decât cea pe care am avut-o eu.

— V-a cuprins vreodată panica în Camera Deputaților?

— De multe ori ajung acasă cu sudoarea uscată pe spinare. Ai sentimentul că te afli într-o cușcă cu lei și nu știi dacă lucrurile se vor termina bine sau rău. La Ministerul de Externe trăiam pe o insulă și lucrurile erau mult mai simple.

— Întrevede domnul Adrian Năstase ce îi va rezerva viitorul?

— Nu — și ca să fiu sincer, nici nu mă interesează prea tare. Un singur lucru pentru mine e vital: legătura cu cercetarea, cu Universitatea. Îmi țin cât pot de regulat cursurile la Facultatea de Drept și sunt oricând dispus să fac numai acest lucru. Oricând aș putea câștiga 100 000 de lei pe lună și m-aș mulțumi și cu mai puțin, dar cu mai mult timp liber, adică având o viață normală.

— Vă place să purtați pulover?

— Foarte mult.

— Deci, nu vă place să fiți încorsetat purtând costum și cravată...

— Nu, și de aceea mergeam la institut îmbrăcat în pulover; în ultimii trei ani am fost îmbrăcat numai în costum, ceea ce mă face să mă simt ținut în chingi.

— Ce semnifică brățara de la mână?

— Am primit-o de la soția mea când ne-am căsătorit!

— Cine vă alege hainele?

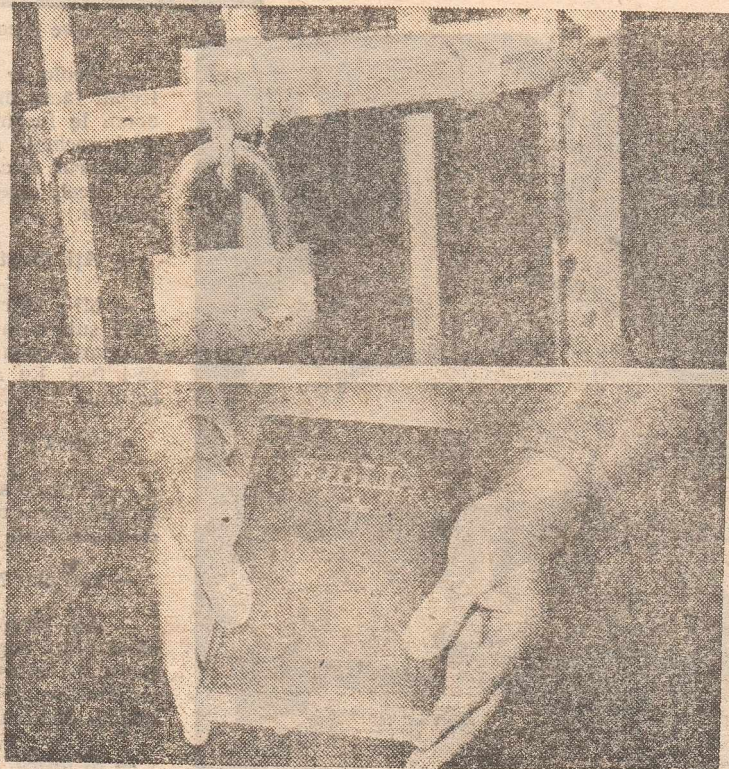
— Soția mea are un mare rol, are un gust impecabil; și eu cred că am un anumit gust, dar am mai puțin timp. Costumele pe care mi le-am făcut acum trei ani au început să cedeze și doar zilele trecute am fost să-mi completez garderoba.

— V-am admirat adeseori haina de piele...

— E din Statele Unite...

GEORGE ARION ■
Fotografie de FLORIN IONIȚA ■

DE CE NE RABZI PE PĂMÂNT, DOAMNE !

ȘAPTE

● **Fărădelegile comise nu le stărnesc
nici o umbră de remușcare.
Dorm, mănâncă și visează sub lacăt.
Unii vor ieși înainte de termen...**

Reporterii noștri vă conduc într-un univers pe care puțini îl întrevăd în grezăvia sa. Lumea criminalului nu este totdeauna, așa cum s-ar putea bănuși, tulburată de remușcări ; dimpotrivă, după cum veți vedea, asasinul se socotește, cel mai adesea, un nedreptățit.

A ucis, cu cuțitul, o blajină consăteancă

ILIE NINULESCU, 43 ani, cioban, comuna Urzicuța, județul Dolj, condamnat pe viață. Anterior, a mai fost condamnat la 25 ani, tot pentru omor (a executat 9 ani) :

„I-am aplicat, zic ei, 28 lovituri de cuțit, de la brâu în jos, dar, dacă vrei să omori omul, îi dai o karată sau o înțepătură de ac, ce să mai vorbim...”

„Eu vă povestesc, dar mai sunt și nereguli care nu mi-a convenit... Sunt din comuna Urzicuța, am avut un coleg de serviciu cu mine, cu care am avut dușmănie mai demult, în familie. Când am devenit, din nou, colegi de serviciu, el era membru de partid, făcea măgării, din astea, comuniste. La un moment dat, ne-am împrietenit, dar el nu-și lăsa năravul deloc. Eu, după cum cred că știți, am mai fost condamnat, tot pentru omor. Pe cine am ucis, atunci ? Nu mai știu. Acum am omorât-o pe Tugui Maria, din comuna Urzicuța, soția colegului meu. Eu mă duceam să-i duc un certificat medical soțului, că eram în concediu de boală. El nu era acasă, era la serviciu. Ea, zice, hai să bem o țuică. Am băut vreo jumătate de chil, acolo... M-a jignit, apoi, în niște discuții... Ne-am certat rău de tot. Eu aveam un cuțitaș mic la mine, în buzunar (după cum rezultă din rechizitoriul „cuțitașul” avea o lamă lungă de... 22 cm și lată de 2,7 cm). Am lovit-o de vreo patru-cinci ori. Sângele a tăsnit imediat peste tot. Dar să știți că am citit și eu rechizitoriul și sunt multe nereguli. Și ancheta este în neregulă, apărătorul din oficiu, nici nu l-am văzut decât la a patra instanță. N-am discutat cu el să mă întrebe, să-i povestesc, ce și cum a fost...”

După săvârșirea crimei am plecat în țară. Am fost pe la Sibiu și m-am angajat la niște ciobani, știind consecințele ce vor urma, ca de obicei. Am fost prins după două luni (15 iunie 1992, n.n.), când mă întorsesem la Craiova să fac o baie...

Ce am simțit ? Normal că fiecare are regretele lui, dar, în starea de ebrietate în care eram, n-am mai știut nimic... nu pot să-mi dau seama cum ce a fost.

Am furat, din casa victimei, bani, 100.000 cât zic ei, acolo, că nu i-am numărat și o geacă de piele (inițial, luase o geacă de fâș, la care a renunțat în favoarea celei de piele, conform rechizitoriului).

Da' când comiți crima și ești prins pe loc e... regulamentar. Da' când ești pe goană și se întocmește dosarul de către procuratură e cum vrea el. Și ancheta la fel. Deci, nu mai decurge, așa,

ca să fii corect, și tu să spui da, domnule, din cauza asta, așa și așa. Reconstituirea o face așa cum vrea el. Asta nu e democrație, ci comunism. Dacă vrei să omori omul, nici n-ai avea nevoie de cuțit. Îi aplici o karată sau o înțepătură de ac, ce să mai vorbim...”

Și-a ucis concubina și a rănit grav pe soțul acesteia

GHEORGHITA MITRACHE, 66 ani, Craiova, fost ajutor de precizie la depoul C.F.R. din localitate, condamnat la 23 ani. Recidivist, a executat 26 ani închisoare pentru furturi :

„Am dat, așa, cu cuțitul, de două ori, să scap și l-am rănit în abdomen...”

„Eu nu am omorât pe nimeni. Trăiam cu o femeie și m-a prins bărbatul cu ea. M-a tăiat la cap, prima dată pe mine. Ea s-a băgat între noi, strigând: «Nu-l tăia, Nicule!» El a lovit-o și pe ea. Eu, atunci, am profitat de ocazie, i-am prins mâna și i-am răscut-o la spate, i-am scos cuțitul din mână. El m-a prins în brațe și-atunci eu am dat așa, cu cuțitul, să scap și l-am tăiat, de două ori, în abdomen. Apoi, am plecat. Peste câteva ore, m-am dus la spital, să-mi coase rana. A venit poliția și m-a arestat pentru crimă. Eu am auzit, atunci, pentru prima oară, că ea a murit. Eram puțin sub influența alcoolului. Aveam nu știu cât la mine alcool. Din ei nu curgea sânge, eu nu am văzut, pentru că mie îmi siroia sângele în ochi.

Nu-mi justific faptul în nici un fel. Criminalul este Vieru Nicolae. El trebuia să fie după gratii, dar avea un văr ministru. El a adus opt martori, eu nu am avut nici unul, în apărare. Dar nici unul dintre martorii lui nu confirmă că eu am lovit-o cu cuțitul. Dacă ar fi apărut cuțitul în instanță, ca probă, s-ar fi văzut amprente pe mele cu ale lui. Dumnezeu să-l pedepsească pe cel vinovat ! Oricum, pentru mine viața nu mai are nici un rost. Sunt bolnav, am ciroză hepatică. Am luptat din greu pentru dreptate. De două ori am făcut refuz de hrană. Prima oară, după 45 de zile, am intrat în comă, dar am obținut strămătarea procesului la Procuratura Generală. Însă și acolo m-au găsit vinovat. Mai precizez că nu am reușit să gătesc nici un avocat domnle să mă apere. Comuniștii ăștia sunt de vină. M-au condamnat ca bandit, am făcut 26 ani pârnaie pentru furturi și acum tot ei...”

Nu am ce regreta, nu sunt vinovat. Și totuși, sentința a rămas definitivă, datorită probelor zdrobitoare aduse în instanță. Opt martori, vecini ai victimelor declară, sub prestare de jurământ, că Rodica Vieru, speriată, probabil, de cursul evenimentelor,

le-a cerut ajutorul. Rechizitoriul afirmă, apoi, că Gheorghita Mitrache, aflat sub influența alcoolului și vădind o forță ieșită din comun, a pocnit-o pe victimă cu un făcăleț drept în frunte. Apoi, fulgerător, i-a înfipt cuțitul în inimă, părăsind locul faptei, în mare goană.

A ucis, cu pumnii și picioarele, un cetățean necunoscut, care l-a oprit pe stradă să-i ceară un foc

MOLNAR ADAM-CSABA, 28 ani, Timișoara, zilier la un căruțaș particular, condamnat la 20 ani închisoare. Antecedente penale (3 ani pentru relații homosexuale și 1 an și 4 luni pentru furt din avuți obștice, în 1988) :

„Pe cine am omorât ? Asta e, că nu știu cum îl cheamă”

„Pe cine am omorât ? Asta e, că nu știu cum îl cheamă. Am fost bătut rău la miliție, în Timișoara, ca să recunosc ; mi-am pierdut acolo toți dinții. Cum să recunosc, dacă nu sunt vinovat ? În acea zi, am fost la restaurantul Stadion, împreună cu o fată și un fost cumnat de-al meu. Am băut foarte mult. La analize, mi-au găsit a doua zi dimineată o concentrație alcoolică aproape mortală : 0,3%. Cum puteam eu, în starea aia, să omor în bătaie un necunoscut de pe stradă ? Am încercat toate posibilitățile să scot adevărul la lumină. În trei ani și jumătate nu am reușit. Și când mă gândesc că anchetatorii mei se află, după Revoluție, în închisoare, dar totul este în zadar... O martoră, vecină de-a mea, căci fapta s-a întâmplat la 30-40 m de casa unde locuiam, a declarat că m-a văzut căzut jos, lângă victimă. Ea doar m-a văzut, dar n-a declarat că aș fi autorul crimei. Mai există, într-adevăr, unsprezece martori ai victimei, care au jurat că eu sunt criminalul. Nu știu cum a murit acest om. O fi fost un scandal pe stradă, că e un cartier numai de moldoveni, de constructori...”

Rechizitoriul arată că Molnar Adam-Csaba a ucis, bestial, cu pumnii și picioarele, provocând victimei multiple traumatisme, circa cincizeci, dintre care : politraumatism cranian, abdominal, contuzii cerebrale, fractură de bază craniană, traumatism cervical prin strângere de gât.

A ucis, în bătaie, copilul nelegitim al soției sale

DAN MARCU, 23 ani, muncitor metalurgist, satul Fărcașele, județul Olt, condamnat la 20 ani închisoare :

„Am fost în așa hal de nervi, că mi se urăse de atâta mizerie. Avea cinci ani și făcea pe el, continuu...”

„Da, a fost un copil al soției mele, din flori, care era bolnav și handicapat. Avea cinci ani. A murit din bătaie, căci pentru asta am și fost condamnat. L-am bătut cu palma. Nu m-am gândit că era neajutorat. Bine, că nu a fost cine știe ce, ca fiecare ce-și bate copilul... El era și slăbit după o perioadă de boală... A murit... Chestia care a fost, că după aia, de spaimă, de frică, nu m-am dus să declar ce-am făcut. L-am îngropat în curte. După zece luni, a venit procuratura. M-a întrebat cum am făcut, am recunoscut tot. Eram conștient că trebuie să execut un mandat... Soția mea a știut, că era și ea atunci acasă. Ce putea să facă sau să spună ea, căci eu eram bărbatul. Am fost în așa un hal de nervi, că mi se urăse de atâta mizerie. Avea cinci ani și făcea pe el continuu... Veneau și la mine fete, băieți și vedeau atâta mizerie... N-am vrut să-l omor, dar dacă așa s-a întâmplat, ce puteam să mai fac ? Și poate că n-aș fi luat douăzeci de ani, dacă nu-l găseau cu fractură craniană. Eu nu cred că l-am lovit așa tare ; după zece luni, cum să se mai cunoască o urmă ? De fapt, el mânca bătaie și de la mă-sa și cu palma și cu nula. Nu mi-am dat seama că-am să-l omor în bătaie.

Sigur că regret, dar dacă nu a fost nimeni lângă mine, să mă învețe, să mă sfătuiască... Și eu am luat multă bătaie, mi-am urât părinții, dar... Tot la ei mă întorc mereu, tot ei sunt sprijin acum. Îmi iubesc mult soția, avem împreună trei copii... Alte planuri de viitor ? Am să-mă fac socotile după douăzeci de ani.”

Și-a ucis mama cu un baston

CONSTANTIN MITRU, 41 ani, Craiova, mecanic-auto, condamnat la 19 ani închisoare :
„Beat fiind și becul stins, nu am observat nici sângele împrăștiat peste tot, nici creierii rămași pe bastonul ei”

UCIGĂȘI POVESTESC

„Pe 28 martie 1992, am plecat din Craiova cu fetele mele, Elena-Nuți și Camelia, la țară, la o bătrână, să săpăm via. Am lucrat sâmbătă, duminică, luni. Luni seara am plecat la un verisor, că trebuia să repar conducta de la tractor. După ce am terminat treaba, zice el: «Hat să bem». El era deja băut. Am băut cu el, tată-său și soția sa un kil și jumătate de țuică. De fapt, am băut vartos doar noi, bărbatii. Și cum eram nemâncat... Când am ajuns acasă, a bătrână era deja sculată și m-a luat la drăcuturi și înjurături. Am lăsat-o în pace și m-am culcat în pat. M-am trezit în miez de noapte și am observat-o pe bătrână ridicând cămașa fetei. Immediat am intrat la bănușii, știind că se ține de prostii. Mi-era teamă să nu facă farmece fetei, cum fac bătrânele la țară. În luna lui martie. Atunci, am sărit ca ars, am apucat-o de păr, am dat cu ea de pământ. Am înghățat bastonul pe care ea îl folosea la mers și am început să dau... Cât am lovit-o, nu știu. În rechizitoriu, scrie că o oră sau cam așa ceva. Atunci, plin de furie și beat zdravăn, nu am observat nici sângele împrăștiat peste tot, pe pereți, pe mobilă și nici creierii pe baston. A doua zi m-am predat, am fost constient de fapta mea. Mai ales că eu niciodată nu o atinsesem nici cu degetul... Asta a fost situația...»

Și normal că regret, când știu că am acasă patru copii. Atât de rea a fost, că au plecat de acasă, toți: tată, frații mei... Eu, de trei ani, nu trecuseră pe acolo. M-au îndemnat rudele, du-te, că-i păcat de via aia, dar mi-era frică de gura ei afurisită... M-am dus și am făcut ce-am făcut... Nu m-am dus hotărât să... Așa ceva nu am avut în cap. Așa a fost soarta...»

Și-a ucis, cu sadism, concubina

DORIEL-DINU NIȚPIR, 46 ani, comuna Plenița, județul Dolj, șofer, condamnat pe viață. Recidivist, condamnat pentru uciderea mamei sale, la 20 ani (eliberat în 1988, după numai 9 ani):

„Ce rost avea s-o bat cu coada măturii, când aveam în casă niște droguri de fier groși, lungi de doi metri”.

„Vreau să fac o paranteză, de la început. Nu am comis, practic, nici un omor, deși sunt trimis în judecată pentru această faptă. În vara anului 1988, m-am liberat din pedeapsa trecută, după nouă ani. În câteva zile, m-am angajat la I.T.A. Calafat, unde lucrasem și înainte, timp de zece ani, tot la transport călători. M-am apucat de lucru. Pe parcurs, am cunoscut o fată ce avea vreo 24 de ani și care mi-a devenit prietenă. Datorită stigmatului pe care îl purtăm noi, cei condamnați pentru fapte grave, suntem niște victime ale oprobriului public. Dar Verginica știa tot și acceptase situația. Dar mereu interveneau părinții ei și rudele... Mici incidente, mici scandaluri. Oricum, avea dinainte mari neînțelegeri cu mama sa, frațele și unchiul ei. Ea și cu taică-său aveau mari neplăceri acolo, în casă. Pentru că rudele ei îi interziceau, mereu, orice întâlnire cu mine, ea s-a hotărât să-l părăsească. Lucra la Fabrica de Conserve din Calafat și locuia în satul Guiu, comuna Maglăvit. A plecat, deci, și a început să-și caute servicii prin Craiova. În octombrie 1991, aflându-mă acasă, la țară, la Plenița, ea a venit câteva zile în vizită la mi-

ne. Cum era căutată de mamă-sa, frate-su și unchi-su și cum mai avuseseră loc unele... incidente între noi, Verginica s-a hotărât să se ducă acasă, la părinți, să-și mai ia niște lucruri. Am pierdut autobuzul ce făcea legătura între comuna Plenița și Calafat. Am luat o mașină și am lăsat-o, la o mie de metri de casa ei, pe la ora cinci după-amiaza. M-am întors în comună și am stat într-un bar, de la ora șase la zece. A doua seară, mă trezesc cu procurorul Dimon și colonelul Radu de la Poliția Județeană Dolj, peste mine acasă, la Plenița, spunându-mi că prietena mea este internată, în stare gravă, la Urgență, la Craiova, bătută și nu vrea să spună cine a „aranjat-o”, pretinzând că ar fi căzut pe scările unui bloc în construcție. Proba zdrobitoare, a acușării este o bandă de magnetofon. Verginica, cu câteva clipe înainte de a muri, i se confesează dlui procuror Dimon, în lipsa oricărui martor — asistenta, medicul, sau mama sa, — și descrie cu lux de amănunte, cu cât sadism am maltrat-o eu: am bătut-o cu o coadă de mătură, cu o coadă de lopată, de cuțit, și de greblă, am tăiat-o cu un cuțit, am ars-o cu țigara. Zicea că în chip premeditat, când au căutat-o rudele ei, am înscuiat-o într-un dulap și i-am pofțit să viziteze o casă goală. Principalii martori ai acușării, care jură că au auzit țipete și că au văzut-o bătută-măr, îmi sunt dușmani de moarte, tocmai pentru că suntem rude. În lipsa unor probe... „concludente” sunt, acum, condamnat pe viață. Plătesc, astăzi, pentru o crimă odioasă pe care nu am comis-o. Nici nu m-am confruntat cu ea... Victima moare, după trei-patru zile, în spital și mie nu mi se spune... Mai mult, ea a susținut, până în ultima clipă, că nu a fost bătută. Eu susțin că pe banda aceea de magnetofon nu era vocea ei. Medicul și asistenta au fost obligați, după ascultarea înregistrării, să contrasemneze procesul verbal. Nu am absolut nici un martor. Barmana, chemată după zece luni de zile, nu și-a mai amintit că am fost în respectivul bar. Să știți că un recidivist, ca mine, este foarte ușor de aruncat pe viață în pușcărie.”

Rechizitoriul afirmă că victima a fost maltratată timp de șase zile, cu sadism, că a avut cincisprezece coaste rupte ce i-au perforat plămîni, fractură de

bazin, multiple contuzii cranio-faciale, cinci de arsură de gradul doi cu țigara, trei plăgi tăiate, superficiale. Victima a afirmat, de mai multe ori: „Sunt dispusă să-l iert, e timpit, nu-și dă seama ce face.” Un „timpit”... — și cincisprezece coaste rupte, fractură de bazin, plăgi tăiate, arsuri cu țigara... Viața e, uneori, oribilă: iar „timpenia” — abjecție.

Și-a ucis soțul inecându-l în Olt

MARIA PANAIT, 41 ani, comuna Izbiceni, județul Olt, condamnată, definitiv, la 16 ani pușcărie:

„L-am ținut, cu capul în apă, ca pe un câine, până nu a mai mișcat, apoi i-am dat drumul... la vale”

„A fost un om care nu știa să se comporte cu noi, un bețiv ce reușise să vâre spaima în sufletele noastre. Eu munceam, din greu, zi și noapte, să alibă cel șase copii, vai de mama lor, o bucată de pâine pe masă. Adesea, ne bătea pe toți, fără nici o deosebire. Când era beat, inventa tot felul de... pedepse. De exemplu, bătea cercevelele geamurilor și ușile în cui, se pot vedea urmele și acum, și ne bloca în casă. Mereu îi spuneam: «Măi băiete, de ce te porți așa? Tie nu-ți pasă de copiii tăi, de viitorul lor?».

S-a întâmplat pe 14 septembrie 1991, cu două zile înainte de nunta fiicei noastre, Vasilica, în vârstă de 20 ani. Ea lucra la Pitești și își luase o săptămână de concediu. Munceam toți, inclusiv cei mici și treburile nu se mai terminau. În seara aceea, el a venit, din nou, beat-mort, după ce umblase, nici eu nu știu pe unde, întreaga zi. Făcea spume la gură de furios ce era. A sărit la mine, m-a doborât la pământ... Apoi, a tăbărit pe Mariana, strigând: «Curvă nenorocită, ce te

holbezi așa?!» și i-a aplicat și ei câțiva pumni. În sfârșit, ne-a bătut zdravăn, pe toți. Striga: «Vă omor, acum termin cu voi!». Eu protestam: «Lasă-ne, de ce faci așa, omule?». Și atunci, el s-a aruncat pe podea: «Vreți să scăpați de mine — zice — nu aveți decât să mă omorâți! De ce nu-l ascultați pe taica? El v-a spus de multe ori să mă inecați în Olt!». Vă jur că, în acel moment, mi-a venit ideea să-l ascult, ca de obicei. Am simțit, deodată, o forță imensă și am spus: «Haideți, toți, la treabă!». Împreună cu Vasilica, cu Gulie Ionel, viitorul meu ginere și asistați de Mariana, am luat sfoară și lanțuri de prin curte și l-am legat fedeleș. Nu l-am lovit, nu a opus nici o rezistență. După vreo șase ore, l-am urcat în căruță, l-am dus la Olt și l-am ținut cu capul în apă, până s-a inecat. Apoi i-am dat drumul pe râu. De emoție, am leșinat. M-au dus, pe brațe, acasă. A doua zi, în urma denunțului făcut de copiii minori (o fată de zece ani și un băiat de șapte), am fost arestați.

La urmă, m-am călț pentru ce am făcut. Satana sau ce-o fi fost... Dar nimeni nu-l iubea, nici părinții lui, nimeni. Până am să trag pământ pe mine am să mă căiesc și n-am să uit; că pentru un moment, m-am lăsat orbită de furie și acum plătesc... Plătesc și copiii mei rămași, acum, în grija surorii mele... Din dragoste pentru ei, am greșit și le-am distrus viitorul”.

Mariana Panait, 18 ani, condamnată la 5 ani pentru complicitate la uciderea tatălui său, completează:

„Ce am simțit în momentul acela? Nu știu... poate emoție. Nu m-am gândit, nici o clipă, că-l vom omorî. Nici eu, nici sora mea Vasilica nu am participat, efectiv, la... Nu am strâns lantul, nu i-am îndesat batista în gură. Am asistat... Dar, nici nu ne-am gândit să o oprim pe mama. Ne-a fost frică să rămânem singure, acasă. De aceea, am plecat și noi cu căruța... Era rău, mereu ne chinuia, ne bătea, ne înjura. Pentru ce am făcut, ne-am primit pedeapsa aici, pe pământ...”.

BRINDUȘA NICOLAE ■

Fotografiile de FLORIN IONIȚĂ ■

LIBERTATEA — O PARANTEZĂ PENTRU PUȘCĂRIE

ȘANTAJUL HELSINKI

În epocă și multă vreme mai pe urmă s-a spus, ad usum Delphini, că Actul final de la Helsinki a însemnat un triumf al rațiunii, că el s-a făcut de dragul păcii în Europa și în lume, fiind o pavăză pentru toate popoarele, dar mai cu seamă pentru cele mici, în contra agresiunii și războiului. În realitate, Helsinki a fost un clasic și țepăn târg între cei puternici; fosta u.r.s.s. să fie sigură că rămâne cu ce-a înghițit; vest-europenii să aibă siguranța că u.r.s.s. nu va încerca să ajungă la Atlantic, că se va mulțumi să digere în continuare ce-a îngurgitat; Statele Unite să rămână mai departe arbitru echilibrului european. Și astfel s-a prevăzut inviolabilitatea granițelor. Însă Germania de vest nu dorea eternizarea scindării țării și de aceea s-a zbatut și a obținut ca în Actul final să se prevadă că granițele nu se pot modifica prin forță (al treilea principiu), însă pot fi schimbate pe cale pașnică, prin convenții, potrivit dreptului internațional (primul principiu). Era deci vorba de o prevedere cu adresă precisă, cu trimitere la o singură situație: a țară scindată ca urmare a celui de-al doilea război mondial și care trebuia, mai devreme sau mai târziu, să se reintregească.

Nu se poate spune că cele convenite la Helsinki n-au jucat, o vreme, un rol pozitiv. Dar viața a mers înainte și între timp Germania s-a reunificat iar Iugoslavia, Cehoslovacia și u.r.s.s. (aceasta din urmă cel puțin din punct de vedere juridic) s-au destrămat, lagărul socialist s-a prăbușit. Continentul nostru e altul decât cel din 1975. În consecință, Actul final de la Helsinki, făcut pentru un anumit fel de Europă, este în prezent depășit. Va trebui să se realizeze un nou acord tip Helsinki, care să fixeze reguli de conviețuire într-o Europă așa cum arată ea acum. Dar comunitatea internațională este deocamdată ocupată până peste cap cu rezolvarea conflictului din fosta Iugoslavia, cu stabilizarea situației din Rusia, cu criza economică și cu multe altele. Pentru un nou Helsinki va trebui deci să mai așteptăm.

Însă faptul că aranjamentul din 1975 a căzut în desuetudine nu-i împiedică pe mulți să șantajeze cu acordul respectiv, într-un sens sau altul. Astfel, Kremlinul mai visează și acum că granițele fostului imperiu sovietic sunt apărate de Actul final de la Helsinki și se comportă în consecință, târăgându-se retragerea trupelor rusești din fostele republici. Una dintre aceste republici, Ucraina, crede că poate invoca documentul adoptat în capitala finlandeză pentru a menține în componența ei teritoriul cotoșit de Moscova în 1940 ca urmare a pactului Ribbentrop-Molotov. Pe viceversa acționează Budapesta. Ea apelează la prevederea inclusă de germani pentru uzul lor propriu (prevedere aflată într-o totală incongruență cu situația Ungariei), cum că granițele pot fi modificate prin bună înțelegere, pentru a se sustrage de la declarația clară și precisă că nu are nici un fel de pretenții teritoriale față de țările vecine.

Ungurii lasă impresia a zice că ei ar face ce-ar face, dar nu le dă voie Actul final, care stipulează că frontierele se pot modifica prin acordul părților. Lăsând la o parte faptul că, după cum arată istoria omenirii, nimeni n-a cedat vreodată nici măcar un metru pătrat de pământ la masa tratatelor, fără să aibă, mai mult sau mai puțin vizibile, o sabie la gât, un pistol în ceață sau degetele prinse la țâșna ușii, trebuie arătat că chiar dacă Actul final ar fi prevăzut că regula generală este schimbarea granițelor, nemodificarea constituind excepția, și tot ar fi existat posibilitatea ca ungurii să încheie cu vecinii lor tratate în care să se consemneze fără echivoc că ei, ungurii, renunță la orice modificări teritoriale. Dar, practicând șantajul Helsinki, ungurii n-au finalizat până în prezent nici măcar încheierea tratatului cu Ucraina.

Optica Ministerului de Externe ungar rezultă din luările de poziție ale unor reprezentanți ai săi: „Noi declarăm că, în spiritul Actului final de la Helsinki, nu ne vom atinge cu forța de granițe” și „Ungaria se declară împotriva oricăror modificări de granițe realizate prin forță”. Cel ce gândește așa consideră că menținerea posibilității de a modifica „pe cale pașnică” granițele ar avea pentru Ungaria următoarele efecte: ar duce la întărirea securității țării, ar îmbunătăți situația ungurilor de dincolo de hotare și șansele realizării „aspirațiilor” acestora, ar contribui la slăbirea forțelor naționaliste din țările vecine. Însă, după cum a arătat chiar un diplomat ungar, lucrurile stau exact invers: cele trei deziderate s-ar putea satisface numai în cazul în care Budapesta ar renunța formal la orice revendicări teritoriale. Dar recurgerea de către unguri la stipulațiile Helsinki are și menirea de a pune România între cloac și nicovală: ori „să compătămească” cu prevederea din Act cum că granițele din Europa sunt intangibile, și atunci să pună cruce reunirii cu Basarabia (ungurii făcându-se a nu ști că România este singura țară din Europa care se găsește exact în situația în care a fost Germania, de țară scindată, adică tocmai în situația pentru care s-a pus în Actul final prevederea respectivă), ori să cochetze cu zicerea că frontierele pot fi modificate „pe cale pașnică”, și prin asta să recunoască dreptul ungurilor de a ne cere să negociem „la masa tratatelor” granițele noastre cu ei.

Nu că ungurii ar fi în stare vreodată să smulgă cu forța vreo bucată de pământ de la cei din jur. Militarmente, prin ei înșiși, ungurii n-au însemnat, nu înseamnă și nu vor însemna niciodată nimic. Da, dar îi pot convinge pe alții să dea cu băta pentru ei, cum s-a întâmplat când cu dictatul de la Viena. Iată de ce până când, pe de o parte, Ungaria nu va renunța la șantajul Helsinki și nu va declara limpede și răspicat că nu are nici un fel de pretenții teritoriale față de statele limitrofe — și în primul rând, se înțelege, față de România — și până când nomenclaturii U.D.M.R.-iști de la noi nu se vor considera sută-n sută cetățeni români, cu toate drepturile, dar și cu toate obligațiile pe care această calitate le presupune, până când aceștia din urmă nu vor fi pătrunși de adevărul elementar că guvernul țării lor se află la București și nu la Budapesta și deci până nu vor înceta pelerinajul în capitala ungurească după instrucțiuni și indicații prețioase, ungurii din România nu vor putea să-și susțină în mod serios vreo revendicare și nu vor avea nici o șansă ca acea revendicare să fie satisfăcută. Ar fi foarte util ca atât Budapesta, cât și udemeriiștii, să țină bine minte câteva cuvinte spuse chiar de un ungar: „Cine l-a ales pe Gheorghe Răușan primar al Clujului? Apărent, românii. În realitate, ungurii sunt aceia care (prin atitudinea lor antiromânească n.n.) l-au ales”.

ION D. GOIA ■

GREVĂ DE VÂNZARE

Președintele IUGOSLAVIEI și președinții săi ajutători, ai Serbiei și Muntenegrului, s-au dus la Pale să-i convingă pe sârbii bosniaci că harta Vance-Owen merită să fie bătută în cuie. Nu au fost singuri: premierul elen s-a deplasat și dânsul pentru a telepatiza parlamentarii din auto-proclamatul for de la Pale. Dar degeaba. Dincolo de pacea evocată obsesiv, obișnuința războiului a devenit, ca odinioară în Vietnam, prima natură a autohtonilor. Vorbele despre reconciliere sunt conștiințios dublate de rafale. ● Grevă de mari proporții care a paralizat estul GERMANIEI a adus, spre deosebire de multe alte manifestări identice din Răsărit, o promisiune vest-europeană de pompaj masiv: președintele Comisiei Europene, Jacques Delors, a afirmat că CEE este gata să îndrepte spre landurile estice 20 de miliarde de mărci germane, pentru a „estompa decalajele față de restul Germaniei”. Bun. E de înțeles. Ce ne facem, însă, cu decalajul nostru național față de Europa, în care nu putem intra cu nici un chip? ● Situație ciudată la TALLIN: un fost veteran american al războaielor din Coreea și Vietnam a fost nu-

mit, în pofida avizului nefavorabil al președintelui Clinton, șef al forțelor armate estoniene. ● Șeful diplomației israeliene, Shimon Peres, a făcut o declarație atât de scutită de echivoc, încât a produs perplexitate în regiune și mai departe. El a precizat că tratatul de neproliferare a armelor nucleare este un text gol de conținut și că ISRAELUL nu îl va semna. Cancelariile

TURNUL BABEL

interesate și-au amintit că armata israeliană deține aproximativ 200 de focose nucleare, ca și rachete purtătoare cu rază medie și lungă de acțiune... ● Recenta semnare la SINGAPORE a unui pachet de documente de colaborare chino-taiwaneză a atras masiv atenția mass-media de pe glob. Semnificația recentei întâlniri nu scapă nimănui și conturarea unui spațiu chinez extins în Pacific poate răsturna multe obișnuințe. Până una-alta, agenția A.P. notea-

ză: „Oameni de afaceri taiwanezi au investit până acum 8,9 miliarde de dolari în întreprinderi din China continentală. Exporturile indirecte taiwaneze au fost de 6,2 miliarde, iar importurile 1,2 miliarde. De asemenea, după 1987, milioane de taiwanezi și-au putut vizita rudele sau și-au petrecut vacanța dincolo de strâmtoare”. Așadar, runda Singapore face lumină într-o piesă mai veche... ● Întâlnirea dintre președinții UNGARIEI și UCRAINEI s-a desfășurat sub patronajul unei anumite discreții a presei din zonă. Totuși, ea scapă regulii contactelor protocolare. La Budapesta, șeful diplomației ungare a punctat elocvent dialogul: „Ucraina transpune treptat în viață principiul respectării minorităților, ceea ce este un pas esențial și pentru că în regiunea noastră nici un alt stat nu a stabilit garanții minorității maghiare”. ● După impopularul război din Vietnam, CONGRESUL AMERICAN a adoptat „rezoluția puterilor de război”, care îi leagă dacă nu de mâini, măcar de picioare pe președinte, în cazurile extreme când trebuie luate decizii strategice. Și totuși, la cinci luni de la debarcarea americană în Somalia, Congresul încă dezbate chestiunea autorizării desfășurării lor. Deci Kafka se poartă și la alții...

RADU BUDEANU ■

Prostie, sadism

și resurse secrete

PATRU FELURI DE A SCĂPA DE COMUNISM

● Pericol galben sau miracol chinezesc?

Ciudată intersecție de destine, ciudat cocktail de desertațiune și patimă, de prostie apoteotică și sadism de rutină în evoluția comunistă și post-comunistă a câtorva țări: Iugoslavia, România, Rusia și China.

Cel care a mișcat primul în rând, când cenușa celui de al doilea război mondial de-abia se răcise, a fost Tito. Fostul lider de partizani, cu aparență rudimentară și mare amator de intrigi regionale, s-a glazurat primul în stil occidental: uniforme somptuoase, trabucuri pe comandă, stăsește insulară la Brioni, escapade princiere, colecții de artă ș.a.m.d. În timp ce el relaxa Iugoslavia, transformând-o într-o ciudățenie adriatică, practicând un comunism extravagant de piață liberă, în România Gheorghiu-Dej și, apoi, Ceaușescu, vânau posesorii de dolari, amatorii de turism internațional și cititorii de cărți contemporane în alte limbi. Iugoslavii plecau în călduri în Occident, făceau bani, se înțorceau acasă și deschideau cărciumi, magazine, mici hoteluri. Românii, nu. Iugoslavia și-a început tranziția odată cu revizionismul. România s-a adâncit în balamucul ei original, s-a faraonizat și s-a astupat. La noi a urmat o revoluție macabră, furibundă, de serie neagră, iar la Iugoslavi nu a urmat nici o revoluție. Țara s-a dezmembrat și a inaugurat primul război civil balcanic, menit să încurce toate lilele diplomației europene. O zonă paradisiacă,

prosperă, promițătoare, s-a transformat într-un poligon funest în care cruzimea cambodiană pare o simplă uvertură.

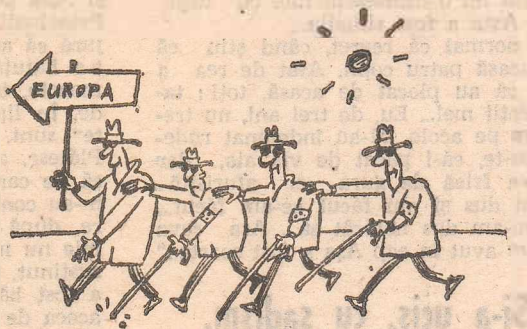
Rusia și China, alți pivoți ai comunismului mondial, s-au închinat la aceeași zel, au practicat un terorism statal de o feroцитăte fără seamăn și au ajuns la starea de război. Războiul ruso-chinez, care a stricat dogma solidarității socialiste, a fost semnalul că ceea ce nu e în regulă pe plan intern poate fi dublat pe plan extern. Două imperii polițienesti, experimentând fiecare câte o revoluție culturală — în cadrul căreia cărturarilor de primă mână au fost atârnați în cărlige și artiștii notorii au fost trimiși la abator — s-au bătut și, apoi, s-au despărțit într-o tăcere de plumb. URSS a intrat în vârtejul Gorbaciov, a dezarmat în raport cu Occidentul, s-a dus de răpă economic și a explodat administrativ. Ea a devenit CSI, adică mai nimic, un nimic gigantic încurcat nuclear și complet falimentar. Proba de laborator a CSI rămâne, desigur, Rusia. O țară ajutată de Occident să respire de la o lună la alta, o țară care își pregătește două constituiții, două puteri, două variante de supraviețuire. Simultane și antagonice. În Rusia nu a avut loc o revoluție anticomunistă, ci un taifun reformativ confuz de sus în jos și puternic birocratizat de reprize de negocieri între democrați și dogmatici. Războiul între cele două tabere e în

toi, devine tot mai crâncen, iar în acest timp salariile își definesc puterea de cumpărare în chibrituri, pâini și sticle de oțet.

Nici în China nu a avut loc o revoluție anticomunistă. Acolo lucrurile stau, paradoxal, incredibil, frizând absurdul. Acolo partidul comunist, bătut solid în cuie, modifică dintr-o mișcare constituția și introduce genericul de economie de piață socialistă. Drumul spre capitalism a fost adjuocat fără preaviz, fără referendum, fără bătălii între garnizoane, fără victime spectaculoase. După trecerea cu tancul peste studenții care cereau disperați încheierea unei epoci dezastruoase, ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat, partidul a virat-o brutal spre alte zări economice. A făcut-o asigurând cel mai înalt ritm de creștere economică vizat vreodată de o țară socialistă și cu o asemenea soliditate, încât cercurile occidentale au coșmaruri. Zona Marii Chine (care înglobează partea continentală), insula dizidentă Taiwan și Hong-Kong devin, până în anul 2000, placa turantă cea mai dinamică a lumii. Aprecierea nu este a Chinei (încă, vai, comunistă), ci a experților americani!

Tranziția în Iugoslavia, România, Rusia și China conține asemenea „jocuri”, contradicții și nuanțe specifice, încât te întrebi ce resurse secrete a avut, în fond, planeta comunistă?...

RADU BUDEANU ■

Doamna Arafat se confesează (II)

„Cu Yasser nu te plictisești!”

Continuăm să publicăm declarațiile date Revistei „ELLE” de acea tânără în vîrstă de 29 de ani, care a reușit să înfrîngă înverșunarea unui bătrîn și celebru celibatar, devenind, astfel, doamna Yasser Arafat.

ELLE: Cînd v-ați întîlnit prima dată cu Yasser Arafat?
Souha Arafat: A fost în Iordania, în 1984. Eram cu mama, care-l cunoștea de mult și voia ca eu și surorile mele să-l întîlnim. Pentru noi era un mare simbol, era liderul palestinian. Aveam pe atunci 22 de ani și eram studentă la Paris.

— Ați fost fascinată de el?
— Are un șarm extraordinar. Și apoi, ce-mi place, este că e tot timpul cu picioarele pe pămînt.

— Sincer vorbind, îl găsiți un bărbat frumos?

— Eu, da! Este suficient să-l vezi, să-l urmărești gesturile, felul cum se mișcă și farmecul lui te copleșește. Nu te mai gîndești la frumusețea fizică.

— Deci, l-ați revăzut...
— La Tunis, de mai multe ori. Mai tîrziu mi-a propus să lucrez cu el. Asta înseamnă să părăsesc Palestina fără posibilitatea de a mă mai întoarce. Mulți m-au luat drept nebună.

— Din acel moment l-ați considerat tot numai „marele om”?

— A, nu! Acesta a fost începutul. Dacă mi-a cerut să lucrez cu el, era clar că urma să se întîmple ceva.

— Este o mare diferență de vîrstă, nu?

— Da, dar asta se șterge imediat. Să trăiești cu un bărbat de 30 de ani este mai puțin interesant, decît cu un om care are o viață atît de plină, cu atîta experiență. Cu Arafat nu te plictisești! E mult mai palpitant decît să stai cu un om gol pe dinăuntru. De la Arafat ai totdeauna ceva de învățat.

— Ați avut ezitări la gîndul căsătoriei?

— N-a fost o alegere ușoară. Dar, aveam deja experiența unei vieți tumultuoase, cu mama mea. Sint obișnuită cu așa ceva de vreo 20 de ani.

— Dar părinții nu l-au găsit prea bătrîn pentru dumneavoastră?

— Ba da, dar eu sint încăpățînată.

— Puteți vorbi despre distrații? Mergeți la teatru, la cinema?

— Nu, n-am mai fost niciodată, dar cînd m-am măritat, am știut că așa va fi.

— Căsătoria dumneavoastră a fost ținută, o vreme, în secret.

— Nu a fost secret, am așteptat doar momentul potrivit pentru a o face publică. A fost ceva foarte simplu. Nici măcar familia n-a fost prezentă. În fond, toată viața mea e simplă.

— Și foarte tumultuoasă.

— Foarte tumultuoasă și foarte simplă. Am o casă micuță la Tunis. N-aș accepta să trăiesc într-un palat. Cu cît ai o poziție mai importantă, cu atît trebuie să rămii mai aproape de oameni.

— Ați avut măcar o zi liniștită în acest prim an de căsnicie?

— Nu.

— Vă este frică?

— M-a învățat să nu-mi fie frică. Are o mare credință în Dumnezeu. Ceea ce trebuie să se întîmple, se întîmplă. Mi-e mai frică pentru el decît pentru mine. Mai ales cînd călătorește... De cînd a avut loc accidentul cu avionul nu mă mai lasă să merg eu el.

— Înainte de căsătorie erați creștină.

— Da, de religie greco-ortodoxă. Sint mulți printre creștinii palestinieni și nu sint diferențe între creștini și musulmani în Palestina. Eu am trăit într-o comunitate musulmană unde erau numai zece familii creștine și n-a fost nici o problemă. Cînd am fost mică am învățat într-o școală musulmană — deci am învățat și Coranul — și apoi am fost dată la maici... În familia mea sint

tem credincioși, dar nu practicanți. Există din ce în ce mai multe căsătorii mixte între creștinii și musulmanii palestinieni.

— Și credeți că asta a făcut plăcere familiei dumneavoastră?

— Mama mi-a respectat alegerea. Ea gîndește că atîunci cînd te măriți cu Arafat, este personalitatea, simbolul, care contează.

— De ce v-ați convertit la islamism?

— Islamul este o religie tolerantă. Cînd o femeie se căsătorește cu un musulman, poate să-și păstreze religia. Eu n-am făcut-o. Nu știu cum să vă explic, dar eu Arafat, nu se putea asta. Femeia își urmează bărbatul. Nu este religie, este obicei.

— Ce procentaj de creștini există printre palestinieni?

— Mai mult de 20 la sută. Dar este un număr care începe să scadă. Mulți emigrează din cauza situației. Cînd este un regim de ocupație, nu mai există locuri de muncă. Chiar pentru tinerii israelieni este greu. Și dacă Israelul nu face parte, tîrîra sa generație nu i-o va ierta.

— Sinteci născută la Ierusalim?

— Da. În ziua de 17 iulie 1964. În Zodia Racului. Suntem cinci: patru fete și un băiat.

— Mama dumneavoastră este o eroină pentru Palestina.

— I se spune „Passionaria”. De douăzeci de ani discută cu israelienii, a fost în închisoare, a fondat prima agenție de presă palestiniană. De cîrînd i s-a pus o bombă în mașină. N-are o viață ușoară.

— Tatăl dumneavoastră este și el implicat?

— Nu, e un hancher care n-are nimic de-a face cu toate astea.

— Așadar, în familia dumneavoastră, politica este treaba femeilor.

— Da, sărăcul tata, a fost obligat să urmeze aceste femei teribile care l-au antrenat într-o viață infernală. Sora mea este măritată cu Ibrahim Souss, reprezentantul OEP la Paris, cealaltă cu delegatul OEP din România... Femeile joacă un rol important la palestinieni, iar Arafat

„Fratele Ceaușescu, fratele Arafat”

„Asemănarea dintre Ceaușescu și Arafat era extrem de izbitoră. Nu numai din motive politice sau ca un corolar natural față de antisemitismul său avea Ceaușescu încredere în Arafat. Fără barba lui Arafat și pielea sa puțin mai închisă la culoare, ar fi greu să-i deosebești. Au aceeași formă a feței, aceeași expresie în jurul gurii, același zîmbet, aceeași ochi care te străpungeau. Amin-doi gîndesc și acționează la fel. Sint la fel de vorbăreți, irascibili, impulsivi, violenți și isterici”.

— Amîndoi vrem să influențăm America în favoarea noastră. Cu toate acestea, metodele noastre sint diferite. Tu, Frate, Arafat, folosești armele. Eu folosesc cuvintele.

— Lupta, frate Ceaușescu! Lupta înarmată și teroarea sint singurele lucruri pe care le respectă America”.

„În 1976, Ceaușescu i-a propus lui Arafat să facă schimb de consilieri în probleme de spionaj. Primirea cîtorva agenți OEP a adus o creștere dramatică a componenței teroriste din cadrul DIE (Departamentul de Informații Externe), numită „Planul Z”, Z fiind ultima literă din alfabet, reprezentînd „soluția finală”.

Pentru acest plan, Arafat și Hassan au desemnat două echipe de teroriști profesioniști ai OEP-ului, care fuseseră special antrenate pentru operațiuni pe teritoriul României și care au fost folosiți mai tîrziu în acțiuni de răpire și asasinare, în Occident, din ordinul lui Ceaușescu”.

ION MIHAI PACEA: ORIZONTURI ROȘII.

fat incurajează acest fapt. Nu spun asta pentru a-l apăra... dar așa este. În Declarația de independență a pus un articol care spune că nu vor mai fi diferențe între bărbați și femei. Sint multe lucruri de făcut pentru femeia arabă. Trebuie creată o nouă mentalitate, trebuie, mai întîi, schimbat bărbatul. Acum, există un bărbat care oprimă femeia din interior și altul din exterior. După eliberare va trebui să ne batem pentru educația femeilor.

— În ceea ce vă privește, ați avut o viață foarte liberă, foarte occidentală.

— Da, mama ne-a crescut diferit de restul fetelor de la noi. Mi-am făcut studiile superioare la Paris, locul tuturor revoluțiilor din lume. Am petrecut aici 8 ani, mi-am luat un doctorat în limbi și civilizații străine — franceză, engleză, arabă. Apoi, am lucrat aici.

— Acum mai lucrați?

— Sint în curs de a crea o asociație medicală caritabilă pentru îngrijirea răniților Intifadei care au rămas handicapați.

— Care sint speranțele dumneavoastră în ceea ce privește pacea?

— Israelul este foarte încăpățînat. Spun că în OEP există extremism, dar nu

sint extremiști și printre israelieni? Părerea majorității contează! În Franța, în Italia, există de asemenea extremiști, dar Frontul Național nu înseamnă toată Franța... Nu se poate face pacea pe spinarea palestinienilor. De fiecare dată cînd există represii, acestea se repercutază asupra tinerei generații. Dacă vei avea un frate care va fi ucis, o vei lua de la început!

— Mulți îl consideră pe soțul dumneavoastră un terorist.

— Cînd rezisti, al teat drepturile. Cei din Rezistența franceză, nemții, au fost și ei considerați teroriști.

— Ce vă ajută să sperați?

— Femeia lui Arafat trebuie să sper, ea poartă speranța liderului.

— Credeți că se va re-trage?

— Nu, el are militantismul în sînge. Rădăcinile sale, dragostea lui pentru patrie, lupta sa, înseamnă pentru el viață. Poate se va retrage, dar numai cînd Palestina va fi liberă. Pînă atunci, nu!

— Nu visați, cîteodată, la o vacanță liniștită?

— Ba da? De foarte multe ori!

Traducere și adaptare de LIANA TATOS

AFRICA ESTE UN REZERVOR URIAȘ DE MATERII PRIME, IAR COOPERAREA CU ROMÂNIA ESTE BENEFICĂ

Convorbire cu Excelența sa dl MAMPUYA N'KWEMBE, ambasadorul Zairului la București, Decanul Corpului Diplomatic

— Care este impresia dumneavoastră despre dezvoltarea României după decembrie 1989?

— Este o schimbare totală în toate domeniile: politic, economic și social. Din punct de vedere politic, asistăm la apariția a numeroase partide; alegerile democratice, cu camere legislative unde partidele de opoziție își fac auzit glasul, dau valoare vieții politice, ca și existența unor numeroase publicații de diferite opinii; ceea ce este un mare progres, în raport cu monolitismul și unanimitatea plicticoasă din timpul vechiului regim comunist.

În privința economică, România trăiește experiența

economiei de piață, prin abandonarea experienței socialiste, ceea ce, pentru moment face viața cam dificilă și descurajează o parte a populației, iar roadele vor fi culese după o perioadă destul de lungă.

În sfîrșit, sectorul social și cultural a cunoscut numeroase inițiative în toate domeniile vieții naționale, ceea ce era de neconceput în vechiul regim comunist.

— În calitate de dumneavoastră de ambasador și decan al Corpului Diplomatic, ce credeți despre raporturile diplomatice ale României cu statele lumii?

— România întretine numeroase relații diplomatice cu

diferite țări ale lumii, ceea ce este un semn bun pentru o țară care vrea să coopereze și care dorește pacea. România întretine relații diplomatice cu toate statele lumii, fără excepție; sunt aproape 80 de ambasadori rezidenți la București.

— Excelență, domnule ambasador, lumea se confruntă cu multiple dificultăți și România nu face excepție. În ce domeniu credeți dumneavoastră că România poate întretine relații intense cu țările africane?

— În ciuda numeroaselor dificultăți cu care România se confruntă, sperăm într-o cooperare care să fie urmărită și ameliorată, în interesul reciproc al popoarelor respective. Africa deține numeroase materii prime de tot felul, dar îi lipsește tehnologia pentru a le valorifica, iar România este

în măsură să contribuie la dezvoltarea economică a Africii. Țările africane doresc ca România să le acorde burse de studii pentru formarea cadrelor de tehnicieni.

— Care sunt raporturile politice și comerciale ale României cu Africa?

— Țările africane întretin raporturi politice și economice cu România de mulți ani, ceea ce a însemnat deschiderea de ambasade și schimburi de diferite delegații comerciale între România și majoritatea țărilor africane. Se dorește ca aceste relații să fie permanente și sincere. Și România poate foarte bine ajuta țările africane, ținînd cont de specificitatea fiecăreia și în interesul reciproc al popoarelor africane și române.

Dr. LEOPOLD KUMBAKISAKA

Abuz revoltător al justiției din Sălaj

CONDAMNAT FARA VINA

» Un om absolut nevinovat este condamnat la 2 ani și 6 luni închisoare

In favoarea nevinovatului depun mărturie 12 persoane, dar oamenii legii se opresc la trei martori mincinoși.

Bilețelul de amor viza, în fapt, cumpărarea unei mobile „HELDA”, export pentru Germania

La punctele de frontieră Petea și Nădlac din județele Satu Mare și Bihor, vameșii au sesizat un trafic cu bare din cupru, provenite din județul Sălaj și nu numai. A fost anunțată Direcția Generală a Vămirilor și Inspectoratul General al Poliției, conform uzanțelor. Felul în care Poliția și Procuratura județului Sălaj au „rezolvat” un caz de sustragere de bare din cupru de la S.A. „ELCOND” Zalău, este unul „original”, inedit. Un caz cu totul deosebit în analele justiției.

PETRU BODEA (str. Partizanilor, bl. M-6, ap. 17, Șimleul Silvaniei, județul Sălaj), a fost vârat într-un proces de pomină. Pe scurt, în seara zilei de 31 august 1991, la orele 21,30, de la unitatea din Zalău s-au sustras 11 bare din cupru, 8 plăci cupru electrolitice și 4 bucăți plat-bandă cupru, în valoare totală de 47.542 lei. Autorul furtului calificat în dauna avutului obștesc este **ARDELEAN IOAN**, născut la 8 iulie 1963 în comuna Crasna, domiciliat în Zalău, str. Porolissum, bl. P-82, ap. 2, județul Sălaj. Cum a ajuns Petru Bodea „coautor” la acest furt este o poveste întreagă. O prezentăm mai pe larg întrucât, totuși nevinovat fiind, a fost condamnat, totuși, la 2 ani și 6 luni, exact ca autorul furtului.

Pompierul ARDELEAN era informatorul poliției

„Sustragerea „ELCOND” Zalău am aflat un lucru pe care-l bănuiam: pompierul voluntar Ioan Ardelean era informatorul poliției. De asemenea, până la acest incident, noi zicem provocat, s-a înțeles de minune cu cei doi paznici: Ciupe Ioan și Păușan Nicolae. Deci, cum s-au încurcat itele nu știm. Cert este că Ardelean a fost prins cu cele 23 bucăți de cupru la gardul întreprinderii în seara de 31 august 1991, orele 21,30. Să reținem această dată și această oră! Paznicii Păușan și Ciupe afirmă că dincolo de gard, la întreprinderea de țevi Zalău (devenită „SILCOTUB”) au mai existat doi infractori, dar care au reușit să fugă neobservați, la acea oră fiind noapte. Felul în care pompierul voluntar Ardelean și cei doi paznici ajung la concluzii scrise și semnate, cum că cei doi fugari ar fi fost frații Bodea Petru și Bodea Dumitru din Șimleul Silvaniei, este incalificabil.

Martorii principali nu sunt doi, ci 12!

Atât „Informatorul” Ardelean Ioan cât și poliștii care au instrumentat cazul (maiorul Nemeș și căpitanul Pușcaș) și-au ales cât se poate de nepotrivită ziua de 31 august 1991. De ce? Pentru că exact pe 31 august Narcisa Bodea făcea 7 ani, iar părinții Petru și Felicia Bodea s-au preocupat toată

ziua de onomastica fetei, la Șimleul Silvaniei. Din ancheta efectuată de noi, rezultă cele de mai jos. Martora principală, **HORINCAR MARIA** (Șimleul Silvaniei, str. Partizanilor, bl. M-6, ap. 10), a fost, realmente, alături de soțul său, Horincar Ioan, în familia Bodea Petru și Felicia, de la orele 16 la orele 23. Declarația semnată a dnei Horincar Maria se află în dosarul penal. Ne miră foarte tare faptul că nici poli-miliștii, nici procurorul nu au ținut seama de ea.

Așadar, furtul s-a petrecut la orele 21,30 în orașul Zalău, la 30 km distanță de Șimleul Silvaniei. Cum putea fi Petru Bodea omniprezent și la chermiza fetei sale și la furtul în care a fost vârat? Niciun! Mai mult chiar, al doilea martor esențial, dna **DRAGOȘ MARIA**, declară la poliție, dar ne dă și nouă o declarație scrisă, cum s-au întârplat lucrurile în familia Bodea. A venit cu flori, bomboane și o sticlă de șampanie la ziua Narcisei. Aici i-a găsit și aici i-a lăsat pe cei doi din familia Horincar. Dar felul în care au fost audiate Horincar Maria și Dragoș Maria (întrucât Horincar Ioan este infirm) la poliție este de-a dreptul stupefiant.

Dragoș Maria, Cadar Alexandru și Pop Nicolae, aflând de prezența noastră la Zalău și la Șimleul Silvaniei, au ținut să stea de vorbă cu noi. Ei ne-au dat și declarații scrise și semnate, de care nici poliția și nici procurorul anchetator n-au ținut seama. De ce? Serg. maj. **BORLEANU IOAN** (U.M. 013017 Șimleul Silvaniei, domiciliat în str. Aurel Vlaicu nr. 27) a avut fetea prezentă la sărbătoarea Narcisei. În jurul orei 21,30 a venit să-și ia fetea acasă. Petru Bodea era în casă, cu mușafirii (Cadar Alexandru, Pop Nicolae, familia Horincar etc.). Exact în acea zi, exact la acea oră se petrecea furtul de cupru la Zalău! **POP NICU** (str. Partizanilor, bl. C-3, ap. 12, Șimleul Silvaniei) avea doi copii la onomastica Narcisei. Conform declarației scrise pe care ne-a dat-o, a revenit în familia Bodea, în jurul orei 20,30—21 nu atât pentru a cere „un pic de tort pentru copii”, ci pentru a mai degusta cu bărbății un spirit, ca între vecini.

Să derulăm mărturiile în continuare, tocmai pentru a scoate în evidență superficialitatea sau eventual „interesul” cu care s-a lucrat în fața de urmărirea și cercetare penală, cât și modul lamentabil în care s-a procedat în instanța de fond și recurs. **ILIES IOLANDA** (str. Partizanilor, bl. M-3, ap. 20, Șimleul Silvaniei), vecină de apartament cu Bodea Petru și Felicia, stie cel mai exact că „dl Bodea a stat tăta ziua și seara acasă, în familie”. Chiar a avut un mic incident în jurul orei 21, când bicicleta unui copil s-a proiectat în ușa vecinei. Dl. Petru Bodea a venit la dna Iolanda și și-a cerut respectuos scuze în numele prichindeilor gălăgioși și neastâmpărați. O altă vecină de bloc, dna **RADU ELENA** (ap. 15) afirmă exact același aspect. Dl. Rădăoane, din vecini, a plecat de la chermiza în jurul orei 21—21,30. Exact în acest timp s-a produs furtul de cupru din Zalău (un drum dus-întors cu mașina de la Șimleu la Zalău este posibil de făcut într-o oră!). Mai mult chiar, familia Matei, de unde poliștii afirmă că ar fi „receptat” un telefon conspirativ în acea zi, se afla, nici mai mult, nici mai puțin, la Alba Iulia! Iată cum sunt „tesute” toate cu ață grosolană de sac de iută.

Singura întâlnire a infractorului dovedit și închis în cele din urmă, Ardelean Ioan, cu Bodea Petru a fost pe 23 august 1991. Pompierul descărcă se afla la poartă, împreună cu paznicii. Bodea Petru îi roagă pe paznici s-o anunțe pe TRIF ANA de la secția „emailați”. Minteasă, se oferă Ardelean Ioan să-i facă acest serviciu. Se întoarce la poartă și-i spune că nu se află în incinta unității. Petru Bodea îi lasă un bilețel, prin care o anunță că i-a rezervat o mobilă „HELDA” în depozitul de mobilă din Șimleul Silvaniei. Mobilă care era la mare căutare, făcută pentru export în Germania. De acest bilețel a făcut atâta tapaj Ardelean Ioan. Martorul **DEJEU PETRU** din Șimleul Silvaniei a văzut foarte exact despre ce fel de bilețel este vorba. Nu de amor și de iubit, ci un ajutor banal pentru o mobilă care a „picat” la export. Nici acest martor nu a fost audiat. Dar cum Ardelean Ioan se ținea cam de multșor de nuri dnei ANA TRIF (str. Crișan, bl. T-159, et. IV, ap. 14, Zalău), s-a gândit să-i dea o „lecție” dnei Ana Trif, prin acest băiat, chipeș de altfel, crezând că între cei doi musai este ceva... La insistențele cocoșelului tomatic, dna Ana Trif i-a cârpit două perechi de palme pompierului amator de lingouri de cupru. De la secția „emailați” a „ELCOND” Zalău, la un amor neîmpărțit n-a fost decât un pas. Apoi s-a înscenat furtul. Apoi pușcăria meritată a lui I. Ardelean la Penitenciarul din Baia Mare.

Martora principală declară: „Maiorul NEMEȘ ne-a pus să declarăm cam ce a vrut el!”

Martora principală, Dragoș Maria, a cărei declarație este edificatoare (fila 27 din dosarul penal) ne spune în plus că maiorul Nemeș, care a instrumentat cazul în fața de urmărire penală, a reținut cam ce i-a plăcut. Cea mai senzațională declarație aparține însă Mariei Horincar (fila 26 din dosarul penal 3701/1991 al Judecătoriei Zalău). În ultima vreme a fost amenințată! Dacă declară ceva în plus, s-ar putea s-o pătească fiica ei, dna Elena Șandor (fostă Horincar), care lucrează la Registratura Judecătoriei Municipale Zalău. Vă spune asta ceva?

Dl. Dumitru Bodea, (fratele lui Petru Bodea), care este funcționar la Primăria din orașul transilvan Șimleul Silvaniei, ne spune că el însuși era să cadă nevinovat în această plasă a poliției și procuraturii sălăjene. Cum anume? S-a făcut o empirică „recunoaștere din grup” la sediul poliției. Noroc că cei doi paznici bezmetici, Ciupe Ioan și Păușan Nicolae, nu l-au recunoscut „din grup” pe Dumitru Bodea. Atunci lt. maj. **PRODAN** i-a suflat la ureche: „Vezi că îți puteam face și tie un rău, ca lui frate-tu!” Cum putea să-i facă vreun rău? Veți vedea de îndată cu ce mijloace lucrează și acum poliția, iar procuratura le ține isonul. Pe holul poliției, Bodea Petru era să-l ia, pur și simplu, de cravată, pe Ardelean Ioan, tâlharul de

Aceasta este fotografia „sustrasă” de maiorul Nemeș din apartamentul familiei Bodea Petru din Șimleul Silvaniei

lingouri de cupru și de alte bare adiacente: „Ce mi-ai făcut mă, nenorocitul ăsta? Uite, mă, ăsta m-a adus aici”, îi spune Petre Bodea lui Crișan Petru din Plopiș, care se afla și el pe culoarele poliției. Prilej bun pentru Ardelean, flancat de cei doi paznici, să spună: „Ăsta e!”. Deci, „recunoașterea” n-a fost grea, ba dimpotrivă.

Mai relevăm un amănunt important: maiorul Nemeș a venit la familia Bodea în Șimleul Silvaniei. A amenințat-o pe dna Bodea că dacă nu-l dă o poză de-a soțului, „e bai mare!”. De ce avea dl maior nevoie de poza lui Bodea Petru? Nu pentru recunoaștere din grup? Cum a ajuns de la economic la SRI sau viceversa? De ce a fost degradat disciplinar? Nu pentru multele matrapazlăcuri? Insuși căpitanul Pușcaș Leontin a făcut mult exces de zel în acest caz împiedicând lumina cerului în amiază. Iar lt. Stanca l-a căutat pe Bodea Petru inclusiv în dulap, timp în care sârmanul se afla la Dispensarul clinic de pneumoftiziologie din Cluj-Napoca.

Poliția, procuratura și justiția sălăjene — prinse în flagrant delict!

Ne miră foarte mult că instanța de fond (președinte **HARZA BENEDICT**, chiar președintele Judecătoriei locale Zalău), judecătorul Drăgan Gavril și procurorul Vaida P. Rodica au tratat cu atâta ușurință acest caz, punându-și semnăturile pe sentința penală nr. 509 din 20 noiembrie 1991 Suntem contrariați, de asemenea, că nici Tribunalul județean Sălaj, prin președintele comitetului de judecată Șaiter Alexandru, judecători: Purja Gabriella și Chiș Ioan și procurorul Mureșan Ioan (chiar procurorul-șef adjunct al județului), n-au admis cei 12 martori-cheie și au expediat cazul, în recurs, repetând chestiunea de la fond. Cum se mai obișnuiește de altfel. Azi ca și ieri. Haina au schimbat-o, dar metehnele au rămas.

În această situație, suntem obligați moral și profesional să ne adresăm Procuraturii Generale, Direcției de cercetări penale pentru suspendarea executării pedepsei de către nevinovatul **BODEA PETRU**, cât și pentru admiterea unui recurs extraordinar, în vederea reanchetării cauzei. Suntem de asemenea curioși să aflăm ce sancțiuni se vor dicta împotriva poliștilor și procurorilor care au făcut o atare urmărire și cercetare penale, vărând un om nevinovat la pușcărie. Așteptăm dreptate și lumină într-un caz cu totul deosebit în analele justiției.

DORIN SĂLĂJAN

CONSILIER ECONOMIC

În România lipsește o idee clară despre țintă

Domnul BERNARD CHERLONNEIX, fost conferențiar în domeniul economiei politice la Institutul de Studii Politice din Paris, este economist la BANCA FRANȚEI. În 1989 a fondat prima revistă liberală din Franța, intitulată LIBERALIA. De asemenea, împreună cu un grup de profesori, bancheri, juriști, specialiști în tehnicile financiare, specialiști în comunicații, a fondat INSTITUTUL DE STRATEGIE ECONOMICĂ ȘI SOCIALĂ.

— Care este scopul acestui Institut?

— Scopul Institutului de Strategie Economică și Socială este de a informa, de a forma și de a-i sfătui pe cei care conduc. Am constatat din experiența mea bancară din țara dumneavoastră că, deși există programe de formare a specialiștilor, niciodată nu se ajunge până la vîrf. Or, noi tocmai vrem să facem pentru că eu cred special pentru o țară în tranziție.

— Importantă o reflecție strategică asupra problemelor de zi cu zi. Realitatea nu se poate schimba decât dacă se schimbă ideile și nu se poate progresa decât dacă există o viziune relativ clară asupra țintei care se dorește atinsă. Ceea ce cred eu că lipsește, în special în România, este o astfel de idee clară despre țintă.

— Despre ce idei este vorba, domnule Cheronneix?

— În primul rînd am avut impresia, că din octombrie 1990 cînd am venit prima dată în România, că economia de piață e mai mult un cuvînt decît o idee clară, un fel de nou slogan care se asociază cu o mulțime de lucruri neclare. Același lucru e valabil și pentru tranziția spre economia de piață. Mi se pare uneori că problemele tranziției sînt prezentate ca probleme ale economiei de piață și asta se întîmplă din cauză că nu tot timpul se face diferența dintre cele două noțiuni. S-a creat de asemenea o falsă idee că economia de piață este ceva pe care trebuie construită. E adevărat, ideea este complet greșită, dar în mare statul se retrage pentru a face loc econo-

miei de piață să se autocreeze. Pînă la urmă și economia socialistă centralizată și planificată este o economie de piață complet înăbușită. Nu există două modele, există o singură economie mai mult sau mai puțin liberă. România a rezistat datorită piețelor subterane, paralele care au existat și în timpul comunismului. Economia de piață, care nu e la fel în Franța și SUA să zicem, e o economie grosso modo liberă. Problema tranziției este diminuarea elementelor care paralizază. Nimeni, nici Banca Mondială, nici FMI-ul nu are rețeta tranziției pentru că acest proces e particular în fiecare țară depinzînd de condițiile specifice; problemele României nu sînt cele ale Bulgariei, sau ale Cehiei și nici, slavă Domnului, ale Rusiei. Deci statul nu construiește economia de piață ci dărimă sistemul care a paralizat libertatea de acțiune a oamenilor.

— Dar ideile guvernărilor sînt clare?

— Eu nu-l cunosc personal, deci nu voi judeca oamenii. Dar din ceea ce știu, din ceea ce văd și din ceea ce mi se spune nu prea sînt sigur. Mi-e teamă că viziunea lor e impregnată de ideea că economia de piață se construiește așa cum a fost construit socialismul. Da, statul trebuie să acționeze în economia de piață și mai mult chiar în tranziție. E de responsabilitatea statului să „elibereze” agenții economici, băncile, întreprinzătorii, lucru ce se constituie într-o fază tranzitorie pentru că mai tirziu el să-și mențină o acțiune regulatoare, arbitrară în economia de piață.

— Dvs. lucrați în sistemul bancar. Cum se desfășoară tranziția băncilor românești spre economia de piață?

— Băncile comerciale din vest au trei atribuții principale și anume: colectarea depozitelor de economii pe termen scurt — și apreciez că această țintă s-a atins rapid în România atît în ceea ce

privește depozitele pe lei cît și cele pe valută. Problema este că depunătorii pierd bani fiindcă în raport cu inflația dobînda este prea mică. A doua atribuție, care e fundamentală pentru băncile comerciale dintr-o economie de piață, este producerea și gestiunea mijloacelor de plată altele decît moneda fiduciară. Este nevoie de o reformă a întregului sistem de plăți pentru că dacă banii nu circulă bine nici mărfurile și nici serviciile nu circulă bine. Utilizarea sub formă de credite a economiilor colectate este cel de-al treilea punct principal. O întreagă tehnică trebuie dezvoltată aici și cu ajutorul Institutului Bancar Român prin rolul său de formare de specialiști. Există și un alt aspect. Multă lume spune că băncile nu acordă împrumuturi sectorului privat. Eu aici văd o intervenție a statului care să diminueze fondurile alocate sectorului public creînd disponibilități pentru cel privat. Dacă statul nu se angajează de partea sectorului privat — și pentru asta el are nevoie de o idee foarte clară despre economia de piață — atunci tranziția nu se poate realiza. Cred că există o mare slăbiciune în acest punct de bază.

— Care e diferența dintre rolul băncilor în economia de piață și rolul băncilor românești în economia românească actuală?

— Deocamdată băncile românești încearcă să îndeplinească toate atribuțiile unei adevărate bănci comerciale. Pe de altă parte, în vest băncile sînt mult mai specializate decît aici: sînt bănci de afaceri, bănci specializate în colectarea depozitelor particulare cum e Credit Lyonnais sau Société Générale etc. Este nevoie de cooperare între bănci în domeniul de interes general pentru că anumite probleme nu pot fi rezolvate decît ținînd cont de întregul sistem bancar. Oricum, majoritatea băncilor sînt de stat încă și mă întreb dacă acele care le conduc sînt total responsa-

bili de activitatea băncii sau execută încă directive.

— Și care ar fi rolul băncii centrale?

— Dacă vom considera ca țintă a băncii centrale limitarea la maximum a inflației care în tranziție e aproape inevitabilă atunci activitatea băncii centrale române nu e prea strălucită. Consecințele sînt în special de ordin social. Inflație mai mică înseamnă mai multă restructurare, iar dacă nu se merge rapid către țintă atunci apare inflația, nemulțumirea socială, ceea ce mi se pare că este situația în România. Avem inconveniente fără avantaje...

— Deci cum considerați că este tranziția în România?

— Evident lentă. Eu cred că prin definiție tranziția trebuie să fie rapidă pentru că atunci cînd apuci pe un drum o faci pentru a ajunge la capăt. Nimeni din occident nu poate spune că tranziția se face într-un timp. Doar guvernările române pot cunoaște toate circumstanțele. Departe de mine să spun că tranziția e un lucru ușor dar pot să afirm că în anumite sectoare strategice cum ar fi agricultura, sectorul privat nu și-a făcut simțită o voință fermă pentru trecerea la economia de piață. Tranziția nu e o stare, e o trecere.

— Pentru că dacă nu, rămînem pentru totdeauna în tranziție...

— Da... Oamenii trebuie să știe unde merg. Deja vedem o clasă de întreprinzători, de oameni de afaceri, ceea ce e reconfortant, dar acești oameni trebuie încurajați.

— Ați fondat o revistă. Spuneți-mi, e mai ușor să scrii despre evenimente decît să te afli în mijlocul lor?

— Eu am trecut de atitudinea cînd doream să scriu, de la atitudinea de spectator la una mai constructivă... Dacă poți să acționezi e mai bine să acționezi decît să scrii. Însă e bine tot timpul să comunici. Asta e o critică pe care o aduc guvernului român, un pic prea tehnicist: ei trebuie nu doar să facă ci și să se facă înțeleși.

— Deci ați ales acțiunea. De ce ați ales să acționați în România?

— Știți proverbul că nimeni nu e profet în țara lui. Adesea ai impresia că poți acționa mai bine în străinătate. Eu prefer să acționez acolo unde pot fi cel mai eficace.

ALEXANDRU ARION

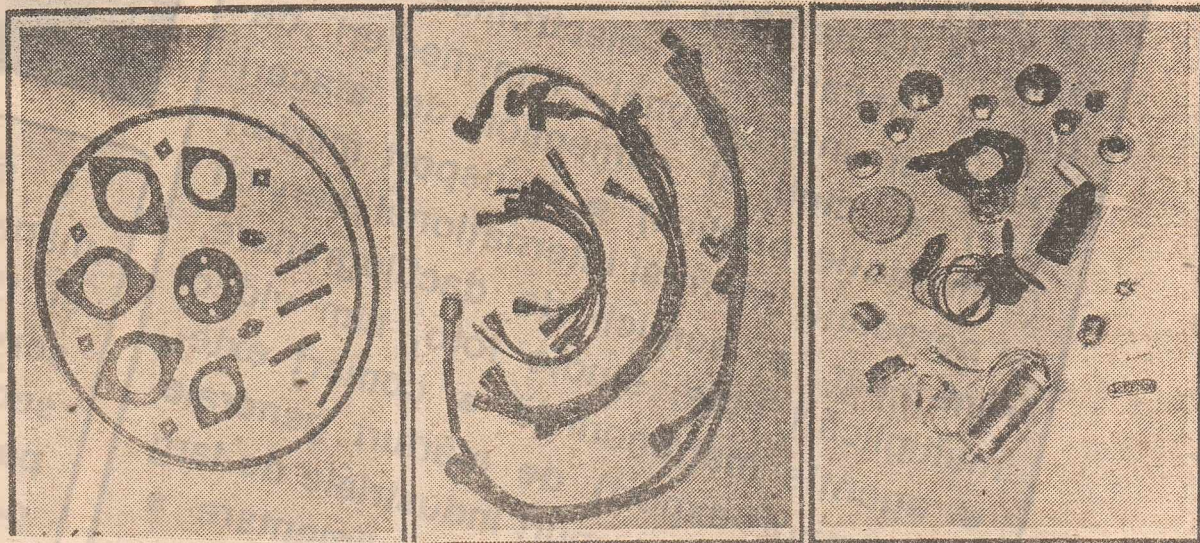
ROFEP

O SIGLĂ CARE SIMBOLIZEAZĂ
COMPETENȚA, SERIOZITATEA,
ÎNALTA
TEHNICITATE!

S.C. ROFEP S.A.

vă oferă

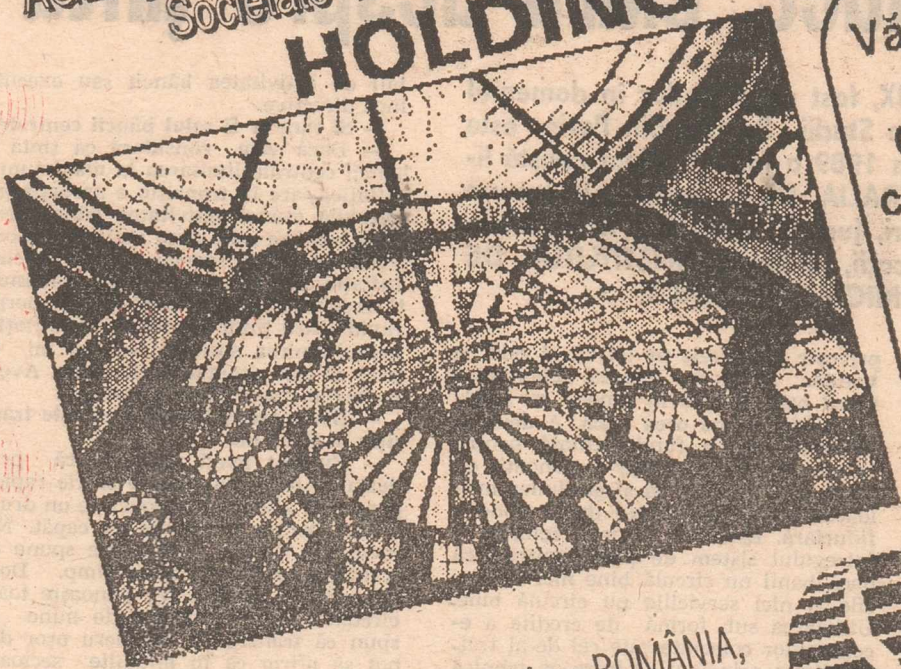
- seturi fișe aprindere
- micromotoare
- perii demaror autoturisme
- palete pentru pompe de vid uscate
- orice tip de produs din gama ferite
- LACĂT MAGNETIC

Societatea Comercială
ROFEP-S.A.
Șoseaua București-Buzău km 57,5
URZICENI-IALOMIȚA
Cod 8230
ROMANIA
Telefon: 910/51100; 910/51101;
910/51102; 910/51482; 90/121645
Telefax: 910/50996; Telex: 82112

Trade Company
ROFEP-S.A.
57,5 km Bucharest-Buzău way
URZICENI-IALOMIȚA
Code 8230
ROMANIA
Phone: 910/51100; 910/51101;
910/51102; 910/51482; 90/121645
Telefax: 910/50996; Telex: 82112

AGENZIA DE CONSULTING ȘI COMISIONARI Societate mixtă româno-germană **HOLDING**

ADRESA: P-ta Unirii 2-4, 3700- Oradea, ROMÂNIA,
Telefon: 99/135235, 131516, 137470, 134979
Fax: 134969, P.O.Box 261

Vă oferă cea mai diversificată gamă
de servicii, activități și produse!
Calitatea acestora poate fi oricând
confirmată de toți beneficiarii noștri!
ACC "UNIVERSUM" S.R.L. Oradea
prin personalul său competent
asigură îndeplinirea promptă și în
condiții avantajoase a celor mai
complexe probleme!
**NU EZITAȚI SĂ DEVENIȚI ȘI
DUMNEAVOASTRĂ CLIENTUL
NOSTRU!**

ACC "UNIVERSUM" S.R.L.

- consulting, informare-documentare,
- reprezentare, mijlociri, intermedieri
- școală de conducere auto
- service-auto (reparații, întreținere pe
- bază de abonament) • turism și agrement
- (jocuri mecanice și electronice, turism
- intern și internațional, intermedieri de
- vize) • club al oamenilor de afaceri
- (alimentație publică) • transport mărfuri
- și persoane intern și internațional, servicii
- rent-a-car • servicii de dactilografiere,
- multiplicări acte, studio foto, film video
- agenție matrimonială • comerț exte-
- rior (import-export) de mărfuri generale
- producție de bunuri industriale de larg
- consum și de mărfuri agro-alimentare •
- servicii de proiectare în domeniul con-
- strucțiilor civile și industriale.

- servicii de marketing,
- management, propagandă
- și reclamă comercială •
- servicii de informatică •
- servicii de asigurare și
- pază, birou de detectivi
- particulari • casă de
- schimb valutar • con-
- strucții civile și industriale
- în țară și în străinătate •
- comisionari în vamă.

DANEMAR S.R.L.

mita

Calea Dorobanților 168, sector 1, București, Tel.: 312 35 90, 312 35 91, Fax: 312 97 59.

DC-4555/4585

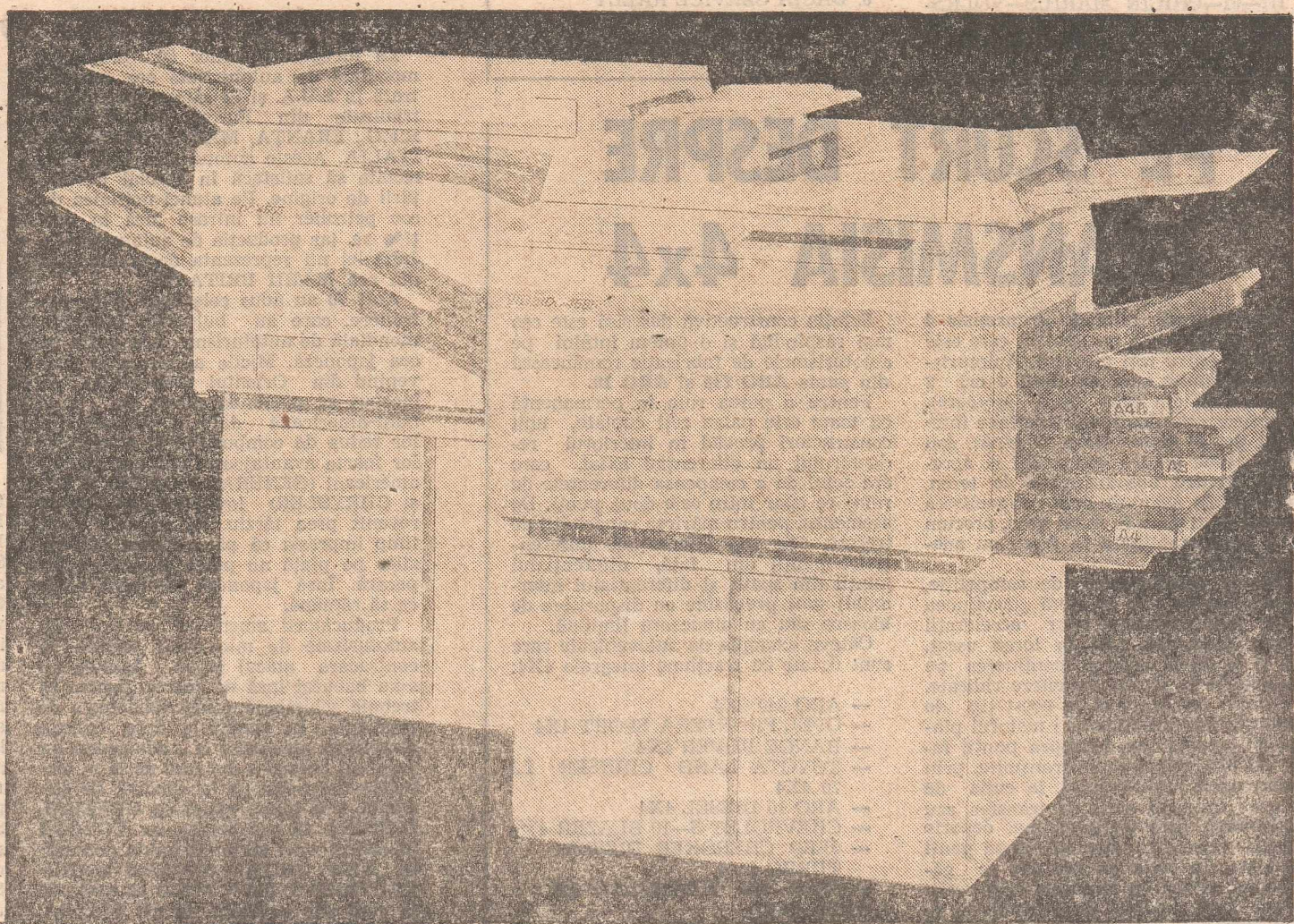
COPYING SYSTEM

AVEȚI UN MINUT?

Într-o lume tot mai grăbită, a aștepta prea mult lângă un copiator vă poate conduce la ratarea unei afaceri. Copiatoarele MITA DC-4555 și DC-4585 reprezintă cea mai bună achiziție pentru o mai mare productivitate. MITA DC-4555 și DC-4585 înseamnă noi standarde pentru viteză într-un birou: prima copie în 4 secunde, 45 de copii pe minut, patru posibilități (DC-4555) sau cinci pentru DC-4585 de alimentare cu hârtie.

DC-4555/4585

COPYING SYSTEM

MITICĂ POPESCU

MITICĂ POPESCU, cunoscutul actor al Teatrului Mic din București și-a cumpărat în anul 1985 un autoturism OLTICIT CLUB, acesta înlocuindu-i vechiul autoturism Skoda. Autoturismul domnului Mitică Popescu a „văzut” lumina zilei în anul 1983 și are culoarea bej-saharian. A ales această mașină deoarece era singura care avea asortată culoarea tapiseriei cu culoarea ei. Starea tehnică a Olticit-ului este excelentă deoarece, spune domnia sa „sunt prea sărac ca să nu îl îngrijesc și să mă îmbrac cu lucruri ieftine”. Pentru a putea conduce un autoturism dl. Mi-

tică Popescu a „considerat” necesar să aibă și un permis de conducere. Așa că în anul 1979 s-a prezentat la „concurs” și l-a trecut cu bine, devenind șofer pentru toată viața. Pentru a trece cu bine examenul nu a apelat la „făcători de minuni” deoarece domnia sa consideră că „ar fi o crimă să te urci la volan fără să știi să conduci; această jucărie care înseamnă mașina poate deveni un lucru foarte periculos”. „Eu, continuă dl. Popescu, nu știu să conduc ca un pilot de curse dar știu să mă feresc”. Cu Olticit-ul său, dl. Popescu a parcurs aproximativ 150 000 de kilometri. Cu amenzile stă foarte bine. Până în prezent a plătit doar o singură amendă în valoare de 100 de lei datorită faptului că uitând actele mașinii acasă nu a avut ce să prezinte milițianului la control. Despre acest episod domnia sa precizează: „Cred că milițianul avea mai mult nevoie de suta aceea decât de acte”.

Actorul Mitică Popescu nu se pricepe deloc la mașini. „Șofatul constituie pentru mine o mare plăcere. Când mă aflu la volan sunt concentrat, atent, serios, deoarece șofatul nu este o glumă. Îmi iubesc prea mult soția și familia ca să-mi pot permite să risc. Înainte de a mă urca la volan nu beau nici măcar o bere. Mașina este o mare necesitate dar din păcate, în curând, va deveni un lux. Până la urmă necesitatea va deveni metroul, „punctează” în final actorul Mitică Popescu. Domnia sa este de părere că „mașina și femeia nu e bine să o împrumuți”.

GHEORGHE BARBU ■
Fotografie de
FLORIN IONIȚA ■

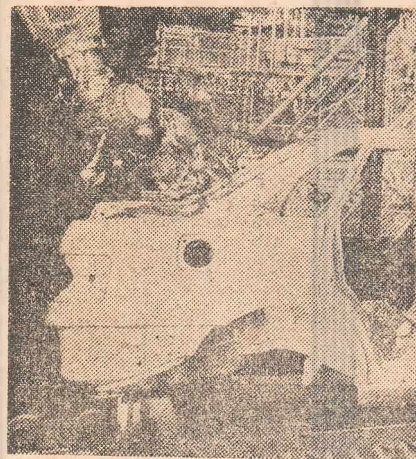
Reflecții asupra pieței internaționale a autoturismelor

• Japonia — cel mai mare producător (peste 9 milioane de mașini în 1992)

La începutul anilor 60 producția mondială de autoturisme era concentrată în S.U.A. și în câteva țări industrializate din Europa occidentală: R.F.G., FRANȚA, MAREA BRITANIE, ITALIA. Aceste autoturisme erau proiectate să satisfacă în special nevoile țării de origine. Pe atunci noțiunea de șoc petrolier nu intrase încă în dicționar, iar producția de autoturisme a Japoniei nu reprezenta decât un sfert din cea MARIİ BRITANIEI.

Anii 70 au adus cele două crize petroliere, care au bulversat industria mondială de autoturisme, mai puțin pe cea japoneză. Micile autoturisme provenind din Orientul îndepărtat au început să pătrundă masiv pe piața nord-americană datorită consumului lor redus de combustibil și a prețurilor foarte avantajoase. Cei trei giganti americani (GENERAL MOTORS, FORD și CHRYSLER) loviți în plin, și-au revenit prea târziu. Ei au avut mult timp impresia că pătrunderea japonezilor pe piață nu putea fi decât temporară. Însă japonezii veniseră acolo ca să rămână.

Producătorii americani au proiectat autoturisme de mic litraj pentru a contracara atacul nipon. Acestea nu s-au bucurat însă de succes, pentru că trebuia schimbată însăși tehnologia de producție. În condițiile date, firmele americane au apelat la... adversarii lor japonezi pentru a dobândi de la ei metodele de producție în condiții de eficiență. S-a ajuns astfel ca GENERAL MOTORS să colaboreze cu TOYOTA în cadrul unei societăți mixte denumită „NEW UNITED MOTORS MANUFACTURING Inc.”, FORD să preia 25 la sută din acțiunile firmei MAZDA, iar CHRYSLER să înființeze împreună cu MITSUBISHI, firma „DIAMOND STAR MOTORS Inc.”. În plus, opt firme japoneze producătoare de auto-

turisme (TOYOTA, NISSAN, HONDA, MAZDA, SUZUKI, MITSUBISHI, ISUZU, și FUJI HEAVY INDUSTRIES SUBARU) și-au înființat unități de asamblare pe teritoriul S.U.A. În scurt timp, acestea s-au transformat în adevărate unități de producție, datorită instalării pe teritoriul nord-american, alături de ele, și a furnizorilor japonezi de componente auto, care în curând vor depăși cifra de 300. În felul acesta, Japonia, a reușit să cucerească la sfârșitul deceniului IX, peste 24 la sută din piața nord americană a autoturismelor, în ciuda tuturor barierelor puse în calea sa de legislații din S.U.A. Producția japoneză de autoturisme a fost în 1992 de 9,12 milioane, devansând producțiile acumulate ale S.U.A. și CANADEI. În același an, JAPONIA producea de 7 ori mai multe autoturisme decât MAREA BRITANIE.

AUTOCAPITAL, ianuarie 1993

Etapa a II-a a Campionatului Național de viteză în coastă — Poiana Brașov

Sâmbătă, 24-04-1993, sub organizarea FRAK (Federația Română de Automobilism și Karting) și ACR Brașov, pe traseul amenajat de la Poiana Brașov, a avut loc a doua etapă în campionatul național de viteză în coastă. Sponsorii nu au întârziat să apară, printre aceștia numărându-se firmele: TEXACO, FARTEC, LUBRIFIN, TRACTORUL BRAȘOV.

Caracteristicile traseului: lungime 10,5 km, lățime minimă 8 m, rampă maximă 8%, diferență de nivel 431,0 m îmbrăcăminte carosabilului — asfalt, 19 curbe pe stânga, 18 pe dreapta.

La această interesantă etapă au luat startul 39 de concurenți dintre care 7 la grupa N, 7 la grupa A, 5 la grupa E, 20 la grupa H. Au existat și abandonuri, unul fiind cauzat de o defecțiune tehnică, următorul fiind o ieșire în decor care din fericire s-a soldat fără victime și cu pagube materiale reduse.

CLASAMENTE:

Grupa N: I-17—GRAEFF GUNTHER—OPEL KADET GSI—VIGRAFF II-38—GHEORGHE TEODOR—PEUGEOT 205—AL PADRINO III—HIRSCHVOGEL WERNER—VOLKSWAGEN GOLF—ACR CARAS—SEVERIN

● Clasa 1300—1600 cmc
I-38—GHEORGHE TEODOR — PEUGEOT 205 — AL PADRINO II-18—HIRSCHVOGEL WERNER—VOLKSWAGEN GOLF—ACR CARAS—SEVERIN III-61—CHICIN MARIUS—VOLKSWAGEN GOLF—RALLY CLUB TIMIȘ
Grupa A: I-56—BIBAC FLAVIU—

RENAULT 5 GT TURBO—ACR BRAȘOV

II-64—IONESCU CRISTEA EUGENIU—WOLKSWAGEN GTI 168 —AL PADRINO

III-31—IONESCU CRISTEA HORATIU—ALFA ROMEO—PRIVAT

● Clasa peste 1600 cmc:
I-56—BIBAC FLAVIU—RENAULT 5 GT TURBO—ACR BRAȘOV

II-64—IONESCU CRISTEA EUGENIU—VOLKSWAGEN GTI 168—AL PADRINO

III-31—IONESCU CRISTEA HORATIU—ALFA ROMEO—PRIVAT

Grupa H: I-57—GOLLNER HEINZ—VOLKSWAGEN GOLF—ACR BRAȘOV

II-70—BALINT LUDOVIC—DACIA 1325 LIBERTA—AUTOMOBILE DACIA SA

III-103—NICOARA VICTOR—DACIA 1400—AUTOMOBILE DACIA SA

● Clasa 1300—1600 cmc
I-70—BALINT LUDOVIC — DACIA 1325 LIBERTA—AUTOMOBILE DACIA SA

II-103—NICOARA VICTOR — DACIA 1400 LIBERTA—AUTOMOBILE DACIA SA

III—NECULA DAN—DACIA 1325 SPORT—AUTOMOBILE DACIA SA

Clasamentul pe echipe:

1. ACR CARAS SEVERIN
2. AUTOMOBILE DACIA SA PITEȘTI
3. AL PADRINO BUCUREȘTI
4. VIGRAFF BRAȘOV
5. MACH 1 RACING BUCUREȘTI
6. DACIA SERVICE RALLY PITEȘTI

CRISTIAN BUZAȘ ■

PE SCURT DESPRE TRANSMISIA 4x4

Prin expresia tehnică „transmisie 4 ori 4” se definește un vehicul care este dotat cu patru roți motoare. Autoturismele obișnuite sunt de tipul 4 ori 2 (patru roți, din care două motoare). Autoturismele dotate cu tracțiune integrală pot fi autoturisme de teren, sau autoturisme pentru competiții și agrement. Pentru autoturismele de teren, principalele avantaje sunt: capacitatea sporită de trecere în teren greu, precum și o bună stabilitate în teren cu aderență scăzută.

Pentru autoturismele de competiție, avantajele pe care le oferă „tracțiunea 4X4” sunt obținerea unor accelerații foarte puternice, atât în teren uscat, cât și în teren umed și menținerea pe traiectorie în viraje, cu viteze ridicate.

Soluția constructivă la acest tip de vehicule este următoarea: motorul plasat în consolă sau deasupra punții față; de aici, mișcarea se transmite, prin intermediul ambreiajului, la cutia de viteze; urmează cutia de transfer, sau reductorul care dirijează mai departe fluxul mișcării către cele două punți motoare. În cutia de transfer se găsesc doi arbori cu pinioane, care realizează două rapoarte de transmisie: unul direct și altul scurt (multiplică momentul de transmisie). Aceste două rapoarte pot fi selecționate cu ajutorul unui levier de la postul de conducere.

Soluția constructivă descrisă este cea mai răspândită și o putem întâlni pe autoturismele de fabricație românească din gama ARO 240 și ARO 10.

Pentru a putea rula în permanență cu toate cele patru roți cuplate, unii constructori prevăd în interiorul reductorului un diferențial axial, care are rolul de a compensa diferențele de rulare ce apar între cele două punți. De asemenea, pentru mărirea capacității de trecere, cele trei diferențiale (diferențialul punții din față, diferențialul punții din spate, și diferențialul interaxial) sunt prevăzute cu dispozitive de blocare sau cu alunecare limitată.

Câteva exemple de autovehicule care sunt dotate cu tracțiune integrală 4X4:

- ARO 240 4X4
- OPEL FRONTERA SPORT 4X4
- RANGE ROVER 4X4
- TOYOTA LAND CRUISER LJ 70 4X4
- ARO 10 DIESEL 4X4
- CHEVROLET S-10 BLAZER 4X4
- JEEP CHEROKEE DIESEL TURBO 4X4
- JEEP WJ WRANGLER 2,5 LITRES 4X4
- LADA NIVA 4X4
- LAND ROVER 4X4

ADRIAN BRUTARU ■

Cititorii noștri s-au obișnuit ca, din când în când, în paginile revistei noastre să fie prezentate țări ale Comunității Europene.

E o inițiativă de presă care a fost salutăată de oameni politici, de cultură, de gazetari de la radio și televiziune sau de la alte publicații.

Dar dacă este firesc să ne îndreptăm privirile spre zonele mai dezvoltate ale Europei, pentru a le cunoaște mai bine și pentru a învăța din experiența lor, la fel de normal este să aflăm ce se petrece în propria noastră țară, în orașele și satele ei, care încearcă să se adapteze la un

alt fel de existență, urmărind bunăstarea omului, împlinirea lui fără opreliști.

De aceea, vom străbate pentru dumneavoastră județele României și vă vom informa în legătură cu o parte din transformările prin care au trecut din decembrie '89 în cadrul paginilor pe care le intitulăm:

ROMÂNIA PENTRU EUROPA

ASTĂZI:
ORADEA

DI primar Petru Filip declară:

MANAGERII ORĂDENI S-AU ADAPTAT RAPID

— În Oradea sunt câteva firme care, în această situație complicată a economiei — ale cărei cauze sunt și obiective și subiective, n-aș vrea să intru în amănunte — sunt câteva firme, deci, care pot face și fac față cu bine, care au și capacitatea și posibilitatea de a se integra într-un sistem economic bazat pe niște principii sănatoase și corecte; mă refer la cele din industria ușoară, în primul rând, ele au avut posibilitatea să-și schimbe din mers sistemul de producție și să-și găsească rapid alte piețe de desfacere. Un prim exemplu în acest sens este **Fabrica de Confeții**, care, practic, la ora actuală, lucrează mai mult pentru export decât pentru piața internă; urmează fabricile de pielărie și încălțăminte, pe urmă întreprinderile de prelucrare a lemnului, fabricile de mobilă. Din fostul C.P.L. s-au „rupt” societăți comerciale mai mici, mult mai flexibile, mai ușor adaptabile. **EX-MOB**-ul funcționează ca societate mixtă (cu un partener german) și sunt și alte firme care merg foarte bine.

— Cum merge fosta **INFRAȚIREA**?
— **INFRAȚIREA** este într-o situație mai specială. Nu cunosc problemele din interior, nu mă pot pronunța în termeni categorici. Știu că funcționează actualmente ca societate mixtă cu un partener italian, se numește **STIM-IN** — panglica inaugurată a noii structuri a fost tăiată în decembrie '92 și partenerul italian deține majoritatea acțiunilor. Știu că și **STIM-IN** se

confruntă cu aceleași dificultăți, ca și alte întreprinderi din industria constructoare de mașini, dificultăți legate în special de derularea contractelor. O societate comercială bine cunoscută este **METALICA**, orientată pe producția de bunuri de larg consum pentru uz gospodăresc: aragaze, cuptoare cu microunde, cuptoare electrice, vase de bucătărie etc.

Mulți manageri orădeni au avut capacitatea de a se adapta rapid condițiilor noi; de exemplu, la fosta mea întreprindere, unde am fost director tehnic până a fi ales primar, conducerea a integrat în fabricație o linie pentru confecționat blue-jeans. Au un partener maghiar și lucrurile merg foarte bine.

— Ce societăți private merg bine?

— Sunt multe; au cifre de afaceri mari, desfășoară și activități direct productive. Una dintre acestea este **TRANS. GENERAL** — pe care toată țara o știe din reclama TV.

— Credeți că **TRANS. GENERAL** este prima într-un clasament al societăților comerciale particulare?

— De departe; și ca cifră de afaceri și ca organizare, din toate punctele de vedere...

Primăria are relații foarte bune cu **Federația Patronilor din Oradea**, de acolo știu și realizările altor firme particulare: **LUCON**, **MONDOTRA-FIC**, **CONEX**, **LIERIMPEX**... Sunt mulți oameni care muncesc, care au deja rezultate foarte bune.

— Am văzut într-un raport al Prefecturii, întocmit la D.J.S., că în Oradea sunt înscrise la Registrul Comerțului aproape 500 de societăți mixte. Care este ierarhia participațiilor de capital străin? Din ce țări provin investitorii?

— Majoritatea acestor societăți sunt româno-maghiare; vecinătatea cu Ungaria, distanțele relativ mici au facilitat aceste legături. Urmează firmele cu capital româno-german și româno-italian. În 1993, se vor aloca de la buget 800—900 de milioane de lei pentru modernizarea Punctului Frontieră Borș și tot acolo va fi construit un terminal auto, un aeroport — care beneficiază de o investiție și mai consistentă, de aproape 1 miliard lei. Direcția Generală a Vămirilor are la dispoziție 6 ha pentru construcția acestui aeroport.

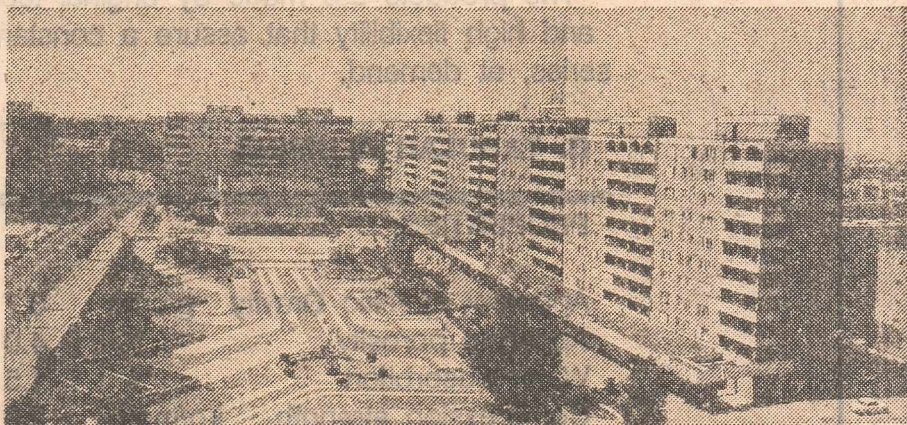
— Aveți în vedere înființarea unei Zone a Vămirii Libere?

— Da. Și pentru această zonă am dat un teren de 37 ha. S-a întocmit un studiu care trebuie înaintat Comisiei Naționale a Zonelor Libere pentru avizare. Organizarea acestei zone necesi-

ardeleană și problema Transilvaniei nu este de azi-de ieri, și nu poate fi cunoscută decât de cei care trăiesc aici. Sigur că pot apărea disensiuni, dar noi am mers pe crearea unui cadru de înțelegere și de soluționare a problemelor care apar în momentul în care apar. Procedând astfel, am reușit ca animozitatea să nu ajungă niciodată în exterior și să explodeze. În consiliu avem și 10 consilieri maghiari (din 31) și problemele care apar le tratăm chiar ca pe niște probleme, nu prin prisma unor conflicte etnice. Bineînțeles că activând în viața publică, trebuie să faci și compromisuri.

— Sunteți membru al vreunui partid sau sunteți independent?

— Întrebarea este foarte grea pentru mine, față de mine. Ca orice tânăr care a învățat bine (nu mă laud, dar am terminat ca șef de promoție), am fost membru de partid. Am trăit așa cum au făcut-o și alții. Cea mai gravă acuzație care se aduce comunistului este aceea a mutilării sistemului de gândire. Și este adevărat. După '89 nu mi-am definit poziția politică,

tă o investiție, la prețurile din aprilie 1992, de 2,5 miliarde lei. Deocamdată a rămas doar o idee; n-am găsit bani, probabil vom găsi. Problema este legislația și practica efectivă a zonelor libere; nu avem experiență.

— Primăria orădeană are bani?

— Raportat la nevoi, NU! Și pentru gospodăria comună, și pentru primărie ca instituție avem nevoie de mai mult.

— Câți locuitori are Oradea?

— Cam 250 000. Populație maghiară, cam 30%, restul români. Celelalte etnii sunt în procent mult prea mic pentru a fi semnificative. Problema

pentru că am zis că în țara asta trebuie făcute alte lucruri decât să faci lupte politice pe care le faci atunci când vrei să obții niște avantaje materiale imediate pentru membrii partidului tău. Pentru că este numai o lozincă să spui că partidul n-are nici un interes. Orice partid are interesul să ajungă la putere. Or, în momentul în care ajunge la putere, conform definiției partidului, care înseamnă apărarea intereselor unui anumit grup de oameni, se soluționează problemele grupului de oameni pe care îi reprezintă; restul sunt povești...

SOCIETĂȚILE MIXTE DIN ORADEA cu cele mai mari participații de capital străin

Denumirea	Capital soc. tot., (mil.\$)	Aportul total mil.\$	părți străine d.c. în natura % mil.\$ %	Aportul românesc echivalent mil.\$ %	Termen pentru vânzarea inte- grală a capi- talului părți străine			
SC STIM-IN SA (Australia, Italia, S.U.A.)	40	21,2	53	18,7	38,2	18,8	.47	18 luni de la constituire
S.C. ÎMBUTELIAT COCA-COLA S.A. (LUXEMBURG)	12	11,76	98	6,9	38,8	0,2	2	aprilie 1994
S.C. MARMO- GRANIT S.A. (ITALIA)	2	1,1	51,7	1	91	0,9	48,3	la constituire
S.C. STROH- TRANSILVANIA S.A. (GERMANIA)	1,5	1,43	95	0,5	68	0,07	5	la constituire

SURSA: Direcția Județeană pentru Statistică — BIHOR (Raportul Prefecturii).

Suplimentul ORADEA vă este oferit de:

George Arion, Marcel Apostolescu, Pașcu Balaci — concepție și redactare; secretariat redacție — Adrian Petrescu; procesare computerizată — Angela Frandoș, Bogdan Vlad; grafică — Aurel Ștefan Alexandrescu; consultant — Mircea Mitrea.

J. 05/264/1991 Cod. 3700 Str. Borşului NR. 31 TELEFON: 54730 TELE : 34264 ROMÂNIA

OFFERS:

A. SPECIAL ALUMINAS

	LOW SODA ALUMINAS		REACTIVE ALUMINAS		GAMMA ALUMINAS	
	AC1	AC2	AR1	AR2	G1	G2
PROPERTIES:						
Primary cristal size (d50) um	5-6	3-4	2-3	1-1.5	0.1	0.1
Alfa alumina content %	99		90		1.5	0.5
Loss on ignition %	0.03	0.04	0.2		1.25	5.0
Specific surface (BET) mp/g	0.3	0.6	2(S.G.)	4(S.G)	90	120
Na ₂ O max. %	0.1	0.05	0.08	0.08	0.4	
SiO ₂ max. %			0.03		0.02	
Fe ₂ O ₃ max. %			0.03		0.02	
Part size unground 63 um %			30-60		30-60	

All series „A” also available ground to - 20 um (S.G.) with SiO₂ 0.05%

The products are made by original technologies, in modern plants, in continuous flow and high flexibility that assure a constant quality and the possibility of the diversification of the series, at demand.

B. TABULAR ALUMINA

PROPERTIES:

Apparent specific Gravity	g/cmc	3.7	SiO ₂	%	0.05
Apparent porosity	%	4.0	Fe ₂ O ₃	%	0.09
Water absorbtion	%	1.5	Na ₂ O	%	0.10
Compression strength	kg/mmp	2.0	CaO	%	0.07
Hardness	Mohs	9			

Macroscopic aspect: brick with sizes 250 x 150 x 65mm, compact without clefts.

ENQUIRIES: A peculiar equipment for obtaining coarse and fine granules fractions in sizing series out of these bricks, included defferization.

COOPERATION POSSIBILITIES:

- = Joint venture for production and sales abroad on the Romania market.
- = Private company for production and sales with raw material from Romania.

ORAȘUL CONCORDIEI

Trăiesc și scriu într-un oraș care, multora, li se pare paradoxal, din punct de vedere politic: aici predică episcopul reformat Laszlo Tökes — președintele de onoare al UDMR, considerat de unii scânteia revoluției din 17—22 Decembrie 1989, dar tot aici stă de veghe la cârma județului un prefect PUNR-ist, dl ing. Ionel Ungur, creatorul filialei Bihor a „Vetrei Românești”.

Când a fost numit un prefect de la „Vatra Românească”, într-un oraș cu 30 la sută populație maghiară, s-a crezut, întâiași dată, că vor fi tulburări, dar nu a fost așa, pentru că înțelepciunea și îngăduința locuitorilor au ferit acest oraș și de evenimentele sângeroase și morți inutile în zilele revoluției populare din Decembrie 1989.

Un spirit celst de toleranță europeană animă acest oraș care este ultimul și cel mai minunat nestemat care strălucește între degetele dealurilor bihorene răsirate din Apusenii cu vinete de aur peste mătasea verde și parfumată a Câmpiei Crișurilor.

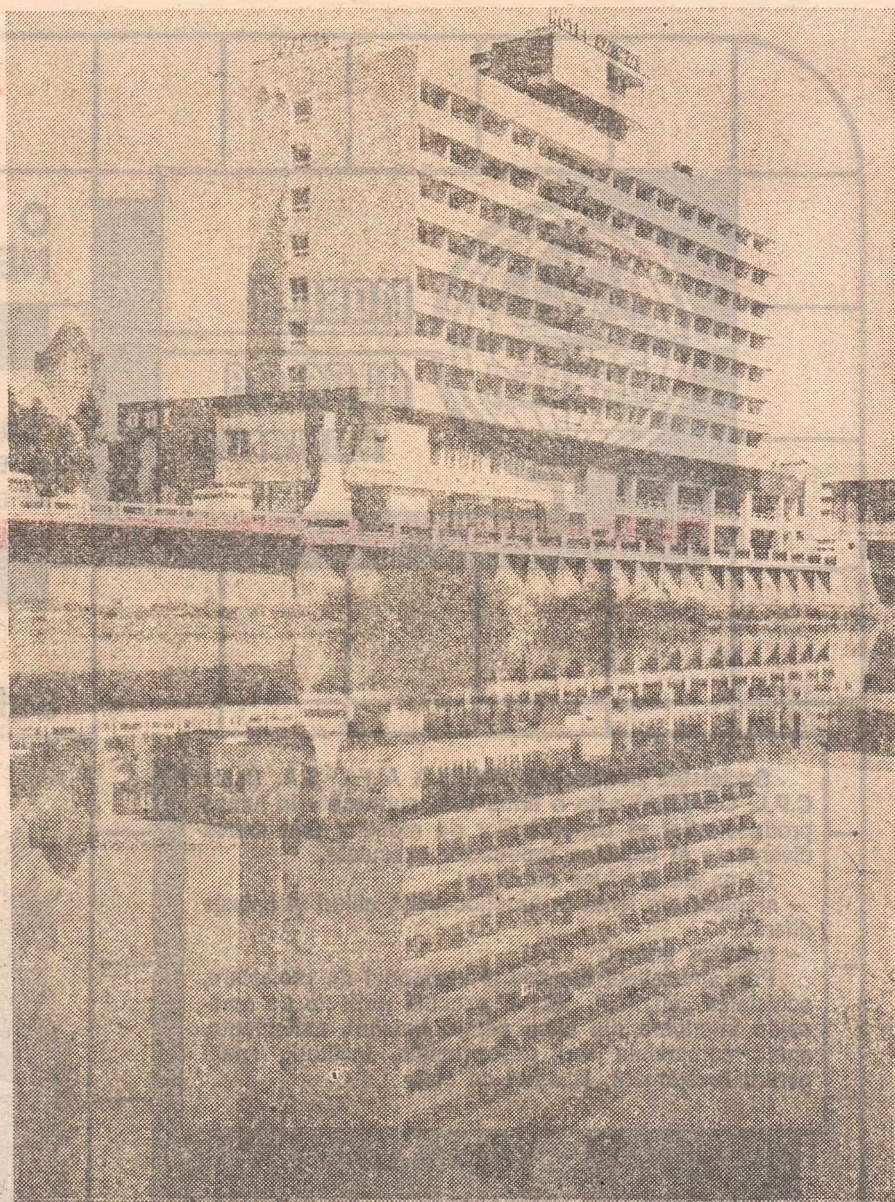
În acest oraș, românii (din care foarte mulți au vizitat Ungaria) și maghiarii au ajuns să se cunoască și să nu reușească performanța diabolică de a se și urî, prin aplecarea urechii spre falșii prooroci, fie români ori maghiari, care agită slogane, oare și ei nu fac decât să stârnească râsul ori un zîmbet ironic. Noi, românii, avem ceva de învățat de la maghiari, după cum și ungurii au ceva de învățat de la noi, românii.

În spiritul european al acestei toleranțe a și apărut la Oradea primul număr al revistei „AU:ORA”, editată de Societatea oamenilor de știință și scriitorilor din Bihor, reînnoind o tradi-

ție de aici a dialogului româno-maghiar, acesta trebuind, din capul locului, scos de sub efemerul miraj al politicului și ancorat în o sferă durabilă a umanului și culturalului.

În revista „FAMILIA”, nr. 5—6 septembrie — octombrie 1935), la întrebarea „Poate contracara scriitorul cu scrisul său acțiunea de dezbinare pe care, conștient sau inconștient, o desfășoară politicianul?”, scriitorul maghiar Babits Mihaly a răspuns: „Unul dintre cele mai frecvente și periculoase mijloace ale despărțirii politice e minciuna: falsificarea acelei icoane a unui popor care trăiește în sufletul celui alt popor. Pentru împiedicarea acestui lucru, sub orice formă, scriitorii pot să facă mult. Îndeosebi dacă există în ei înșiși posibilitatea simțirii și gândirii comune, care se opune la toate sugestiile dezbinătorilor”.

Despre inițiativa de la Oradea, Victor Eftimiu scria: „Colaborarea culturală româno-maghiară este necesară, chiar dacă ar fi imposibilă. Scriitorii sunt avangardele înțelegerii între popoare. Ei pregătesc sufletele pentru marea înfrățire de mâine. Popularizând literatura altui neam, traducătorul face cunoscut însuși neamul acela și NU EXISTĂ POPOR CARE, FIIND CERCE-TAT CU RESPECT ȘI CUNOSCUȚ ÎN ADÂNCURILE SALE SĂ NU FIE IUBIT. Mulțimile s-ar înțelege între ele și-ar trăi foarte bine, dacă n-ar fi agitatorii care, din interese personale, alternând sentimentul de patriotism și naționalitate, îl transformă în șovinism și ridică obstacole permanente, intimidând pe solii apropiierii neamurilor menite să trăiască multe veacuri în bună vecinătate”.

Adevărată placă turnantă între România și Ungaria, dată fiind situarea marii urbe în zona de frontieră, este absolut necesar ca în acest oraș să fie liniște și bună înțelegere. Atestată documentar în anul 1113, Oradea a avut un destin frământat. Prădată și arsă de hordurile tătarilor, deplânsă de cronicarul Rogerias în „Carmen miserabile”, asediată, rând pe rând, ba de către turci, ba de către austrieci, urbea a început să învețe să nu-și facă sieși același rău, iar rănile provocate de alții să și le ardă singură cu fierul roșu, ca în vestitele proceduri judiciare medievale ale „ordaliilor de la Oradea”.

Cele 365 de ferestre (câte zile în-

tr-un an!) de la Muzeul Țării Crișurilor nu sunt oare un semn că pentru orice situație și în oricare zi trebuie să existe o fereastră spre lumina dumnezeiască a înțelegerii?

...Trăiesc, scriu și visez într-un oraș, aparent paradoxal, dar numai din punct de vedere al politicii.

Dincolo de crusta amăgitoare și de culoarea schimbătoare a paradoxului se dezvăluie rațiunea adevărată a oamenilor Cetății varadinene, de a munci și a trăi în înțelegere unii cu alții și de a nu pleca urechea la sirenele amăgitoare care fâșnesc din frământata mare a politicii.

ROMSILVA R.A.
FILIALA TERITORIALĂ
ORADEA

STR. M. EMINESCU NR. 15

TLF. 099-113001

FAX. 099-130967

TLX. 04319

Livrează agenților economici ori persoane particulare păstrăv de consum și ciuperci în saramură (ghebe) la prețuri convenabile.
Informații în zilele lucrătoare de la orele 7,30 – 15,30 biroul producție.

**MOBILA
ORADEA
ALFA S.A.
ROMANIA**

**O CARTE DE VIZITĂ CARE NU MAI ARE
NEVOIE DE NICI O PREZENTARE !**

Societatea comercială „MOBILA ALFA” S.A. ORADEA
șos. Borșului nr. 19 3700 ORADEA ROMÂNIA
tel: 099/152518; fax: 099/154131; telex: 34213.

Societatea comercială „MOBILA ALFA” S.A. (fosta C.P.L. ORADEA) este o firmă bine cunoscută în lumea producătorilor și beneficiarilor de mobilier prin marea diversitate și calitatea produselor executate.

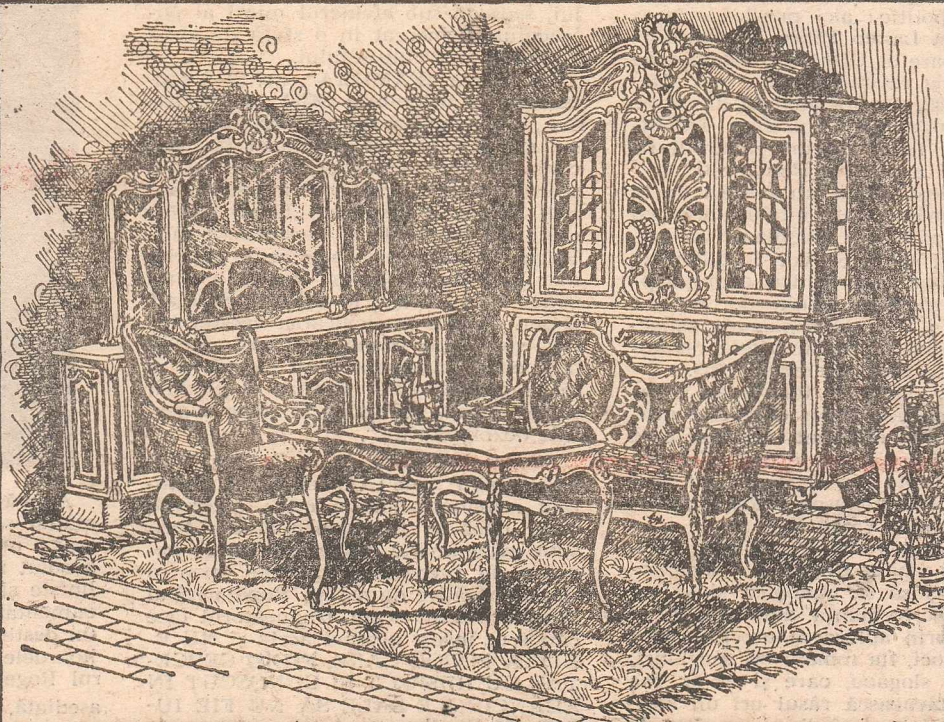
Gama de produse cuprinde:

– mobilier din lemn în funcționalități, stiluri și finisaje diferite.

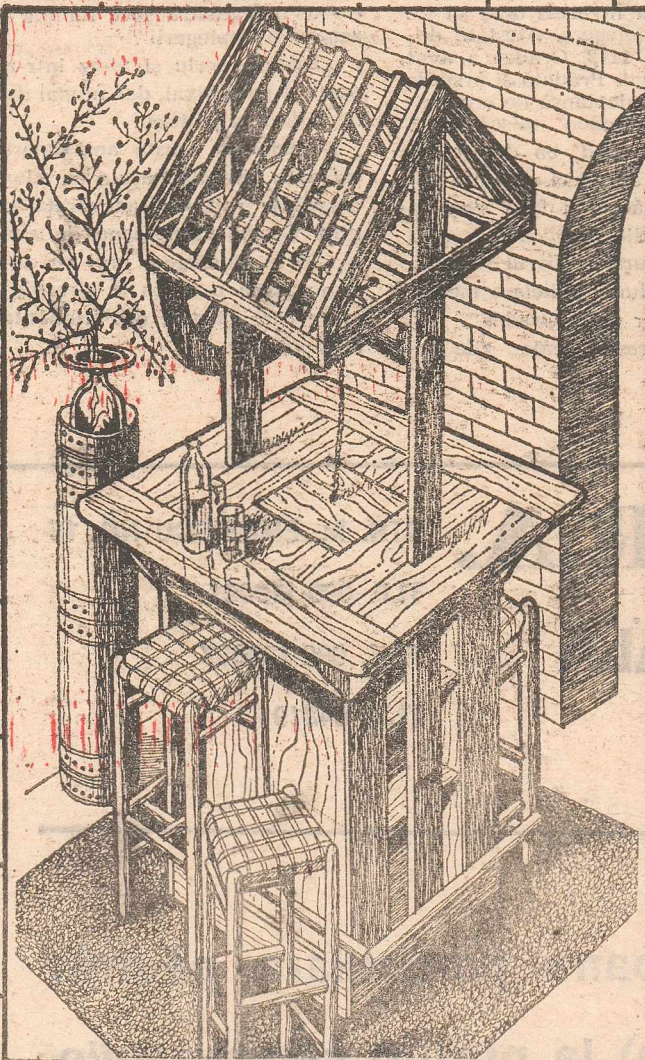
– mobilier tapitat.

Prin specialistii din cadrul atelierului de proiectare, societatea „MOBILA ALFA” execută proiecte de amenajări interioare din lemn pentru hoteluri, restaurante, spații comerciale sau expoziționale, instituții, spații pentru învățământ, lăcașuri de cult.

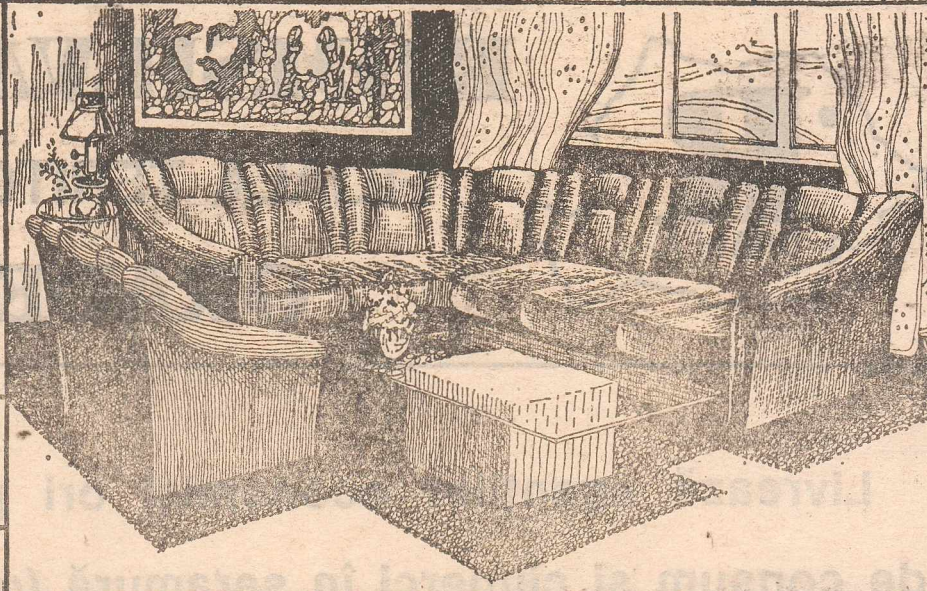
Sufrageria "RUBENS"

Bar "FONTANA"

Hol "TEREZA" cu fotoliu "VIS"

ELEGANȚĂ CALITATE FUNCȚIONALITATE

SĂPTĂMÂNĂ TEATRULUI SCURT

În seara zilei de duminică, 2 mai c., criticul de teatru Marian Popescu, rectorul artistic al Festivalului, a în-
ănat **DIPLOME DE PARTICIPARE**,
entru toate spectacolele prezentate în
idrul selecției oficiale, cu excepția
pectacolului **Eden** prezentat de Tea-
ul **Odeon București**, care, din motive
hnice, s-a întrerupt.

Juriul celei de-a IX-a ediții a „Săp-
măni...”, alcătuit din criticii Dum-
u Chirilă, Irina Coroiu, Doru Mareș,
orariu și prof. Vasile Cosmuța a hotă-
acordarea **MARELUI PREMIU** ur-
ătoarelor spectacole: **Raport pentru o**
cademie, de Franz Kafka Teatrul de
ameră **UNITER**, **Spectatorul con-**
amnat la moarte, de Matei Vișniec,
eatrul național Vasile Alecsandri din
ași, **Nunța**, de A. P. Cehov, **Cântă-**
cafa cheală, Teatrul Maghiar de Stat
în Cluj-Napoca.

După primul tur de scrutin, Juriul
estivalului a hotărât, în unanimitate,
cordarea **Marelui Premiu**, de 250 000
ei, oferit de Primăria Oradea, specta-
olului **CÂNTĂREȚA CHEALĂ** de
Iugen Ionescu, în regia lui **Tompa**
Iabor.

Ce a adus nou actuala ediție a Tea-
rului Scurt? O binevenită selecție a
pectacolelor înainte de a vedea lumi-
ile rampei la Oradea; un lucru bine-
enit, pentru că astfel s-a realizat o
ertă creștere valorică față de edițiile
precedente când, alături de spectacole
memorabile, se produceau și dezastre
cenice.

O altă inovație a actualii ediții con-
stă în faptul că s-a extins și diversifi-
cat spațiul de joc. Trupele au părăsit
„cultița italiană”, pentru a ieși în în-
âmpinarea oamenilor. Astfel, specta-
colul **Raport pentru o Academie** a avut
oc la Palatul Baroc, spectacolul **Nunța**
la restaurantul „Oradea”, iar specta-
colul **Trupe pe butoale** pe cea mai cir-
culată și occidentală arteră comercială
orădeană — Calea Republicii.

O altă noutate care poate bucura pe
lnerii dramaturgi ai României este că
actuala „Săptămână...” a lansat și o
mieră absolută prin punerea în sce-
nă a piesei **Nemuritorul Ionel** de Șer-

ban Codrin Denc, piesă distinsă cu
Premiul 1 la Concursul de dramaturgie
de la Oradea, toate piesele premiate
fiind strânse într-un volum de teatru
scurt, o inițiativă laudabilă din partea
gazdelor — Teatrul de Stat Oradea și
Inspectoratul de cultură Bihor.

Hibele Festivalului au constatat în sla-
ba organizare administrativă și lipsa
unei atmosfere de sărbătoare și a co-
locviului amical de după căderea corti-
nei, în barul teatrului. Perioada de
desfășurare a Festivalului s-a „încăle-
cat” peste alte manifestări teatrale din
alte locuri din țară. Quantumul Mare-
lui Premiu al Festivalului de 250 000
lei, este atât de mic, încât aproape că
nu-și merită denumirea de Mare Pre-
miu, ci de Mic Premiu. Asta tot din
lipsă de organizare, pentru că în Ora-
dea sunt firme puternice, care ar fi
putut să sponsorizeze acest Mare Pre-
miu. O altă hibă a acestui Festival con-
stă în faptul că s-a acordat Marele
Premiu unui spectacol deja premiat la
o altă manifestare națională de gen
(Festivalul I. L. Caragiale). Criticul
Marian Popescu sublinia într-un inter-
viu acordat subsemnatului că Regula-
mentul Festivalului ar trebui să pre-
vadă că spectacolele care au luat deja
premiul ar putea și ar trebui să vină
doar în postură de invitați speciali la
Festival.

Din punct de vedere financiar, inca-
sările la casieria Teatrului sunt foarte
modeste. Economia de piață își spune
cuvântul, iar perioada aleasă (săptă-
măna de dinainte de 1 mai) a fost un
moment neprielnic teatrului, lumea
fiind isterizată de creșterea prețurilor
la produsele alimentare. În loc să vină
la teatru, oamenii s-au dus la piață și
în magazine să cumpere. Dar așa a fost
să fie, pentru că o eventuală organi-
zare a „Săptămăni...” după 1 mai a.c.
ar fi încărcat și mai tare lista de che-
tueli.

Cu toate acestea, „Săptămăna teatru-
lui scurt” de la Oradea ne-a... lungit
viața și a preschimbat frumoasa urbe
de pe malul Crișului Repede într-o
imensă scenă.

PAȘCU BALACI

În 1992, volumul dobânzilor plătite
băncilor a înregistrat un total de 9,6
miliarde lei, din care 7,8 miliarde pen-
tru credite curente și 1,8 miliarde pen-
tru credite restante.

Nivelul dobânzilor practicate de
bănci a oscilat într-o marjă de 28—
32%, la începutul anului și de 50—
70%, începând cu luna noiembrie, tre-
când printr-un vârf de 75—85% în
cursul lunilor mai și iunie.

În condițiile arătate, cifra de afaceri
a agenților economici bihoreni a fost
de 266,8 miliarde de lei.

Potrivit aprecierilor oficialităților lo-
cale, condițiile actuale în punct sunt
improprii derulării unui trafic civili-
zat. Din discuțiile pe care le-am pur-
tat cu dl Petru FILIP, primarul mu-
nicipiului Oradea, cu domnii Constan-
tin CIMBRU și Octavian ABRUDAN —
fostul și, respectiv, actualul direc-
tor al Direcției Județene pentru Sta-
tistică — precum și cu dl Ioan GLĂ-
JARU, președintele Camerei de Comerț
și Industrie Bihor, am aflat că este în
curs de finalizare un proiect de mo-
dernizare a punctului de frontieră
Borș. Odată terminat și aprobat, pro-
iectul respectiv va fi pus în operă cât
mai curând posibil. Calculele prelimi-
nare au arătat că valoarea investiției
s-ar putea ridica la peste 1,2 miliar-
de lei. Pentru calcularea valorii men-
ționate s-au avut în vedere prețurile
valabile până la data de 30 aprilie
1992.

Un alt proiect privește înființarea
unei zone vamale libere în apropiere
de Oradea. Sunt șanse — ne-a decla-
rat dl primar Petru Filip — ca și acest
din urmă proiect să depășească până
la finele anului în curs faza bunelor
intenții.

Programul zilelor culturii maghiare din Oradea

DUMINICĂ, 9 MAI

- 11,00 — Ziua lui Ladislau cel Sfânt
la Catedrala romano-catolică.
Oaspete de onoare: Otto von Hab-
sburg.
Procesiune în grădina Catedralei
- 18,00 — Întrunire religioasă la Bi-
serica reformată din Oradea — Olo-
sig (str. Libertății)

LUNI, 10 MAI

- 11,00 — Expoziție de presă în sala
mare de la sediul UDMR
- 13,00 — Spectacol de gală în sala
mare de la sediul UDMR

MARTI, 11 MAI

- 17,00 — Orașul toleranței — întâl-
nire cu personalități din Oradea, la
restaurantul „Oradea”
Invitat de onoare: Octavian Buracu

MIERCURI, 12 MAI

- 18,00 — Rolul comunității evreiești
în cultura maghiară a orașului Ora-
dea (Sala mare a UDMR)
Invitați: Dr. Vezér Erzebet, Hege-
dus Geza, Kanyadi Sandor, Mozes
Terezia, trupa de muzică Gryllus
Daniel

JOI, 13 MAI

- 17,00 — Vernisaj internațional de
artă plastică, la Galeria mare din
str. Republicii
- 19,00 — Poetul **Ady Endre** în ora-
șul Oradea — expunere cu diapozi-
tive, la Muzeul Memorial „Ady
Endre”

VINERI, 14 MAI

- 19,00 — Spectacole de gală despre
mișcarea literară „Holnap” (Măine)
(aniversarea de 85 de ani), în sala
mare — Teatrul de Stat Oradea

SĂMBĂTĂ, 15 MAI

- 10,00 — Sesiune științifică cu tema-
tica „Umanismul orădean” în sala
mică de la sediul UDMR
Invitați: Al. Sășianu, Gheorghe Go-
run, Liviu Bercea, Fleisz Janos,
Dioszylagyi Ibolya, Alexandru Pop
- 17,00 — Oraș fericit, Oradea! — în-
trunire religioasă în biserica roma-
no-catolică Olosig.

DUMINICĂ, 16 MAI

- 16,00 — Întrunire ecumenică religi-
oasă la biserica catolică din Ce-
tate

„Puterea culturii-cultura puterii”

Sub această titulatură, s-a desfășurat
la Oradea colocviul revistei **FAMILIA**
(5—7 mai a.c.), la care au participat
scriitorii **Adrian Marino**, invitat de
onoare al colocviului, **Ștefan Borbely**,
asistent universitar la catedra de lite-
ratură comparată de la Facultatea de
litere Cluj-Napoca, redactor la revista
APOSTROF, **Borsi Kalman Bela**, ata-
șatul cultural al Ambasadei Ungariei
la București, **Andrei Cornea**, redactor
șef adjunct la revista **22**, **Bedros Hora-**
sangian, de la Uniunea Scriitorilor,
Mircea Mihăieș, redactor-șef al revistei
ORIZONT, **Ion Mureșan**, redactor la
revista **TRIBUNA**, **Ioan Mușlea** redac-
tor la revista **TRIBUNA**, **Liviu Ioan**
Stoiciu, redactor la revista **VIATA RO-**

MĂNEASCĂ, **Cristian Teodorescu**, re-
dactor la **ROMÂNIA LITERARĂ**, **Ale-**
xandru Vlad, redactor la revista **VA-**
TRA, **Radu Enescu**, redactor la revista
Noua Gazetă de vest din Oradea.

„Răul a fost dus până la capăt. Rea-
lizările culturale, atâtea câte au fost —
și ele există! — poartă stigmatul dis-
perării și al sacrificiului individual.
Cultura de masă a dat greș. Libertățile
de bantustan și adevărurile pentru uzul
în interiorul — vădit îngrădit! — al u-
nui uriaș Zoo au creat o anume me-
tafizică și un biochimism adaptat la
rău. Artistul, chiar și cel care nu a ser-
vit puterea, a suportat rigorile ei. Azi
e buimăcit. Nu știu ce e aia libertate”
(**Bedros Horasangian**).

Activitatea băncilor

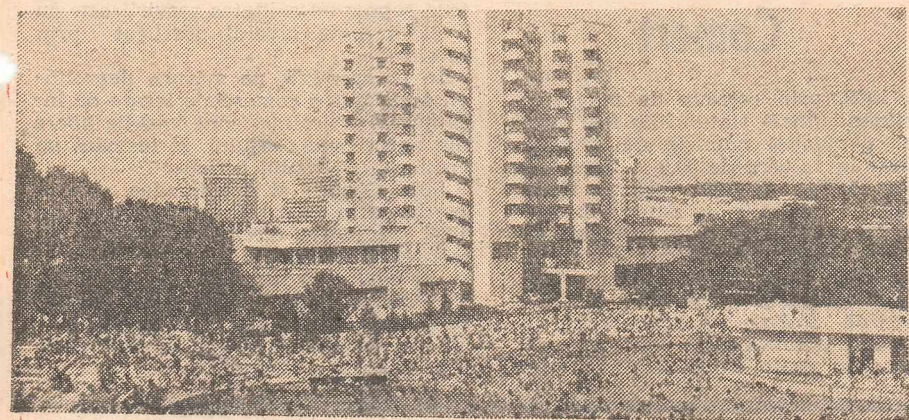
La finele lui 1991, agenții economici
orădeni și bihoreni au înregistrat plăți
restante însumând 31,7 miliarde lei, li-
chidate în cadrul compensării din ia-
nuarie 1992.

Datorită măsurilor întreprinse în di-
recția întăririi disciplinei financiare,
la finele lui 1992 volumul plăților res-
tante s-a redus substanțial, cifrându-se
la numai 15,2 miliarde lei.

Traficul economico-turistic și activitatea de control vamal

În 1992, punctul de frontieră Borș a
fost tranzitat de 4,7 milioane de turiști
români și străini. Este de menționat
faptul că traficul ar fi putut atinge o
valoare și mai mare (aprox. 5,3 milio-
ane de persoane), dar autoritățile
vamale — constatând diverse încălcări
ale legislației specifice — nu au per-
mis ieșirea din țară a peste 503 mii
de cetățeni români și intrarea în țară
a peste 67 de mii de cetățeni străini.

În 1992, prin punctul de frontieră
Borș au trecut — într-un sens sau
altul — peste 1,2 milioane autoturisme,
22 de mii de autocare și peste 39 de
mii de mijloace auto de transport
marfă.

BANCA "DACIA - FELIX S.A.

BANK

Sucursala Județeană Bihor-Oradea

Adresa: Oradea, Piața Independenței, nr.35

Telefon: 99/13.46.92; Fax: 99/13.46.92

Telex: 34411

PRIMA BANCĂ PARTICULARĂ
DIN ROMÂNIA

FIRST ROMANIAN PRIVATE
BANK

O bancă comercială de dezvoltare, care
oferă tuturor agenților economici cu capital
de stat mixt, privat și persoanelor fizice,
toate serviciile bancare, ca:

— OPERAȚIUNI BANCARE, SCHIMB VA-
LUTAR, ACORDĂRI DE CREDITE ÎN LEI ȘI
VALUTĂ, EXPERTIZE, ALTE PRESTAȚII.
— DEPUNERI PE TERMEN ȘI LA
VEDERE.

Acordă mari dobânzi pentru depunerile
pe termen în lei și valută, persoanelor
juridice și fizice.

Vinde acțiuni persoanelor juridice și
fizice, cu dividende ridicate și alte avantaje.

CORECTITUDINE, COMPETENȚĂ
ȘI OPERATIVITATE.

De la șansă la împlinire

Sunt doctorul Ladislau Elthes, unul dintre ...oare câți medici din lume? În orice caz, reprezintă un exemplu care încă o dată dovedește că niciodată nu poți să știi dacă în viață o să-ți apară (sau nu) o șansă deosebită, chiar „mare” șansă. Căci nu este voie să renunți pentru nici un motiv, că vei putea avea cîndva o reușită deosebită, măcar una singură, în viață, în meserie. Mai mult, sunt un exemplu care demonstrează cu prisosință că și „neșansa” poate fi salvatoare și se poate transforma în șansa vieții tale. Dar iată despre ce este vorba: După terminarea facultății de la Cluj, am lucrat câțiva ani în orașe. Pe atunci, viața urbană mi s-a părut ca unicul mod și loc de a trăi. Fiind născut tot la oraș (Oradea), în sinea mea am refuzat ideea de a trăi la țară, ca pe ceva imposibil, considerând că nu m-aș putea adapta, că nu m-aș putea realiza în nici un fel acolo. Dar scenariul destinului meu a hotărât ca totul să se schimbe. Viața liniștită și echilibrată din oraș s-a tulburat și s-a terminat brusc, printr-o decizie — ziceam eu atunci — abuzivă, prin care am fost „aruncat” într-un sat din județul Bihor, părăsit de Dumnezeu.

Parcă s-au închis toate căile, drumurile și chiar ușile. A trebuit să trecă mult timp, să observ că, de fapt, nu s-a întâmplat nici o nenorocire și că nu mi s-a luat nimic esențial, din contră, departe de viața tumultuoasă, standardizată a orașului, voi putea câștiga cel puțin o necunoscută și până atunci nesperată libertate.

Am început să citesc și să hoinăresc mult prin părțile locului. Am cutețit de zeci de ori toate satele din jur ce aparțineau de dispensarul meu. Am cunoscut mai toate casele și gospodăriile.

Intr-o zi, înspre amurg, m-am întâlnit cu un țaran bătrîn. Era perioada când băntuia o epidemie în zonă care decima păsările de curte, fără nici o

posibilitate de a le găsi vreun leac salvator.

Din vorbă în vorbă cu moșneagul, am aflat că găinile lui nu s-au îmbolnăvit și nu a pierdut nici una. Mi s-a părut un miracol. Oare de ce? Cel mai la îndemână era răspunsul ce mi l-a dat, că găinile bătrînului (el locuia la marginea satului) consumă ceva ce are caracterul și calitățile unui medicament. Din sol, din apă, din plante? Neexistând acolo posibilitatea analizării solului și apei, am început căutările febrile de a încerca plantele. Dar ce plante? Și eu am avut găini la dispensar care tot așa se îmbolnăveau ca și cele ale vecinilor și ale celorlalți săteni. Le-am izolat în grupe și le-am dat fierțură din plantele culese aproape la întâmplare din zona unde trăia bătrînul. Noaptea nedormite și apoi o zi splendidă cu soare, când, spre stupefacția mea, un grup din găinile de „experiență” și-au revenit, apoi treptat s-au însănătoșit, iar cele din alte grupuri au murit.

Studiind pe parcurs boala respectivă a găinilor, din cărți, cât și pe „vii”, am aflat că epidemia în cauză atacă mai mult ficatul lor. Concluzia părea pe cât de logică, pe atât de uluitoare: am găsit ingredientele unui nou leac pentru o boală necrutătoare și poate bazele unui nou medicament pentru bolile de ficat.

Povestea e lungă, și tot atât de palpitantă. Ani de cercetare, mulți dușmani, puțini, foarte puțini prieteni.

Acum, seninul cerului și verdele ierburilor de la țară, pentru mine, vor fi mult mai frumoase întotdeauna, decât cerul limpede și verdele ierburilor de la oraș.

Astăzi, împreună cu soția mea, dr. Aristina Elthes, pe care am cunoscut-o în splendida Bucovină, încă în primul an de practică medicală, sintem autorii unui medicament autorizat de Ministerul Sănătății, singurul medicament românesc pe bază de plante, brevetat în șapte țări industrializate, care până acum a salvat mii de vieți, a re-

dat sănătatea la mii de bolnavi suferinzi de boli nemiloase, cum sînt cirozele hepatice și hepatitele cronice. A redat bucuria de a trăi la mii de suferinzi de boli biliare cronice, care au ajuns să nu se mai poată nici alimenta, nu rareori, chiar și de teama de a nu le apărea până și prin cele mai obișnuite alimente chinuri și crize.

Viața și activitatea științifică pe care le-am început la țară și nu la oraș (așa cum majoritatea oamenilor consideră că e singurul loc posibil de a face știință)

ne-au dat un impuls nesperat. Astfel, pe parcurs, am mai realizat și alte brevete pentru medicamente a căror importanță, suntem convinși, nu este de loc neglijabilă în comparație cu primul: un medicament anti-alergic, un unguent antiinflamator, epitelizant, cicatrizant care grăbește vindecarea celor mai diverse răni, un medicament antigripal și o metodă nouă, originală, de tratament a cardiopatiei ischemice dureroase și hipertensiunii arteriale esențiale.

Având încredere în receptivitatea dvs., stimăți cititori, față de NOU, atât pentru medicamentul destinat bolilor de ficat și căi biliare (un domeniu unde în prezent nici o țară nu are produse cu eficacitate cât de cât semnificativă!) cât și pentru celelalte medicamente realizate de noi, căutăm parteneri, sponsori și asociați pentru a le putea răspândi cât mai mult, atât în țară cât și în străinătate.

Căci invențiile în cauză, pe lângă beneficiul deosebit în ajutorul suferinței și vieții — lucru esențial — sunt în certă măsură și aducătoare de câștig economico-financiar cu totul ieșit din comun, inclusiv prin diminuarea majoră a forței concurenței, creând cu timpul o situație de monopol.

Este primul nostru apel de acest fel. Așteptăm așadar propuneri și oferte la telefon : 099130031 ; fax : 099136298.

Din străinătate : telefon : 4099130031 ; fax : 4099136298.

Municipiul Oradea și județul Bihor — date demografice generale

Potrivit datelor publicate de Comisia Națională pentru Statistică în urma recensământului din luna ianuarie 1992, județul Bihor are o populație de 634 093 de locuitori, din care 220 848 au domiciliul stabil în municipiul Oradea.

La nivelul județului, densitatea de locuire atinge un nivel de 84,2 locuitori/kmp.

În perioada 1977—1992, ritmul mediu anual de creștere a populației a fost de sub 0,1%.

Dintre cei 220 848 de locuitori ai Oradei :

- 106 464 sunt bărbați și 114 384 femei ;

- 143 212 sunt români, 73 272 maghiari, 2 217 țigani, 957 germani, 542 slovaci, 297 evrei ; alături de aceștia mai trăiesc și greci, ucrainieni, bulgari, ruși, lipoveni, sârbi, polonezi, cehi, turci, armeni etc. ;

- procentual, 59,6% sunt de religie ortodoxă, 19,7% sunt reformați, 10,1% romano-catolici, 4,0% penticostali, 3,2% baptiști, 2,4% greco-catolici, 0,2% adventiști ; evident, sunt reprezentate și alte culte (unitarieni, augustiniani, creștini după evanghelie etc.).

Etnic și confesional, deci, Oradea alcătuiește un adevărat mozaic și sub-

liniem acest lucru pentru că toți cei cu care am vorbit acolo ne-au spus că NU EXISTĂ NICI UN FEL DE TENSIUNI INTERETNICE SAU INTERCONFESIONALE ÎNTRE ORĂDENI.

Privatizarea

Până la data de 31.12.1992 au fost înscrise în Registrul Comerțului din municipiul Oradea 7 370 de societăți comerciale constituite în baza Legii nr. 15 și a Legii nr. 31/1990 ; de asemenea, până la aceeași dată, au fost eliberate 10 458 de autorizații pentru asociații familiale și persoane independente care desfășoară activități cu scop lucrativ, conform Decretului-lege nr. 54/1990. Tot la data respectivă, existau în județul Bihor 497 de societăți mixte, aportul străin de capital în cadrul acestora cifrându-se la o valoare totală de 37,5 milioane de dolari.

La data sus-menționată, funcționau în locație de gestiune 313 subunități economice, 81 de subunități fiind închiriate.

În cursul anului precedent au fost vândute 13 active în valoare de 706 milioane de lei, prețurile de strigare ale acestora însumând 663 de milioane de lei.

În primul trimestru al anului în curs au fost publicate în Monitorul Oficial — spre vânzare — alte 64 de active ; ele nu au fost scoase la vânzare până în prezent. Pentru alte 13 active sunt în curs de a fi întocmite documentațiile de evaluare.

Transport urban

Întreprinderea orădeană de transport urban dispune de un parc de 92 de autobuze. În 1992, au apelat la serviciile de transport cu mijloace auto 49,3 milioane de călători. Rețeaua tramvaiului totalizează 43,9 km de linie ; în serviciu activ se află 116 vagoane articulate care, în 1992, au servit un număr de 94,7 milioane de călători.

Ca aproape peste tot în țară și rețeaua stradală a municipiului Oradea este în suferință ; și aici sunt gropi, dar densitatea lor nu depășește media națională. Pentru eradicarea acestui „flagel”, Primăria ar avea soluții ; din păcate, nu prea are bani.

Pentru transportul de mărfuri, oferta transportatorilor (cărăușilor) se situează sensibil deasupra cererii.

Comerț

În 1992, prin rețeaua de magazine aparținând (măcar) statului au fost vândute populației municipiului Oradea mărfuri în valoare de 50,9 miliarde de lei (cu 14,5% mai puțin decât în 1991). „Surplusul” negativ se datorează magazinelor particulare care, în nota specifică zonei, sunt frumoase, curate și foarte bine aprovizionate. Deși pareerea noastră poate fi „taxată” ca fiind subiectivă, trebuie să spunem că în Oradea se practică deja un comerț civilizată. Cu toate că în documentația

pe care am avut-o la dispoziție nu am întâlnit o cifră care să ateste oficial volumul valoric al vânzărilor derulat prin magazinele particulare, estimări verbale ale tuturor celor cu care am discutat au situat volumul respectiv undeva în apropierea valorii raportate de magazinele de stat.

În altă ordine de idei, o mențiune specială în peisajul comercial al Oradei se cuvine magazinelor tip ABC — modele demne de urmat și de alții.

Turism

În 1992, capacitatea de 12 mii de locuri de cazare hotelieră a fost utilizată în proporție de numai 30%. Nici hotelurile mari din Oradea — Dacia, Transilvania și Astoria — și nici cele din cadrul binecunoscutului Complex turistic de la Băile Felix nu au mers în plin, cu toate că — departe de a fi fără reproș — calitatea servirii este cu o clasă peste nivelul practicat prin alte locuri.

În perspectivă, pe măsura dezvoltării facilităților comerciale legate de înființarea proiectatei zone vamale libere din apropierea orașului, se mizează pe creșterea traficului turistic.

Spre Oradea și din Oradea există posibilitatea de a călători cu trenul (în 1992, în stația S.N.C.F.R. Oradea au fost vândute peste 3 milioane de bilete de călătorie) sau cu avionul ; zîlnic, TAROM-ul asigură trei curse București—Oradea și retur (mai puțin sâmbăta și duminica — zile în care sunt doar câte două zboruri).

Cea mai reușită denumire de firmă din Oradea

FATCOM

E drept că FATCOM provine din ATCOM, fostul UJCM, metamorfozit în Asociația teritorială a cooperăției meșteșugărești (ATCOM) la care s-a adăugat în față litera F (nu de la românul „F” de D. R. Popescu, ci de la inițiala numelui partenerului maghiar), dar FATCOM, căutat la rădăcină, ne dezvăluie o plăcută surpriză, fiind și prescurtarea a două cuvinte din limba latină: „fatum” care înseamnă destin și „communis” care înseamnă bineînțeles, comun. Așadar, FATCOM înseamnă și un DESTIN COMUN, glăsuind în limbaj comercial despre prietenia româno-maghiară, mai presus de toate patimile politice, ea fiind unica înțelegere politică la ora actuală, cea care stimulează schimburile comerciale în vederea servirii prompte, civilizate și conținute a publicului cumpărător.

**PE STR. GEN. MAGHERU
ÎN ÎNȚILNIȚI PE GENERALUL
ABUNDENȚEI - FATCOM**

„Epoletii” săi strălucitori îi reprezintă superbe aparate TV color KITT, SAMSUNG, SHARP, GOLDSTAR, VESTEL, la prețuri absolut rezonabile.

La acestea se adaugă diferite tipuri de storcătoare de fructe, (de mare folos, acum, când avem nevoie de vita-

mine, formula: „An apple a day, keeps a doc away — un măr pe zi îl ține pe doctor la distanță, fiind de mare actualitate), mixere, aspiratoare, radiatoare și radiocasetofoane.

LA „PARADISUL FEMEILOR”

Restaurantul cu acest nume seducător se traduce la firma FATCOM în limba aleasă a eleganței, bunului gust, bunelor maniere și desăvârșitei decențe.

Un adevărat arsenal stă la dispoziția femeilor din urbe pentru apărut frumusețea la orice asalt al timpului: parfumuri, creme, deodorante, delicate instrumente pentru cosmetică la care se mai adaugă articole elegante de marochinărie.

**LĂSAȚI COPIII SĂ VINĂ
LA „FATCOM”**

Pinocchio din însorita Italie a adus la magazinul firmei FATCOM o desăgă uriașă cu jucării năstrușnice, mai vesele decât niște „macaronari” îndopați cu „pizza”, jucării care ar stărni zâmbetul și până al celui mai îmbufnat prichindel din urbea noastră. La toate acestea se mai adaugă o gamă variată

de textile-încălțăminte de bună calitate și la prețuri rezonabile.

**PE STRADA GEN. MAGHERU,
„FATCOM” E MISTERUL !**

Firma FATCOM însemnând, în latinește, un DESTIN COMUN, se află aproximativ la jumătatea distanței dintre intersecția de la podul de lângă Hotel „Dacia” și cealaltă mare intersecție de la magazinul „Crișul”, puțin mai la „vale” spre Criș, de Camera de Comerț și Industrie a județului Bihor. Personalul firmei de o eleganță și servabilitate desăvârșite, care fac cinste casei. Reclama luminoasă atrage pe automobilisti la orele serii să dăcândă aici pentru a-și împodobi bordul cu „brăduleți” care răspândesc un parfum suav...

Aici, dacă trebuie să depui un mic efort pentru a ajunge, în schimb, ești răsplătit regește prin bunăvoință și amabilitatea personalului, la sfârșit, înmânându-ți-se o carte de vizită a firmei: S.C. FATCOM S.R.L., 37.0 Oradea, str. Gen. Magheru, nr. 11, tel./fax. 13 40 40.

..și vizitele se îndesesc, că acolo unde ești bine primit, vii maru, cu drag! A bon entendeur, salut !

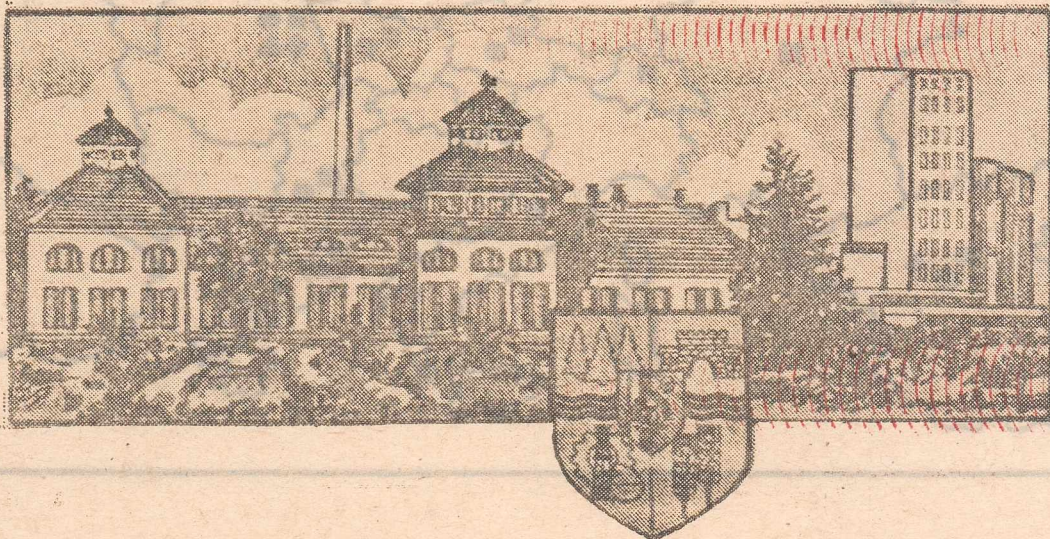
Acesta este un produs vândut de FATCOM. Utilitatea lui ? Stinge orice incendiu care ar izbucni la bordul mașinii dvs.

**S.C. BERE MALT S.A.
ORADEA**

STR. Nufărului Nr. 30

Telefon: 122423, 122431

Fax: 122415

SORTIMENTE DE BERE

Bere

FELIX

IADOLINA

VALEA CRIȘULUI

ORĂDEANA

ROMÂNIA;
3700 ORADEA;
ȘOS. BORȘULUI 35

INTEZA® SA

TEL: 99/14.01.30

TELEX: 34377

FAX: 16.22.24

WITH IT BRANCHES EXPORTS PROPERLIES PRODUCTS IN THE WHOLE WORLD

■ SC **SINTOR** SA

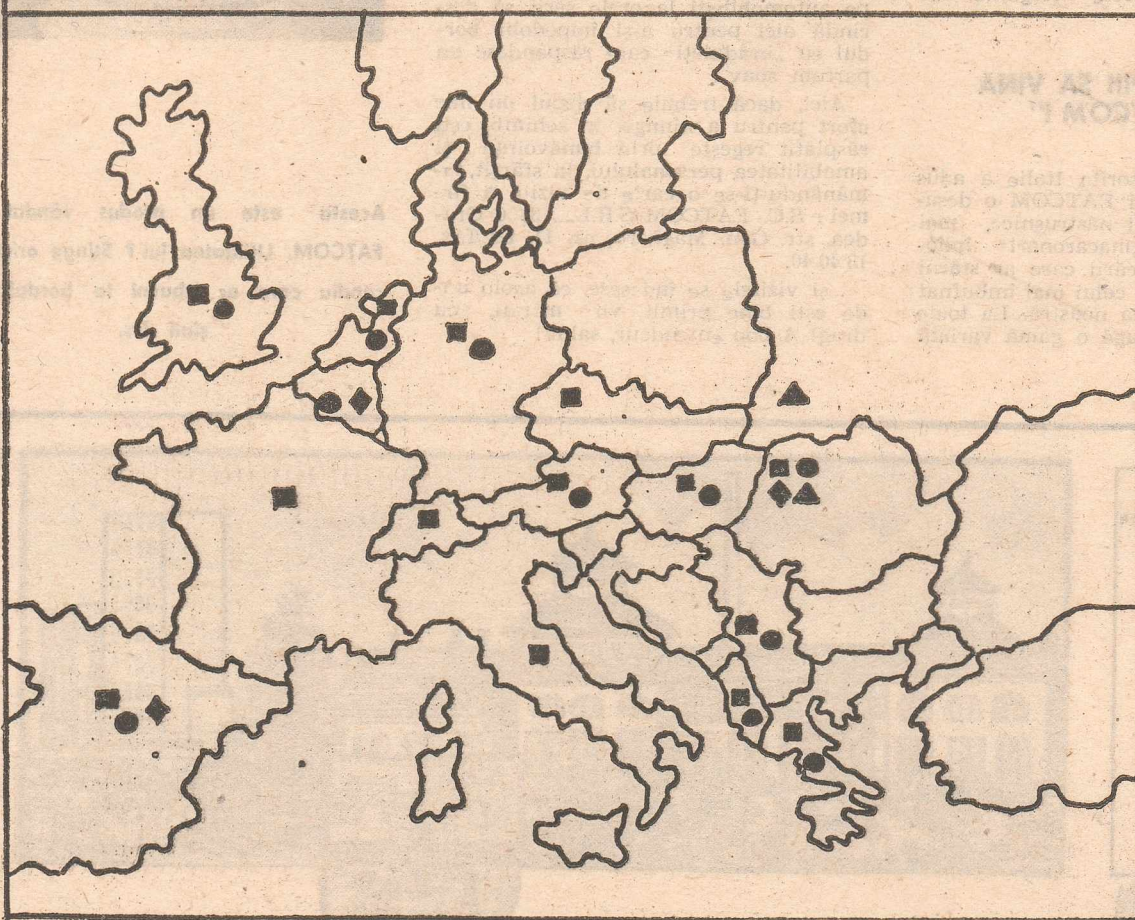
3700 ORADEA, ȘOS. BORȘULUI 35, FAX: 163873

SALICYLIC ACID
ACETYLSALICILIC ACID
BENZOIC ACID
SODIUM BENZOATE
MALATHION
DIMETHOATE
ALCHYL HALIDES
FLOTATION COLLECTORS

● SC **CHIMPROD** SA

3700 ORADEA, STR. CHIMIEI 35, FAX: 163933

SALICYLIC ACID
ACETYLSALICILIC ACID
BENZOIC ACID
SODIUM BENZOATE

COUNTRIES BY OTHER
CONTINENTS

- KOREEA
- SINGAPORE
- HONG KONG
- VIETMAN
- INDONESIA
- ◆ U.S.A.
- THAILANDA
- IORDANIA
- ◆ ▲ EGYPT
- ◆ JAPAN
- ▲ LIBIA

◆ SC **PIGMENTI** SA

3700 ORADEA, ȘOS. BORȘULUI 35, FAX: 154827

GREEN CHROMIUM OXIDE
ZINC PHOSPHATE
ZINC CHROMATE
BARIUM CHROMATE
IRON OXIDES ANTICORROSIVE
STABILIZERS FOR PLASTICS INDUSTRY

▲ SC **SINTEZA COLOR** SA

3700 ORADEA, STR. CLUJULUI 159, FAX: 118679

ALKYDIC PRIMERS ON THE BASIS OF MINIUM
OIL PAINTS
PAINTS ON ALKYDIC RESIN

DACIA ANULUI 1993 — mai bogată gamă de produse

uală, dintre toate firmele de autoturisme din țară, privind multitudinea de modele, afla AUTOMOBILE DACIA.

AUTOMOBILE DACIA produce de serie 8 modele me și autoutilitare. Berli- x-urile sunt dotate cu ve- e de 1300, respectiv, 1400 ptia variantei 1325 Liberta, afișat noul motor de 1600 intrat în producția de se- goria autoutilitarelor fac A 1304 platformă, DACIA 1307 (5 locuri), DACIA 1307 A 1308 cisternă pentru pro- tare și DACIA 1309 utili- soane. O noutate în acest reprezintă motoarele de cmc cu axa cu came în motoare vor echipa mode- L Liberta și opțional unele prezentate mai sus.

1325 GTL reprezintă un nănesc de mașină de lux sportive. Montată și vopsi- tețe, echipată cu scaune și anvelope COMFORT plasate pe jante GOTTE, GTL îmbracă la extaz pe tine- ați de cursieri cât și pe unii devenire care nu-și pot camdată să achiziționeze lu un RENAULT 25 la pre- te 20 milioane lei. Moto- în măsură să echipeze GTL este cel de 1600 cmc, ame în cap, în măsură să CP și să imprime mașinii ximă de 170 km/h. Privitor motoarelor de 1600 și acestea au fost modificate l camerei de ardere cât și e distribuție și carburajie.

În prima perioadă de încercări s-a uti- lizat un carburator dublu corp derivat din carburatorul de serie folosit la motoarele ARO. În a doua etapă s-a folosit un carburator dublu corp deri- vat, evoluat, cu deschiderea clapetelor diferențială, restudiat pentru a asigura un amestec mai omogen cu implicite reduceri de noxe în gazele de evacuare și creșteri în planul performanțelor. Cea de-a doua variantă de carburator, mai evoluată va fi derivată din carbu- ratorul care echipează în prezent mo- torul OLTCIT-ului și care aduce noi îmbunătățiri atât în planul reducerii consumului cât și a nivelului de po- luare fără a diminua performanțele motorului.

De asemenea, o altă problemă este introducerea pe autoturismele DACIA a injectiei de benzină. Autoturismul echipat cu sistem pe injectie de ben- zină LUCAS a fost deja testat cu suc- ces în laboratoarele ENVIRONMENT PROTECTION AGENCY — DETROIT, primind avizele necesare.

În afară de aceste dotări privind gama de motoare pe care le utilizează și le vor utiliza autoturismele DACIA, opțional există unele echipamente su- plimentare care reprezintă tipul vop- selei utilizate, spoilere, anvelope, jante, cutii de viteze cu 4 sau 5 trepte etc., acestea influențând ușor prețul de cumpărare. Prețurile la zi ale tuturor modelelor de autoturisme DACIA vor fi comunicate după liberalizarea pre- țurilor care va avea loc după data de 1 mai a.c.

Încheiem acest articol cu speranța că industria românească de autoturis- me va intra cât mai curând în circui- tul european al fabricanților în acest domeniu.

CRISTIAN BUZAȘ ■

si remedieri

UL SE OPREȘTE LA TURAJII MARI

rea acestei pene pot con- de toate instalațiile și meca- torului și anume:

de alimentare datorită u- ei de acționare a membr- de benzină; decalibrării rincipal, neetanșității su- zitivului de putere sau eco- înfundării jgilorului eco- cantității insuficiente de în camera de nivel con- tării pompei de accelerare. al, toate defectunile care insuficientă cantitate de ben- burator fac imposibilă func- ului la turații mari. U- iei de acționare a membr- l de benzină are loc ca ur- cării ei pe cama de acționa- a acestui fapt, cursa mem- micșorează, ceea ce duce la substanțială a cantității de luate de pompă. Imposibili- erii turației arborelui cotit a, de regulă, de apariția unor carburator.

ile principale care pot avea pozitivul principal de dozare ibilului se referă la neetan- supapei plutitorului (cuiul înțepenirea sau spargerea i, precum și neetanșității arii jgilorului principal sau compensare. Neetanșitatea antou se datorează în gene- tăților depuse între virful a- aun, uzurii virfului supapei ului ei sau a ajustării inco- iunilor mai des întâlnite la npei de accelerație se referă a cilindrilor sau a garniturii acestuia fie la infundarea au a neetanșității supapelor a trecerii benzinei, fie la membranei sau a arcului

arele cu aprindere prin com- DIESEL), principalele cauze aroa motorul se oprește la- ri pot fi datorate defectării i injectie, a injectoarelor sau ei aerului fals în instalația tare. La pompa de injectie întințirea defectiunii sint cau- lăbirea fixării sectorului din- nsonului de reglaj al pisto- stența impurităților între ci- mentelor pompei de injectie scaunelor de reglare, ruperea

arcului supapei de refulare, ruperea unuia dintre arcurile regulatorului, a- vansului incorect al injectiei.

Defecțiunile instalației de aprindere pot fi cauzate de:

— scurtcircuitarea înfășurării secun- dare a bobinei de inducție în apropiere capătului de legătură cu înfășura- rea primară, distanței prea mari între contactele ruptorului, arcului contac- tului mobil care este prea slab, axul camei ruptorului care este deformat, camei ruptorului care este uzată, scurt- circuitării bornelor capacului distribu- torului (dar nu între borna centrală și una laterală), ruperii sau înțepenirii periei de cărbune a rotorului, slăbirii unor conductoare sau legături etc.

Deformarea axei camei ruptorului face posibil ca distanța la deschidere a contactelor platinat să nu mai fie uniformă, astfel încât aprinderea la unii dintre cilindri se va produce cu un a- vans prea mare. În aceste condiții mo- torul pierde din putere, se încăl- zește și consumă totodată și mai mult combustibil. Ruperea sau înțepenirea periei de cărbune a rotorului are ca urmare realizarea unor scântei mai slabe la bujii. Fenomenul se datorează fa- ptului că trecerea curentului de la bobina de inducție la rotor nu se mai face prin cărbune, apărind deci o rezistență suplimentară care micșorează cu mult curentul de înaltă tensiune distribuit bujiilor. Atunci când distanța între elec- trozii bujiilor este prea mare, scântea nici nu se mai produce iar motorul funcționează cu întreruperi la turații mari. Localizarea se face mai întâi prin verificarea calității scintei, după care se controlează starea conductoarelor de aprindere și apoi capacul distribu- torului. Remedierea se face prin înlocui- rea cărbunelui și dacă acest lucru nu este posibil, se va introduce în loca- șul bornei centrale (din interiorul ca- pacului) o sîrmă de cupru sub forma unui arc, în așa fel încât aceasta să rea- lizeze contactul între conductorul cen- tral și borna metalică a rotorului.

Defecțiunile mecanice principale care pot duce la oprirea motorului la tu- rații mari pot fi: uzura supapelor sau depunerea calaminei pe acestea, bloca- rea sau ruperea unei supape, aspirația aerului fals, compresie insuficientă, ambielaje uzate etc.

CRISTIAN BUZAȘ ■

Printesă sau cenușareasă?

TOTUL DESPRE BUJIE

• Secretele bune funcționări sunt simple

Bujia este o realizare tehnică aproa- pe la fel de veche ca și motorul cu ar- dere internă. Primul care a rezolvat problema aprinderii cu ajutorul bujiei a amestecului carburant a fost france- zul Etienne Lenoir, care în anul 1860 a realizat o bujie care prefigura, aproa- pe în toate detaliile, bujiile zilelor noastre.

Bujia lui Lenoir a funcționat impeca- bil, dar, ca oricare invenție care apare prea devreme, a fost „uitată” o buca- tă de timp. Astfel, la sfârșitul secolului trecut și la începutul secolului nostru, aprinderea amestecului carburant se realiza prin manevrarea mecanică a unor contacte amplasate în interiorul camerei de ardere. Aflate într-un cir- cuit de joasă tensiune, aceste contacte produceau o scântea slabă ca intensi- tate în momentul în care depărtarea lor provoca deschiderea circuitului.

Cu timpul, producătorii de autovehi- cule s-au convins de avantajele pe care le prezenta bujia de tip Lenoir; sigu- ranța în exploatare, posibilitatea unei schimbări rapide în caz de defectare. În plus, datorită faptului că bujia lu- cra la temperaturi ridicate (Lenoir uti- liza inițial o bobină Ruhmkorff de înaltă tensiune), aprinderea era mult mai eficientă, conferind motoarelor un important spor de putere.

După 1910, utilizarea bujiilor se ge- neralizase la toate tipurile de autove- hicule. Dar apare un nou neajuns: izo- latorii realizați din porțelan pe bază de caolin, nu rezistau la întreaga gamă de solicitări mecanice și termice la care erau supuși în timpul funcționării motorului. Spargându-se, ei rămăneau în interiorul cilindrului cu efect dezas- truș asupra funcționării motorului. Abia în 1930 se va realiza o invenție care prefigurează aspectul și funcțio- nalitatea actuală a bujiei. Este vorba despre realizarea izolatorului din oxid de aluminiu. (Al₂O₃).

Bujia poate fi asemuită cu un con- densator coaxial, ale cărui elemente active sunt electrozodul central pe de o parte, și corpul bujiei pe de altă parte (izolatorul jucând rolul dielectri- cului). Atunci când tensiunea din sis- temul de aprindere atinge o valoare su- ficientă, între electrozii bujiei are loc o descărcare electrică care produce a- prinderea amestecului carburant. Ten- siunea poate varia între limite foarte largi, mergând de la trei mii de volți (la mersul în ralanti) până la 25 mii de volți (la accelerația maximă). În a- ceste condiții, bujia trebuie să asigure în scurtă sa viață, (mai scurtă decât a celorlalte componente ale motorului), un număr impresionant de mare de astfel de aprinderi: peste 15 milioa- ne...! La fiecare aprindere, cantități infime de metal sunt smulse din elec- trozii și principala cauză a ieșirii di- uz a bujiei este uzura acestor electrozi.

În momentul aprinderii amestecului carburant, presiunea în camera de

combustie poate să atingă 6000 KN/mp, realizându-se în felul acesta detența care pune pistonul în mișcare. Pentru a exploata la maximum această presiu- ne, bujia trebuie să asigure închiderea etanșă a blocului motor în care se afla încastrată, în vederea eliminării scur- gerilor de gaze. Aceste scurgeri își pot găsi loc în trei regiuni diferite: în zo- na filetelui, între izolator și corpul bu- jiei și prin izolator, de-a lungul elec- trodului central. Pentru eliminarea a- cestor supărătoare deficiențe, s-a căutat mereu reducerea dimensiunilor bujiei și creșterea preciziei filetelui. După ce în anii 1940 producători ca Packard, Buick sau Chevrolet au utilizat bujii mici cu diametrul filetelui de 10 mm, în practica producătorilor de bujii s-au încetățenit filete metrice de 14/1,25 mm și de 18/1,5 mm.

Pe de altă parte, au fost găsite soluții pentru evitarea scurgerilor prin cor- pul bujiei (prin utilizarea unor garni- turi de cupru și prin montajul numit „la cald”) sau prin izolator (în special prin utilizarea unor amestecuri de li- pire, a electrodului central realizate din sticlă cu adaos de fier). În felul a- cesta, bujiile care „sufă” sunt tot mai puține, fapt care mărește în mod con- siderabil siguranța în exploatare a a- cestora.

În scurtă lor viață, bujiile trebuie să funcționeze de multe ori în condiții în care un capăt al lor (cel din camera de ardere) se află la temperatura de 2500 grade C, iar la celălalt capăt se află o temperatură de 15—20 grade C. Bujia trebuie să reziste acestei verita- bile agresiuni termice, fără ca funcțio- nile sale să fie afectate. Soluția acestei probleme este optimizarea fluxului de căldură care trece prin bujie, din ca- mera de combustie spre exterior. A- ceasta se realizează prin dimensiona- rea elementelor bujiei în funcție de căldura pe care trebuie să o transmită. Un subiect prioritar al acestei dimen- sionări este izolatorul bujiei, care, de exemplu, la motoarele cu raport mare de compresie și cu temperaturi mari în camera de ardere, are vârful cât mai scurt, preluând o parte mică din căl- dura primită de bujie. Aceasta este o bujie „rece”, spre deosebire de bujiile „calde”, unde izolatorul are vârful mai lung și preia o parte însemnată din căldura pe care bujia o transmite spre chiuloasa motorului și spre mediul în- conjurator.

Iată, deci, că bujia are o viață agi- tată: supusă la presiuni mari, la tem- peraturi de peste 2500 grade C, ea e- mite, sub acțiunea unei tensiuni elec- trice care atinge 25000 de volți, câte o scântea la intervale de 20/1000 din- tr-o secundă. În aceste condiții, putem cere oare de la bujie mai mult decât ne dau ele în prezent? Viitorul ne va răspunde.

ADRIAN BRUTARU ■

VOLANUL NEGRU

O GRAVĂ INFRACTIUNE
A LUAT AMPLOARE —
FUGA FĂPTAȘULUI DE LA
LOCUL ACCIDENTULUI!

În ultima vreme, se pare că acest fe- nomen a luat o amploare deosebită. De la Inspectoratul General al Poliției, Di- recția Circulație, aflăm că în ultimele 4 luni au avut loc 108 astfel de acci- dente, cu fugă de la locul faptei. Aces- tea s-au soldat cu 51 de morți și 69 de răniți. Cele mai multe astfel de acci- dente s-au înregistrat în: București, jud. Argeș, Bacău, Brașov, Cluj, Con- stanta, Dolj, Mureș, Suceava și Timiș. O altă constatare este că majoritatea dintre acestea au loc îndeosebi în zilele de vineri, sâmbătă și duminică, 57 la sută dintre accidente au fugă de la locul faptei au loc între orele 18,00

și 24,00 iar 20 la sută dintre acestea, între orele 0,00 și 6,00 dimineața.

★
Făptașul este Marian Chiriță de 25 de ani, fără ocupație, din comună Do- robanțu, județul Călărași. Aflat la vo- lanul autodubei persoanele cu numărul 2—CL—527, la ora 1 noaptea, pe raza localității Kiseleff, accidentează mortal pe Iulian Dan, de 33 de ani. Acesta se afla în drum spre casă, circulând pe marginea șoselei. Datorită vitezei ex- cesive și a neatenției la volan, Marian Chiriță îl lovește în plin, după care, în loc să-i acorde primul ajutor, oprește la câțiva metri și îl târăște pe cel ucis în șanțul șoselei. Apoi nu găsește alt- ceva mai bun de făcut, decât să pără- răsască locul faptei.

RALUCA VRABIE ■

Prin servicii de consulting, DOCTORUL C. vă stă la dispoziție:

CINE SUNTEȚI, CUM SUNTEȚI, CE FACEȚI CU VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ?

La asemenea întrebări și la ORICARE ALTELE, colaboratorul nostru vă ofera soluții surprinzător de exacte!

DOCTORUL C.

Sub acest pseudonim se ascunde un bărbat de mare erudiție, cu vaste cunoștințe de astrologie, matematică, teozofie și practică ocultă. În dialog cu computerul cosmic, el este capabil de premoniții uluitoare. În banca sa de date se găsesc răspunsuri și soluții la întrebările cheie ale vieții dumneavoastră.

- Ați ajuns într-o situație limită, fără cale de ieșire?
- Sunteți bolnav și căutați tratamentul salvator?
- Aveți nevoie de soluții optime în perfectarea unei afaceri?
- Doriți să cunoașteți anul și lunile favorabile?
- Solicitați un tablou complet al personalității dumneavoastră?
- Aveți necazuri sau incertitudini în dragoste?
- Ce ați fost în viața anterioară?

CATRINEL ANTON

VREAU SĂ ȘTIU, CUM MA INFLUENȚEAZA ASTRELE ANUL ACESTA?

Date generale: În viața anterioară nașterii dv., ați fost bărbat, născut în 1175, într-o simbră, în Turcia.

Caracteristici generale: Erați volajor, o persoană permanent în mișcare, mereu pe drumuri, explorator neobosit, chiar dacă aria în care atunci vă deplasați era cu limite restrânse.

Profesiune: Constructor de locuințe, drumuri și poduri. Deschizător de drumuri, cu aptitudini deosebite ați fost și pe plan spiritual.

Fișa lecției de viață: (scopul vieții trecute este continuată, dezvoltată și completată în viața actuală). Datoria dv. este de a face în manieră proprie tot ceea ce puteți pentru a reduce violența și discordia.

Ziua nașterii arată: pofta riscului și aventurii periculoase. Mergeți înainte fără a reveni, trebuie să reușiți, dar sunteți risipitor. Pornirile războinice ar trebui descărcate prin sport, grădinarie, etc. Feriți-vă de încăpățănare! Și de egoism; sunteți subaltern înrăit, ca atare trebuie să faceți concesii în cuplu și societate.

Anul 1993: o mare șansă (rară) pentru dv., deoarece va aduce „Trezire — renaștere”, adică o renaștere treptată într-o formă superioară a existenței și a evoluției spirituale și psihice, de care puțini oameni au parte!

Pentru problemele de compatibilitate în cuplu trebuie să atașați datele de naștere ale soțului.

ILEA VIORICA, București. CE AM FOST ÎN VIAȚA ANTERIOARĂ?

În viața anterioară ați fost femeie, născută în 1200, sâmbăta, în Arabia Saudită.

Caracteristici generale: Erați un revoluționar ascuns. Dacă nu s-a putut altceva,

măcar în treburi personale, acasă, în religie ați schimbat ceva.

Profesiune: Profesor. Ați trăit o viață izolată; crescător de animale mici, păsări sau chiar insecte (viermi de mătase).

Fișa lecției de viață (scopul vieții anterioare este continuat, dezvoltat și completat în viața actuală); „Datoria dv. este de a face în maniera proprie, tot ce puteți pentru a reduce violența și discordia”.

MARIA B. București.

CARE VA FI STAREA SĂNĂTĂȚII MELE DE ACUM ÎNAINTE?

Ziua de naștere arată: spontaneitate excesivă, încredere, imprudență. Viața exploatată de paraziți! (pericol dat ca sigur în cazul dv.). Sunteți pasionată, mândră, agresivă. Aveți o fire sensibilă, preocupată de latura estetică a vieții și de comunicarea cu semenii prin intermediul artelor: plastică, literatură, muzică. Chiar dacă nu vă faceți din asta o profesie sunteți foarte receptivă la mesajele ei. Sunteți puternică și strălucind de sănătate.

Zile norocoase: Ziua de 14.

Evoluția probabilă a sănătății până în 2000. Anul 1993 pentru dumneavoastră aduce emoții, nervozitate, stress, raporturi tensionate. 1994, în fel, stări tensionate; 1995: riscuri de boli ginecologice sau ale gâtului, chiar și o sarcină; 1996: sănătatea cu mici excepții este bună; 1997: stare de nervozitate excesivă; 1998: stres provocat de schimbări neașteptate de ordin profesional; 1999: posibil să aveți un copil, posibile afecțiuni ale gâtului, se recomandă supravegherea echilibrului psihic; 2000: riscuri de boli ginecologice sau ale gâtului, posibil o sarcină.

În concluzie puteți influența în mod direct sănătatea dumneavoastră printr-o evoluție spirituală pozitivă, un mare ajutor vă va da în acest sens Societatea Română de Radieștezie care vă poate oferi relații în plus în acest sens.

VALENTINA ALBESȚI, București.

CUM VA EVOLUA CĂSNICIA MEA ȘI, ÎN GENERAL, CE VIAȚA VOI AVEA DE ACUM ÎNAINTE?

Nu se poate răspunde la întrebarea: cum va evolua căsnicia, deoarece nu avem datele soțului și numele dumneavoastră de față. Totuși vă vom da evoluția probabilă a șanselor în perioada 1993—2000.

1993: un an de raporturi multiple, luciditate în materie de investiții și achiziții, călătorii de afaceri, studiu, armonie cu partenerul. 1994: schimbare în bine sau în rău, deplasări, nervozitate excesivă. **Profesional:** schimbare în bine, posibile încercături fiscale, instabilitate în cuplu; 1995: fluctuații financiare și sentimentale, nervozitate. 1996: îndoieli și incertitudini — posibil schimbarea locului de muncă, a domiciliului. 1997: nervozitate în familie, divorț. 1998: la fel ca în 1995; 1999: câștiguri financiare, schimbare activității, locului de muncă, a domiciliului. 2000: aceeași situație — an de creștere a bunăstării materiale.

ANDREI GHEORGHE MARINESCU.

SUNT STUDENT, MAMA ESTE ȘOMERĂ, NU AM NICI O CALIFICARE ȘI TRĂIM AMANDOI DIN AJUTORUL DE ȘOMAJ. ÎN CE MĂSURĂ NE POT AJUTA ASTRELE?

Ziua de naștere indică o natură afectivă și generoasă,

viața susținută de protecții feminine. Aveți inteligență strălucită, activitate neobosită. Atenție: risc de accident mortal, averea va fi mereu mică, activitatea dv. va rodi puțin, viață agitată, deplasări îndepărtate.

Ce destin v-au trezit astrele? Dacă veți fi conștient de valoarea dv. veți avea șansa reușitei, a puterii. Atunci când veți reuși să vă impuneți veți deveni un factor de progres.

Zilele norocoase: 6 și 18.

Șansele dv. până în 2000. Anul 1993 va aduce riscuri și conflicte; conflicte administrative cu vecinii; 1994: decepții și blocaje, nervozitate, evitați asocierile, șanse de călătorii în străinătate; 1995: schimbare în bine sau în rău, risc, încercături cu banca, fiscal, progres în profesie; 1996: afaceri bune, risc, surmenaj, duritate în familie; 1997: tulburări sentimentale, dar noroc la bani; 1998: asemenea situației din 1995; 1999: divergențe trecătoare, posibilă ameliorare; 2000: revine situația din 1994. Vă sfătuim să nu inițiați nimic înainte de a se cristaliza o schimbare care în 1995 vă va aduce victoria în o nouă decizie profesională.

ANA-RUXANDRA, București.

CUM O SĂ FIE VIAȚA MEA?

Dacă anul trecut ați avut unele conflicte profesionale și tulburări sentimentale, 1993 va aduce un echilibru precar, cu idei inspirate, câștiguri. V puteți aștepta la graviditate. Supravegheați echilibrul psihic! 1994: dobândiți eliberarea de constrângeri cu pierderi mari de energie, dar vă îmbogățiți spiritual. 1995: apare iar situația din 1993. 1996: va aduce câștiguri financiare, schimbare de activitate, loc de muncă, de domiciliu; posibil schimbarea partenerului. 1997: va aduce îndoieli și incertitudini. 1998: aceeași situație temă din 1996. 1999: raporturi multiple bine susținute — călătorii, afaceri, achiziții, asocieri, raporturi amoroase durabile. 2000: an cu durități în familie — posibil ruptură, datorată stressului din afacerile dv. ce se vor derula bine. Karma anului 1993: „Victorie” indică șansa de a obține o purificare de defectele dv. de caracter dacă sunteți un tip pozitiv. Dacă aparțineți tipului negativ, veți avea în acest an unele succese, însă până la urmă se vor transforma în insuccese dezastruoase. Zile norocoase: 7 și 25 ale lunii.

TALON DE PARTICIPARE

Toate numele și prenumele (întîi cel de față), subliniați pe cel dorit

NUME.....

PRENUME.....

ADRESA.....

DATA NAȘTERII: ziua.....luna.....anul..... ora.....

locul nașterii.....Nr. telefon.....

Nr. înmatriculare mașină.....

IMPORTANT!
Pentru fiecare persoană despre care doriți informații trebuie să trimiteți un talon separat cu cît mai multe din datele solicitate mai sus.

Nu uitați să menționați pe plic „Pentru DOCTORUL C”.

Intrigată de anunțul repetat, dat de firma „Mimar“ pe postul de radio prin care se solicita păr uman, de o anumită lungime, netratat etc., am fost curioasă să aflu ce se ascunde în spatele acestei reclame. În mod normal, mi-am spus cu bucurie, a apărut o firmă a cărei activitate este mai puțin obișnuită: confecționează peruci. Bucuria mea era legată de gândul că o anumită categorie de femei, bătute de soartă, care și-au pierdut podoaba capilară în urma unor tratamente, își vor putea procura o perucă, accesoriu necesar pentru diminuarea traumei psihice și așa destul de mare. Aveam să aflu însă că marfa aceasta, deocamdată, nu este destinată pieței românești. Mărturisesc că vestea m-a îndurerat mult, dar drumul, totuși, n-a fost zadarnic fiindcă am avut prilejul să cunosc în persoana doamnei Maria Micu un om de afaceri întreprinzător, dar plin de farmec, ce a creat prin firma sa treizeci de locuri de muncă.

Rep.: Când a apărut firma „Mimar“ și de ce v-ați orientat spre acest gen de activitate?

Maria Micu: Societatea „Mimar“ a apărut în aprilie 1992, în urma unei călătorii în Canada, când m-am hotărât să demarez o afacere în România. Mi s-a propus să

confeționez peruci. Am acceptat, deși, eu personal, până la acea dată, n-am avut nici o tangență cu o astfel de meserie. Singurul lucru pe care-l știam foarte bine era să tricotez. Nici cele treizeci de lucrătoare pe care le-am angajat n-au avut vreo calificare în acest sens. S-au calificat la locul de muncă.

— Cine le-a învățat meseria?

— Eu. Mărturisesc, totuși,

— N-am fi reușit să facem ce ne-am propus. Materia primă este o condiție esențială.

— Suportul pe care se înnoadă firul de păr de unde îl procurați?

— Suportul îl primim din Manila. Am încercat și noi să realizăm acest suport sau „fundatie“ cum i se spune, de fapt, dar n-avea aspect comercial. Confeționarea fundației presupune calificare.

partenerului străin, japonez.

— Japonez?

— Partenerul este într-adevăr japonez. Se numește Izuru Umemura și are filiale în lumea întreagă. Una se găsește în Canada, cea pe care am pomenit-o și cu care am încheiat contractul.

— Părul pe care îl primiți are diverse culori, diverse nuanțe. Ce cantitate de păr este necesară pentru confecționarea unei peruci?

— Perucile pe care le realizați sunt competitive în lume?

— Trebuie să ne lăudăm. Avem cu ce. Am depășit calitatea celor făcute în Hong Kong și China, țări cu tradiție în acest domeniu. Nu facem rabat calității. Aceasta poate fi și deviza firmei.

— V-ați gândit să sporiți numărul lucrătoarelor?

— Nu am cum să fac noi angajări căci nu am spațiu. Am găsit, lângă casă, loc pentru birou, iar la etajul 10, într-o garsonieră și un apartament se află atelierul.

— Solicitățile v-ar permite să faceți noi angajări?

— Dacă aș avea spațiu suficient și lucrătoare mai multe, ar ieși un profit considerabil. De la 25 de peruci pe lună aș ajunge la 200.

— Se știe că din marfa destinată exportului întotdeauna mai „pică“ ceva și pentru intern. Dvs. nu vi se întâmplă?

— Nu cred că există o muncă mai grea și mai migăloasă ca a noastră. Producția este mică. Fundațiile sunt numărate. Cu toate acestea, mai am și eu „scăpări“ când vine câte-o persoană cu adevărat disperată.

— Doamnă Micu, am să invoc Dumnezeu celor în suferință pentru ca „scăpările“ să fie din ce în ce mai multe.

ELENA GRECESCU ■

Păr uman din România

• Deocamdată pentru capete străine

că în perioada șederii în Canada, timp de o lună, am învățat să fac cu croșeta câteva tipuri de noduri, elemente de bază în tehnica de confecționare a perucilor și apoi le-am învățat și pe fete. Ele sunt foarte tinere. În cazul lor, faptul că nu au avut o altă activitate este un avantaj, căci au răbdare să învețe această meserie, care este foarte migăloasă.

— Dacă n-ați primi materia primă din țară, cum v-ați descurca?

— Cine beneficiază de produsele dvs.?

— În general, o companie din Canada, „Les perruquiers internationalis“, cumpără aceste produse. Pe plan intern, deocamdată, nu livrăm marfa noastră. Manopera este deosebit de grea. Costul se ridică foarte tare pentru o perucă așa că este dificil să le oferim celor care au nevoie, la prețul acesta. Mai există o problemă. Contractul de înființare a societății stipulează ca toată producția să fie cedată

— Părul colectat este amestecat, nu este de o singură nuanță. Cam 50% se pierde la spălat, la pieptănat. Dintr-o coadă de 100 de grame se pierde jumătate, iar la confecționarea unei peruci se întrebuințează 300 de grame de păr curat. Cam 500 de grame de păr neprelucrat sînt necesare pentru a rămâne cele 300 de grame obligatorii. Se pierd fire de păr și în procesul execuției. În acest caz, totul depinde de îndemnarea lucrătoarei.

ATENȚIE. CETĂȚENI!

NU CONSUMAȚI ACESTE PRODUSE:

● La SC CAPRICIU S.R.L. Buzău au fost depistate 400 buc. prăjituri ce prezintă caracteristici necorespunzătoare.

● La SC HOBYCOOM S.R.L. Urziceni s-a interzis, temporar, comercializarea produselor: conserve carne import Olanda și margarină import Germania, care nu prezintă certificate de calitate și termene de valabilitate.

● La SC Mc. GRIM S.R.L. Galați s-au confiscat 3,4 tone de unt, import preambalat în țară de firma GALDO TRADING S.R.L., București, cu termen de garanție expirat, gust, miros rînced și colonii de mușgai negru și roșu la suprafață.

● La SC TOTALIMENT VADA S.R.L. Galați s-au interzis la comercializare preparate din carne cu termen de garanție expirat.

● La SC AIVA Pitești s-a oprit comercializarea produsului salam italian, cu valabilitate expirată (batoane murdare, culoare și gust modificat) produs de SC. ARGO.

TIN S.A., Curtea de Argeș și a produsului parizer tip A ce prezintă goluri de umplere și zone verzui, fabricat de S.C. INCARF S.A., Curtea de Argeș.

● La SC ALFA S.A. Bistrița s-au descoperit preparate din carne ieșite din garanție, ce prezentau modificări organoleptice evidente.

● La SC EFCOL S.R.L. Mirești, județul Argeș s-au confiscat 32 kg. preparate din carne: salam de vară, costiță afumată și oase afumate, care prezentau mușgai, miros și culoare alterată.

● La SC MARIANA S.R.L. Cluj, OLANDA S.R.L. Turda, ALIMENTARA S.A. Cluj, AGROMAG S.A. Cluj și AGROCOOM Cluj au fost interzise la comercializare produse cu termene de valabilitate expirate: caramelle Iran, parizer, salam, șuncă de Praga, paste făinoase, ciocolată, budinci de vanilie și cacao.

● La SC DELICAT COOM S.R.L. Tîrgu-Mureș s-a interzis temporar comercializarea produselor: cîrnați, cremvurști și salam, produse de SC PRIMMA S.R.L. Tîrgu Mureș pentru lipsă documente de certificare a calității.

● La CONSUM COOP Horezu s-au interzis la comercializare următoarele preparate din carne: cremvurști, șuncă presată salam italian, salam de vară cu abateri calitative (cremvurști cu mîzgă)

și depozitare necorespunzătoare.

● La SC VALMETEX S.A. Râmnicu-Vâlcea s-a amendat descoperirea produsului cafea boabe cu abateri de la parametri calitativi, miros de mușgai, lipsă de elemente de identificare în limba română.

● La SC NILVA S.R.L. Tulcea s-a interzis comercializarea următoarelor produse alimentare: gogoșari în oțet ce prezentau modificări de culoare, textură și gust, lipsă lichid de acoperire; nectar piersici import Bulgaria fără elemente de identificare; ciocolată „FREZIA“ cu valabilitate expirată; conserve din carne de porc în suc propriu produse de TABCO Tulcea fără elemente de identificare și cutii ruginite.

● La SC PRODROM EVA S.R.L. Tîrgu-Jiu s-a interzis comercializarea produselor: carne și preparate din carne depozitate necorespunzător; bere Carpați fără etichete; produse de panificație și alune cu valabilitate expirată.

● La SC VENUS S.A. Tîrgu-Jiu — cofetăria Select — s-a oprit comercializarea produselor: unt import Ungaria, prăjituri Carpați și Prichindel cu gust, miros de rînced și mușgai, termene de valabilitate expirate.

● La SC ALFA S.A. Magazin Mixt Bistrița s-a interzis comercializarea următoare-

lor produse alimentare: preparate din carne, paste făinoase, praf de copt, esență de fistic, toate prezentând termene de valabilitate expirate.

● La SC ABATOR Tecuci, Unitatea de desfacere din Piața Centrală s-a oprit comercializarea a 4,5 kg mușchi țigănesc având modificări de miros, gust, culoare și termene de valabilitate expirat.

● La SC MIORITA S.R.L. Tecuci s-a depistat și sancționat activitatea de preparare și comercializare a unor produse de patiserie, cafea, băuturi răcoritoare la pahar fără a dispune de rețete de fabricație. Mai mult, siropul concentrat (4 sticle de 0,5 litri)

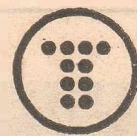
din care se prepara siropul la pahar avea termenul de garanție expirat.

Cît timp amenzile aplicate sînt de-a dreptul „stimulative“, aceste acțiuni de încălcare a legislației în vigoare se pot „dezvolta“ nestîngerit, punînd în pericol sănătatea consumatorilor mai puțin vigilenți.

Atenție, deci, stimați consumatori! Puteți contribui, în mod eficient, și dumneavoastră la descoperirea și semnalarea unor asemenea cazuri organelor abilitate să controleze și să... amendeze!

Comunicați rapid și de oriunde prin

TELEFONICA ROMÂNIA!

Telefónica ROMANIA

ANTONIO ORTIZ, ambasadorul Spaniei la București: Vorba latinească „verba volant“ va deveni acum operativă de la o margine la alta a latinității, de la Guadalquivir la Dunăre.

LUIS ALCAIDE, președintele Consiliului de administrație al T.R.: Competența specialiștilor români a permis transferul experienței noastre în România printr-un singur angajat spaniol.

EMILIAN IJDELEA, președinte A.R.D.: Este cea mai semnificativă investiție de capital spaniol în România, într-un domeniu în care avem atîta nevoie, al infrastructurii, pentru dezvoltarea climatului de afaceri.

PĂPESCU VIRGIL, consilier al ministrului comunicațiilor: Alegerea sistemului NMT 450 a reprezentat o soluție către care s-au îndreptat, ca o primă etapă, mai multe țări din Europa Răsăriteană. Devine posibilă folosirea experienței unui sistem deosebit de evoluat în ultimul timp.

FLORIN RUSU, director executiv al TELEFONICA ROMÂNIA: Sistemul, operativ începînd cu 5 aprilie a.e., are în prezent circa 120 de abonați și ne așteptăm ca numărul acestora să ajungă la 1.000 până la sfîrșitul anului. Vom reveni cu amănunte în numărul viitor.

CĂLIN MĂRCUȘANU ■

UN MINUT PENTRU FIECARE

● Dăbuleanu Floare, Turnu Măgurele (str. Nicolae Bălcescu nr. 76), județul Teleorman: Am înaintat actele și memoriul dvs. Procuraturii Generale, secția civilă. Să vedem ce răspuns primim. Și să auzim numai de bine. E trist că două surori au ajuns cu judecata până aici. Dar asta este viața.

● Tărani din comuna Bobălna, județul Cluj: Scrisoarea dvs. este justificată. Și plină de bun simț ardelenesc și tărănesc. Ne pare sincer rău pentru „eroarea strecurată“ în revista noastră. În cele din

urmă, trebuie și dvs. să înțelegeți că suntem într-o concurență draconică. Revista noastră și-a păstrat, cât a putut, echilibrul tematic și politic. Nu putem aluneca pe tăpașul unei „pudibondii naționale“, când piața presei e plină de reviste deocheate și de scandal. Tirajele lor te sufocă, realmente, iar cititorul este suveran când alege.

Subscriem la punctul dvs. de vedere că tineretul trebuie să manifeste o mai atentă „cucernicie“ pentru educația religioasă, iar nu pentru erotomanie. Diferendumurile din-

tre generații vor exista și de azi înainte. Firește, cei 45 de ani de bolșevizare forțată și cei 3 ani de „neo-crypto“ încă nu înseamnă nimic pe linia civilizației. Încet-încet, vom intra în normalitate. Aveți și dvs. puținică răbdare.

Mulțumim pentru aprecierile, la obiect, la adresa revistei noastre, care încearcă să țină cărma dreaptă, când valurile sînt înalte, iar din valuri nu se înalță Miss-România, ci Miss-Comedia.

DORIN SĂLĂJAN ■

ACATISTELE

• **CE-I CERE ROMÂNUL
LUI DUMNEZEU:**
*armată ușoară, butelie
și să-l arză focu'...*

Oricât ar părea de ciudat, un număr imens de credincioși ai Bisericii Ortodoxe Române întrețin cu Dumnezeu un tip de relație epistolară, binecunoscută sub numele de ACATIST ; este un bilețel, în care credinciosul îi cere ceva lui Dumnezeu și patronului bisericii la care îl depune și conține obligatoriu numele persoanei către care trebuie îndreptată generozitatea divină.

Unele bilețele conțin solicitări sofisticate, în care Dumnezeu este rugat să intervină într-un fel foarte nuanțat într-o complicată problemă de moștenire, sau într-o relație de cuplu, bunăoară. Complexe sau simple, solicitările sunt extrem de diverse. Pot viza sănătatea, fericirea și bunăstarea celor dragi și în acest caz ele seamănă foarte mult cu dosul ilustratelor trimise de la băi. Ex. : „Marcel — armată ușoară și realizarea dorințelor”. „Dumitra — sănătate și fericire, să trăiască cei mici”.

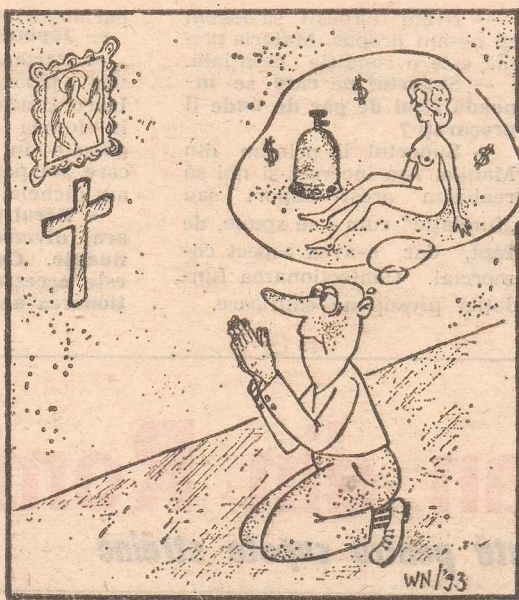
Făcând un calcul aproxima-

tiv al frecvenței acestor solicitări pentru câteva sute de astfel de bilețele, am constatat că cea mai mare parte din ele privesc sănătatea, bunăstarea (sporul casei), fericirea, reușita în căsnicie și la examene, îmbunătățirea situației la serviciu, îndepărtarea dușmanilor și farmecelor. În afara acestora, apar solicitări care par extravagante : „Mi-oara — pentru un bărbat bun și cu servicii care iubind-o să o vindece de rușine”. „Violeta se roagă la Dumnezeu și la Maica Domnului pentru sănătatea copiilor, pentru îmblânzirea dușmanilor și să întoar-

că înapoi butelia furată și să arză focul pe cine a furat”.

Frecvența bilețelilor care cer pedepsirea dușmanilor este relativ mică. Sunt și bilețele cu solicitări strict politice (în care Dumnezeu este solicitat să intervină în favoarea unui partid politic), dar acestea apar, cum e și firesc în perioadele preelectorale. Din acest punct de vedere, traversăm acum o perioadă cam secetoasă. Dar să nu ne pierdem speranța, grădina lui Dumnezeu e mare, iar alegerile vin ca mîine...

MARIAN MARIN ■

Desen de
MIHAI ZGUBEA ■

ICOANA FĂCĂTOARE DE MINUNI

din altarul Capelei Christiana

Acum câteva luni, o doamnă foarte evlavioasă, internată la așezământul spitalicesc Christiana, din Capitală, mi-a mărturisit că, fiind cufundată în rugăciuni, căzută în genunchi în fața Icoanei din capelă, a simțit, deodată, o mireasmă nepământească, de iasomie, ambră, trandafir că răzbate dinspre icoană și, ridicându-și privirea, a observat chipul Maicii Domnului luminat de un zâmbet blând, încurajator. O minune! Numele doamnei este Rodica Popescu, de profesie doctoriță și domiciliază în Ploiești.

Originalul acestei Icoane se află într-un schit românesc de la Muntele Athos și istoria ei ne este relatată de călugărul Nifon. „În anul 1863, Părinții Ieroschimonași Nifon și Nectarie, fondatorii acestui lăcaș sfânt, mergând în Țara Românească pentru necesitățile acestui schit, aveau în inima lor o mare dorință și evlavie pentru o sfântă Icoană mai însemnată și de minuni făcătoare a Maicii lui Dumnezeu ca să fie în această sfântă nouă Biserică. Ei l-au tocmnit pe bătrânul și iscusitul zugrav (pictor) Iordache Nicolau, din Iași, ce ducea o viață plăcută lui Dumnezeu. Condiția a fost să lucreze numai dimineața, ținând un post sever. Respectând întocmai aceste condiții, zugravul a reușit pictarea trupurilor, dar chipurile au rămas cu totul strâmbe, urâte și nepotrivite, spre disperarea bătrânului. Acesta, după multe încercări, a acoperit-o cu o pânză curată și s-a cufundat în rugăciuni fierbinți fără să ia bucatură în gură. În noaptea de 28 spre 29 iunie a celui an s-a produs minunea : „sfintele fețe sunt cu dumnezeiască minune îndreptate, încuviințate și de sineși desăvârșite și pline de dumnezeiesc har”, mărturișește zugravul Iordache Nicolau.

De atunci și până a părăsit teritoriul țării, „darul Maicii lui Dumnezeu a început a lucra prin această sfântă Icoană și a face minuni. Un om avea albeața pe amândoi ochii. S-a închinat la sfânta Icoană,

stropindu-se și spălându-și ochii cu aghiazmă, dându-i de băut, luând și acasă să bea și să se spele și spunându-i să aibă credință ; și așa făcând, peste trei zile, arătându-și ochii că s-au curățat și văd luminat”. Tot astfel mărturișește documentul despre alte miraculoase vindecări de : lepră, friguri, dureri de măsele, de cap, de ochi, de vătămături. La Bârlad, o altă minune : „sfânta Icoană s-a împotrivit, troznind din tocul său și devenind extrem de

grea atunci când urma să fie dusă în casa unui dascăl foarte procopsit la învățătură și înțelept, cinstit dar necredincios. Tot la Bârlad, o cucoană foarte evlavioasă și foarte bolnavă a visat-o într-o noapte, i s-a poruncit să meargă la acea Biserică, a fost și s-a vindecat. La Sfântul Munte, fratele Inochentie zăcea de trei săptămâni, numai suflând. Și-a dat sufletul la numai un ceas după ce s-a închinat și s-a rugat de izbăvire. Și tot astfel, multe minuni s-au săvârșit, spre slava lui Dumnezeu și a Prea Curatei Maicii Sale”.

BRÂNDUȘA NICOLAE ■

PREOTUL DE LA BISERICA SF. FILOFTEIA DIN PLOIEȘTI

SCOATE DUHURILE RELE DIN BOLNAVI

Biserica Sfânta Filofteia, făcătoare de minuni, este o construcție cocheta, pierdută între tufele de liliac. Este, însă, o biserică cu faimă. Preotul paroh face — lunea, miercuri și vinerea — o slujbă deosebită, în timpul căreia ceartă diavolii, duhurile rele, bolile, spaimile și alte nenorociri ce cad pe capul omului, alungându-le printr-un ritual de câteva ore. În acest timp, pe o masă întinsă în mijlocul bisericii se află : pâine, cozonac, colaci vin, ulei și apă sfințită. În jurul mesei sunt așezate hainele celor ce vor să scape de urăciuni și blesteme. La sfârșitul slujbei, hainele sunt purificate prin stropire cu apă sfințită și oamenii le îmbracă imediat. Pentru cel grav „bolnav”, care au în

corp un duh rău, preotul face după terminarea slujbei un serviciu de exorcizare separat, ce constă într-o ședință în care „bolnavului” i se citește Taina Sfântului Maslu și Molitele Sfântului Vasile cel Mare. Pentru vindecare sunt necesare 9 astfel de ședințe. O femeie din Ocna Sibiului a fost vindecată în acest fel de o epilepsie cu crize grave. Preotul a fost invitat la nunta fostei bolnave ca semn de recunoștință. Miercuri, 5 mai, părintele de la Sfânta Filofteia a început „tratamentul” unei femei care a suferit un șoc emoțional în urma căruia a rămas într-o stare de prostație (comunicarea redusă la înclinări ale corpului, afirmative și negative). În timpul primei ședințe, în momentul

în care citirea a ajuns la un pasaj în care diavolul este certat, femeia a început să tușească dând semne de neliniște, ceea ce a fost luat, de întreaga asistență drept o reacție a duhului rău la afurisenia făcută de preot. Rudele femeii sunt incredinciate că în urma „tratamentului” bolnava se va vindeca. Si o vor mai aduce de opt ori în zilele următoare. Nimeni din cei chestionați nu se îndoiește de puterea miraculoasă a bisericii și a preotului care slujește aici. Faima lui atrage în fiecare luni, miercuri și vineri, oameni din întreg orașul și din țară în cartierul de la marginea Ploieștiului.

MARIAN MARIN ■

La Parepa:

FEȚIOARA NU ȘI-A PIERDUT SPERANȚA

Fecioara Maria de la Parepa este obișnuită cu zăriștii și cu întrebările lor. La cei 69 de ani se ține încă bine. Cu excepția unui glaucom la un ochi, de care s-a îmbolnăvit de pe vremea când lucra la CAP.

A fost destul de chinuită, de persecutată pentru credința în Dumnezeu. În 1933 i s-a înscenat un proces, în urma căruia trebuia să ajungă la închisoare. Un anume procuror Tănăsescu, din Ploiești, un om pentru care Fecioara are vorbe bune, a ajutat-o să scape doar cu o amendă penală. Tot atunci s-a vrut și dărâmarea capelei în care era troița pusă de Patriarhul Miron Crăciun. Cel care răspundea de culte

în județul Prahova, Dănescu, era foarte dur, avea numai vorbe urâte. În timpul ultimului congres pcr, patru securiști au venit să o supra-vegheze și să-i interzică să mai primească pe cineva. De atunci a avut previziuni cum că nu va mai dura mult comunismul. În noaptea de 18—19 decembrie 1989, pe la ora 3, a avut vedenia sufletului ei dus de doi îngeri la Timișoara, la o biserică, situată pe o coastă și auzea vocea Maicii Domnului. În spatele altarului erau numai cruci și lângă fiecare cruce era un tănăr! Încă mai există comunism, spune Fecioara, dar nu mai are putere! Pe locul unde a avut loc minunea întâlnirii feței

Maria Petre cu Tatăl Ceresc, în 29 august 1935, se apropie de final înălțarea unei biserici. Temelia a fost pusă înainte de 1945, dar numai după 1989 a fost posibil ca frumoasa biserică să fie construită. Patriarhul Teoctist a venit pe 16 iulie 1992 să vadă biserica și a stat de vorbă mult cu fecioara. A ingenuncheat și s-a rugat la troița capelei.

Fecioara de la Parepa îl așteaptă pe Regele Mihai : „Ce bine-ar fi să vină Regele! Nu cred că-l pun astia pe tron, dar măcar să-l avem și noi în țară, că-i român, nu-i străin! Nu s-a născut aici?!” Și n-a primit botezul nostru?!”

M. GHÎTEANU ■

bombe atomice pentru liniștea noastră

GARDIENII COSMICI

NASA ne va scăpa de Apocalips; asteroizii ucigași vor fi spulberați

Se apreciază la peste 1000 numărul meteoritilor un diametru mai mare de kilometru care rătăcesc

prin sistemul nostru solar. Având diferite nume — în funcție de mărime și de compoziție — „pietrele care cad

din cer”, cum erau numite în vechime, sunt o permanentă amenințare pentru planetă. Domsday Rock — piatra de

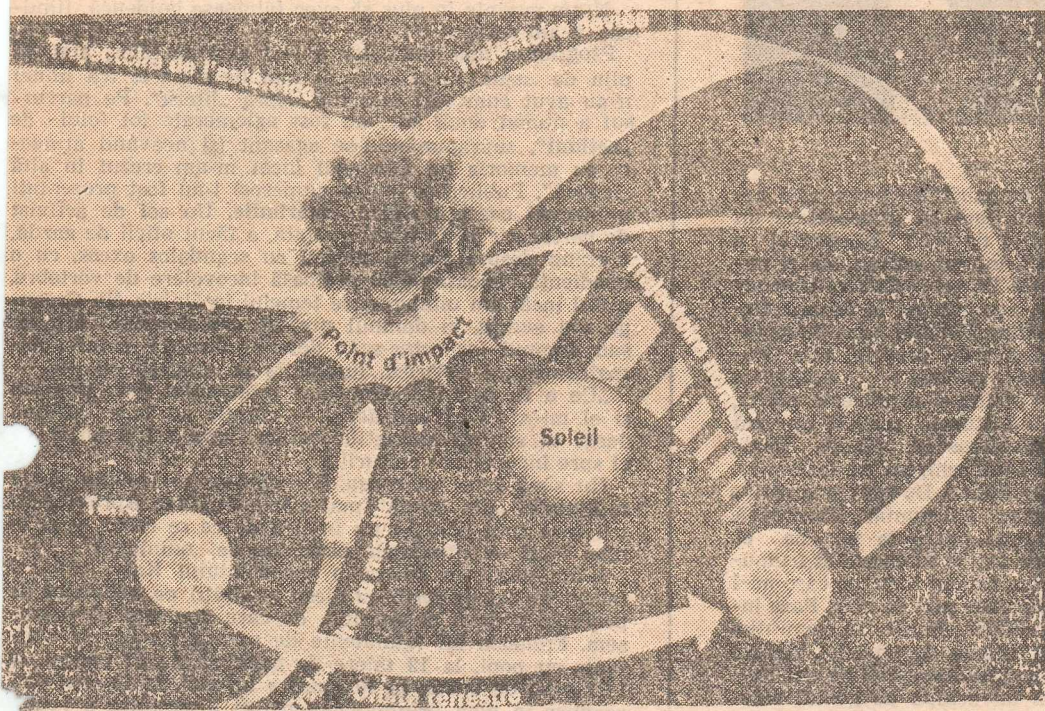
un kilometru diametru și cântărind peste un miliard de tone, a cărei traiectorie i-a terorizat pe astronomi mai mulți ani, a trecut la numai 3,5 milioane de km de Pământ. Următoarea primejdie apocaliptică ne paște prin anul 2126, când cometa Swift-Tuttle, având un miez de 10 km diametru, ar putea mătura Pământul. Astăzi, oamenii au tendința să considere întâlnirile catastrofale cu meteoritii sau asteroizii giganti ca puțin probabile. Oricum, generația noastră nu are de ce să se teamă. Dar cei care vin după noi? E suficient să ne amintim de meteoritul tungus, care a ars totul în Siberia, pe o rază de 60 km și a cărui undă de șoc a înconjurat de două ori planeta. Sau de meteoritul care a produs faimosul crater de 1200 m din Arizona. El cântărea peste 100 000 tone, iar undă de șoc a fost aceea a unei bombe de 1000 ori mai mare decât bomba de la Hiroșima.

Zilnic, atmosfera e bombardată cu spărturi cosmice în greutate totală de 100 tone! În cea mai mare parte, ele ard de îndată ce pătrund în stratul de aer. Pericolul există, chiar dacă nu suntem conștienți de el. De aceea, savanții de la Lawrence Livermore Laboratory din California propun reconsiderarea programului „războiul stelelor” pentru crearea unor mijloace de preîntâmpinare a unor coliziuni cu efecte catastrofale. Cu binecuvântarea Congresului, NASA a pus la punct două echipe de cercetători, una având misiunea de a calcula eventualitatea coliziunilor și gradul lor de pericol, cealaltă de a crea antidotul, adică tehnica prin care asteroizii primejdioși să fie ori distruși, ori îndreptați spre alte zări. Pe muntele Palomar, observatorii lucrează, în

acel sens, pe programe speciale. Ei fotografiază constelațiile la fiecare patruzeci de minute, iar fotografiile obținute caută cu microscopul obiectele cosmice cu un comportament bizar.

O întreagă baterie de ordinatoarele operează cu programe speciale. NASA intenționează punerea în funcțiune a 6 telescoape de 2,5 m diametru, pentru programul anti-asteroizi. În momentul de față, se consideră că sunt reperați 100 milioane de asteroizi de peste 20 km diametru, capabili să penetreze Terra. Peste 300 000 din ei, cu dimensiuni de peste 100 m, ar produce dezastre. Spre ei se îndreaptă, cu prioritate, atenția gardienilor cosmosului. Pentru obiectele ale căror traiectorii sunt cunoscute de-a-cum, nu se pun probleme a-nume. E suficientă o ghiulea lansată de pe Pământ ca să le schimbe traiectoria. Lucrurile se complică dacă e vorba de obiecte mai mari — între 100 și 500 m diametru — care au ajuns la mai puțin de 150 milioane kilometri depărtare. Numai o bombă atomică le poate deranja din drum, dar cu ce consecințe pentru Pământ! Pentru un asteroid de 1,5 km diametru e necesară o încărcătură nucleară de circa 100 megatone, dacă se așteaptă un efect sesizabil.

Costul programului nu e, cum s-ar putea crede, exorbitant. În franci, bateriile de telescoape și cheltuielile operaționale legate de funcționarea lor nu cer un buget mai mare de 370 milioane. În ce privește „apărarea anti-aeriană” propriu-zisă, nu-i nevoie decât ca Rusia și Statele Unite să reconsidere o parte din misile atomice din depozite, în funcție de un program de interceptare a obiectelor din spațiu, adaptat la invazia de meteoriti.

Băiat sau fată?

Barza internațională

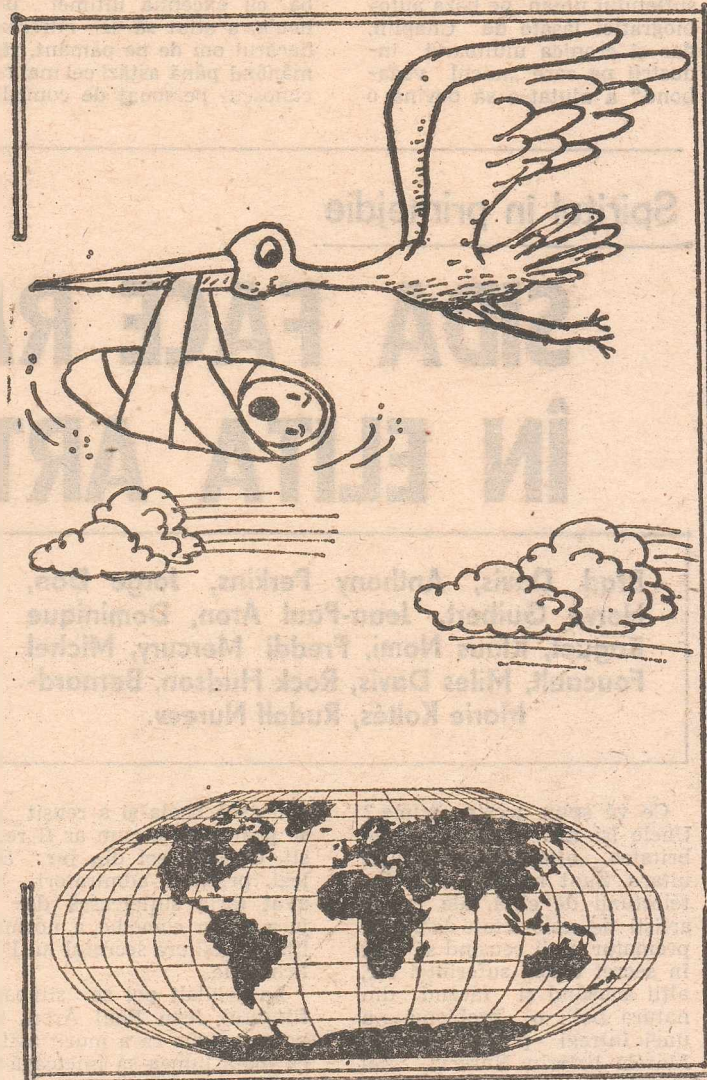
Un chinez, la Londra, cu metoda unui american (de origine suedeză), hotărăște sexul viitorului copil

liber într-o bucătărie și o centrifugă specializată. De altfel, în așa-numita London Gender Clinic a doctorului Liu lucrurile se petrec întocmai: bucătăria sa sordidă e locul spre care se îndreaptă speranțele a sute de mii de cupluri cu venituri medii. Succesul fulminant al metodei — pe care Liu a învățat-o direct de la Ericsson — vine din faptul că, la un procent de reușită de 70 la sută la fete și 80 la sută la băieți, întreaga cheltuială e de numai 10 000 franci. Procedul, în sine, desfiinde orice discuție despre dificultățile prohibitive ale ingineriei genetice. Doctorul Liu desparte, pur și simplu, cromozomii masculini și feminini din sperma proaspătă, oferită de bărbatul căsătorit, printr-o centrifugare controlată. Mai departe, inseminarea în ovul e o operațiune de rutină. Întreaga operațiune durează trei ore. Legislația britanică e nepunctuală și funcționarii de rang înalt din justiție preferă să nu comenteze situația. În presă, cazul doctorului Liu e dezbătut în fel și chip: unii îl numesc escroc, alții geniu.

Fapt e că agenda sa e supraaglomerată și că, de trei luni, din ianuarie până în martie, a lucrat cu cupluri având cel puțin un copil și — condiție obligatorie — un certificat de căsătorie. Doctorul Liu e ferm: nu se angajează decât la procrearea unui copil de sex contrar celui pe care cuplul îl are deja. Aceasta, spune el, spre a preîntâmpina orice obiecție de ordin demografic.

Totuși, chestiunea demografică e în prim planul debaterii. Se știe că asiaticii preferă să aibă băieți. S-a calculat că, numai în Statele Unite, dacă se ia în considerare dorința cuplurilor de asiatici, s-ar naște — în cazul când procrearea ar putea fi dirijată, adică în situația în care metoda doctorului Liu ar deveni operațională în toată lumea — 110 băieți la 100 de fete. În India, unde infanticidul fetelor e frecvent, raportul e de 107 băieți la 100 fete. Chinezii au preferință, de asemenea marcată, pentru băieți. Ca să nu mai vorbim de Africa, unde s-ar putea produce un adevărat haos demografic. Deocamdată, docto-

torul Liu lucrează și aduce liniștea sufletească în câteva mii de familii, lăsând în sea-

ma legislatorilor problemele de toate naturile legate de metoda sa.

CHAPLIN

Filmul datorat istoriei cinematografiei mondiale și așteptat de cinefili pe toate meridianele globului, a devenit, în sfârșit, realitate. Un act artistic curajos, de care regizorul **Richard Attenborough** s-a simțit capabil, în cel de-al 50-lea an la carierei sale cinematografice; a fost susținut de producătorul asociat și partenera sa în afaceri, **Diana Hawkins** și de generozitatea Lady-**ei Oona Chaplin**, soția marelui artist, ce se va stinge, din păcate, în 1991, nu înainte, însă, de a pune la dispoziție toate materialele de arhivă. A fost, pentru scenariștii **Bryan Forbes**, **William Boyd** și **William Goldman** o muncă incredibilă: explorarea sufletului uman, pe baza autobiografiei lăuate de Chaplin, dar și cronică uluitoare a industriei pe care „micul vagabond” a ajutat-o să devină o

formă a artei. Ideea de a găsi actorul potrivit, părea irealizabilă: actorul care să semene cu Chaplin, să se miște ca Chaplin, să vorbească precum Chaplin, să ne dea imaginea lui care, de-a lungul a 63 de ani, a fost nu doar actor, regizor, compozitor, monteur, scenarist, ci și un om extrem de complex. Considerat activist comunist periculos, dar și umanist bine intenționat, zgârcit notoriu, dar capabil de generozități surprinzătoare, timid și retras, dar deosebit de dur, atras irezistibil de tinerele fete, ceea ce va fi cea mai mare rușine, dar și cea mai mare fericire a vieții sale. Clownul care a apărut în 75 de filme fără să scoată o vorbă, cu excepția ultimei pelicule, a știut să se adreseze fiecărui om de pe pământ, rămânând până astăzi cel mai recunoscut personaj de comedie

al omenirii. Se putea găsi actorul care să interpreteze un astfel de rol? Răspunsul a fost, într-un sfârșit, da și numele lui este **Robert Downey Jr.**, nominalizat la Oscar. **Geraldine Chaplin**, care interpretează rolul propriei sale bunici, declară: „...ajungeam pe platou și rămâneam uluită. Până atunci, nimeni nu mă convinsese că cineva poate să-l întrușipeze pe tatăl meu, dar Robert Downey a surprins esența. Nu numai că seamănă, dar se mișcă la fel ca el. Are grația, farmecul și frumusețea tatălui meu, pe care mi-l amintesc atât de clar. Pare incredibil”. Inutil să amintim că, vreme de un an, tânărul actor de numai 26 de ani (ce-l va întrușipa pe geniul cinematografiei mondiale și la vârsta de 83 de ani) n-a făcut decât să se „îmbibe” de Chaplin. „...dacă plonjezi într-un personaj mai multă vreme, el devine parte din tine. Charlie e în mine pentru totdeauna.”

LIANA TATOS ■

Spiritul în primejdie

SIDA FACE RAVAGII ÎN ELITA ARTISTICĂ

Brad Davis, Anthony Perkins, Jorge Don, Hervé Guibert, Jean-Paul Aron, Dominique Baguet, Klaus Nomi, Freddi Mercury, Michel Foucault, Miles Davis, Rock Hudson, Bernard-Marie Koltés, Rudolf Nureev.

Ce vă spun aceste nume? Unele își mai păstrează celebritatea, altele au intrat în uitare. Sunt numele unor intelectuali de elită, ale unor artiști de notorietate dispăruți prematur, unii reușind să țină în secret cauza suferinței lor, alții acuzând și făcând din natura bolii o problemă a unei întregi pătri sociale. Marele balerin **Nureev**, „cel mai frumos exemplar uman” care a dansat vreodată pe o scenă a fost și cel mai viteaz dintre vestiții duși dintre vii: a dansat chiar și când pe chip i se citea paloarea unui sfârșit iminent. A luptat să nu i se

cunoască boala și a reușit să se poarte ca și cum ar fi reușit. Oricum, cei din jur, colegi, prieteni, admiratori au avut tăria sufletească de a juca trista comedie a normalității, deși era secretul lui Polichinelle.

La celălalt pol se situează filozoful **Jean Paul Aron**. Se poate afirma că a murit astfel ca toată lumea să înțeleagă că moartea e, pentru un om de spirit, o chestiune de filozofie aplicată. Luciditatea cu care și-a considerat destinul, cu care a înfruntat boala a modificat comportamentul în fața flagelului artiștilor. Răul

a devenit astfel un prilej de eroism asumat pentru sensibilizarea omenirii la o dramă care începe să fie colectivă: SIDA. A trebuit să avem parte de această epidemie apreciază cu cînsim un comentator, pentru ca artiștii să-și regăsească rolul dintotdeauna de senzori ai umanității.

În Franța și în Statele Unite, lumea baletului rămâne cea mai vulnerabilă. Un veritabil „masacru al inocenților”, dat fiind vârsta medie a celor dispăruți. Prin moartea lui **Dominique Baguet**, lumca dansului parizian a fost prăși și simplu lovită în inimă. Administratoarea generală a Operei **Garnier** spune: „La New York, pur și simplu e indecent să întrebi de cutare sau cutare. Din două într-unul, una primește un răspuns stupefiant: SIDA. Și astfel, tot ce mai ai de făcut e să mai tai un nume din agenda de telefon sau să-l păstrezi, ca și cum omul ar fi încă viu. E o chestiune de solidaritate”.

Întreabă-mă să te-ntreb

Un kapo cultural

— V-am văzut într-o emisiune de televiziune, la Iași, a bojdeuca lui Creangă...

— Într-adevăr, mi-a fost dat să revăd Iași (după aproape douăzeci de ani), invitat fiind la un insolit eveniment cultural: sărbătorirea celei mai vechi case memoriale a unui scriitor român (bojdeuca lui Creangă). Sordida bojdeuca, așa cum am văzut-o eu prin anii 1955, e de mult amintire. O modernă înjghebare muzeală a înobilat-o, dându-i un aer duminical și prosper.

Dar...

N-am cuvinte în plus să evoc faimoasa bojdeucă, fiindcă... n-am revăzut-o!

Programul manifestărilor a fost atât de fals, atât de plin de „sine, încât oaspeții mai de departe (ca mine) n-au avut cum să-i iasă din aspra „literă”. Pe parcursul a numai două zile, au fost aglomerate tot felul de „acțiuni”, suprapunându-se agasant (și neavând atingeri cu memoria lui Creangă) încât m-am crezut în altă „iepocă”. Publicului (puțin numeros) i-au fost prezentați numeroșii oaspeți. Adică **mărimile**. Un soi de activist de partid, cu lecția bine învățată, a făcut oficii de gazdă, vorbind despre aceste mărimi cu scandalos exces, cu o obediență cleioasă și cu grețosă încovoieră de vertebre, astfel încât am uitat repede temeiul întâlnirii. Nu Creangă era evocat, ci domnul prefect, sau domnul primar, sau domnul inspector-sef; domnul director cutare, nemaiomenitul cutărică, luminăția-sa, gingășia-sa etc.

„Ce e cu asta?”, i-am spus prietenului meu pictorul și el mi-a zis că vorbitorul în chestie nu face altceva decât să smulgă simpatiile șefilor, spre a-i deturna ei spre încurajarea culturii...

Nu sunt sigur că e așa. Nu văd de ce trebuie să le mulțumim „din inimă” mai-marilor că fac isprăvi pentru care sunt plătiți; nu înțeleg de ce se refac — și în plan local — ritualurile bizantine de „odinioară”.

L-am văzut în persoana corpulentului Kapo cultural (altfel un fel de scrib cu alese veleități) pe activistul de profesie, viclean și oportun, de care credeam că scăpaseră. Frenesia lui fatalmente de paradă (la ora 11 sfestanie cu popi, la 12 tăiere de panglică, la 13 recital, la 14 ciorbă de burtă, la 16 lansare broșuri, la 18 cheful) readuce în plan primejdia ofensivei birocratice a vechilor structuri spoliatoare.

Un post bun poate fi un „cuibușor de nebunii”, capabil să-l chivernisească pe cel ce-l ocupă, hrănindu-i insolentă și suficiență. Multilateral dezvoltat, acest kapo-activist e om politic, gânditor, gospodar, versificator, editor, raportor, colportor, nefiind nimic, sau fiind nimic.

„Și uite-așa, martor al năstrușnicilor „acțiuni”, n-am ajuns să trec pragul bojdeucii.

Am devenit un „punct” dintr-un program.

Drept care le-as cere celor ce m-au invitat la Iași să-mi restituie zilele pierdute cu auzirea de discursuri tîmpe, urmând ca altcând, cu un alt suflet, să bat drumul Tîcăului spre Moș Creangă...

GHEORGHE TOMOZEI

AGENDĂ CULTURALĂ

■ **MUZICA**: În perioada 13—16.05.93, va avea loc la Sina Festivalul Internațional de pian **Dinu Lipatti**, ediția a II. Organizatori: CNR, UNESCO, Ministerul Culturii, Ministerul Invățământului, Ministerul Tineretului și Sporturilor. ● Pe mai, ora 19, va avea loc la **Ateneul Român** un **Concert simfon** Dirijor: **Marc Tardue (SUA)**, Solist: **Theodor Paraschives (Franța)**. Program: **Beethoven, Mahler**. Pe data de 15 mai, ora 19, va avea loc tot la Ateneu, un **Recital de pian** — **Adria Jordao (Portugalia)**. Program: **Bach—Liszt, Carlos, D. Scarlat Haydn, Brahms, Liszt, Chopin**. Pe 16 mai, ora 19, va avea loc un **concert extraordinar dedicat pianistului Valentin Gheorgh** 50 de ani de colaborare cu Orchestra Filarmonicii. Dirij: **Cristian Mandeal**. Program: **Bach, Mendelssohn, Schumann**. ■ **PLASTICĂ**: În perioada 15 mai—7 iunie, va avea loc **Galeria Galateea, Expoziția de sculptură, de pictură pe sticlă Aurel Olteanu Stanca**. ● În perioada 14—28.05 la **Galeria Simza**, va avea loc **Expoziția de grafică: „Grup”**. ● Pe 15.05, va avea loc la Turnu Severin — Mehedinți expoziția de pictură „Doi mari pictori: **Theodor Pallady și Gheorghe Petrașcu**”. Muzeul Porților de fier.

■ **TEATRU**: În perioada 15—23.05 va avea loc la **Piatra Neagră Festivalul Internațional de teatru**, Ediția a IX-a, cu participarea Teatrului Național Vasile Alecsandri din Iași, a Teatrului Național din Tirgu Mures, Teatrului L.S. Bulandra din București, Teatrului Tineretului din Piatra Neamț, Teatrului Eugen Ionescu din Chișinău, Teatrului Toma Caragiu din Ploiești etc.

■ **APARIȚII EDITORIALE**: **Gheorghe Barbul** — „Al treilea an al aței. Memorial Antonescu”, Editura Minerva, 300 de lei. ● **Léon Bloy** — Măntuirea prin evrei”, Editura Minerva, 2 lei. ● **Vasile Lovinescu** — „Monarhul ascuns”, Editura Minerva, 160 lei. ● **Charles Baudelaire**, „Florile răului”, Editura Eminescu, 240 de lei. ● **Anton Holban** — „O moarte care nu dovedește nimic” — roman, Editura Minerva, 247 de lei.

RALUCA VRABIE

Sunteți invitați la o mică picătură de POISON!

Rock'n'roll-ul se comportă bine, slavă Domnului! Și la șarul voluminos al principalilor și foarte vinovaților, se auză „Native Tongue”, noul album Poison, urmând prin aurtitate.

Pentru declarații și explicații a fost ales Richie Kotzen, ul chitarist al grupului.

—EXTRA: Cum te-ai în-
it cu restul grupului?

K.: Aveam deja 3 albu-
solo la activ în momentul
d am apărut pe coperta
istei Guitar World. În a-
moment, Bret Michaels
a contactat, explicându-mi
e în căutarea unui chita-
bun. M-a întrebat dacă
tentează și i-am răspuns
da.

Îa simțeam foarte respon-
il de ceea ce însemna po-
a mea în grup: trebuia să
artist și compozitor. Poi-
erau în acel punct al că-
rei lor în care doreau
și schimbe stilul.

Al meu este mai „bluesy”
a doua etapă, după inte-
area mea, a fost numai
ea de a mixa toate influ-
ele noastre, apol de a în-
a să scriem împreună. Am
ut o piesă, apoi alta. Și
câte puțin s-a născut
um. Între timp, am pus
ima notă pe ultimul meu
um solo, a trebuit să facem
compromis.

— Ascultă, așa, de curiozi-
e, de ce acest nume „Poi-
-

Nu știu! Nu făceam în-
parte din grup când a

fost botezat. Și mai trebuie
să mărturisesc că nu i-am
întrebat niciodată acest lu-
cru.

— Apropo de albumul vos-
tru, pentru ce ați ales-o pe
Sheila E. pentru „Native
Tongue” și „The Scream”?

— Sheila e prietenă cu
Rikki. El a creat acest intro
pentru „The Scream”, ea era
în studio și el a rugat-o
să-l facă!

Cum tuturor ni s-a părut o
idee genială, i-am cerut să
facă aproape același lucru
pentru „Native Tongue”.

— Și cum ați reușit până
la urmă să integrați stilul
tău mai „blues” cu cel al
grupului?

— Pentru mine, maestrul
sunt cel pe care l-am ascu-
tat de-a lungul vieții mele.
Am fost de asemenea influen-
țat și de ceea ce ascultau pă-
rinții mei când eram copil:
cântăreți cum ar fi Stevie
Wonder, Sly And The Fam-
ily Stone, Jimi Hendrix.
Azi, aceste stiluri muzicale
fac parte din mine. Și atunci
când le combin cu „hard” a
la AC/DC și cu blues, se pro-
duce o schimbare interesantă
pe care noi am apreciat-o.

— Se spune de multe ori
că trupele hard fac cele mai
frumoase balade.

— Eu nu cred că ar fi o
specialitate. Dar grupurile de
hard, sau asimilate, livrează
mult din sentimentele lor,
din impresiile lor în cânte-
cele pe care le fac, transmit
foarte multe lucruri și de
aceia baladele au atâta for-
ță și sunt atât de profunde
și impresionate! Prin asta
se explică și faptul că unele
piese sunt foarte violente,
dar eu cred că pentru a fi
un mare artist, trebuie să te
înspiri din ceea ce se află în
tine. Din acest punct de ve-
dere, grupurile rap, ca și al-
tele, sunt capabile să scrie
balade superbe, dar nu sunt
probabil foarte interesate
s-o facă.

— Hard-ul face un impres-
ionant come back, nu gă-
sești?

— Lucrurile se rotesc în
permanentă, totul are tenden-
ța de a reveni. Ca modă!
Cel mai plăcut este să stil
că poți face totdeauna ce
vrei, cum vrei, într-o zi sau
alta va merge bine treaba!
Nu trebuie să te închizi în-
tr-un tipar sau să încerci să
întri într-unul, pentru că
dacă o faci înseamnă că ai
terminat cu arta, cu creația,
cu totul! Și da, hardul re-
vine!

— Cum îți explici că oa-
menii schimbă stilurile sau
idolii mai tot timpul? Se în-
tâmplă asta pentru că nu sunt
îndeajuns de satisfăcuți nicio-
dată?

— Oamenii au nevoie de
schimbări! Schimbările sunt
necesare pentru evoluție,
pentru maturizare, progres
și evadare din scheme. Eu
cred că asta depinde de via-
ță. Când ți se pare că nimio
nu e așa cum vrei, ai nevoie
de trucuri mai violente sau
mai romantice, în funcție de
situație. Asta dă impresia
că-ți poți striga revolta sau
că poți visa la o viață mai
roz!

Cartea de identitate POISON

PERSONAL: Poison se compune din 4 membri (foar-
te draguți).

Bret Michaels (voce/chitară), **Bobby Dall** (bas), **Rikki Rockett** (baterie — prietenul Sheilei E., ex-Prince) și **Richie Kotzen** (noul venit, ticsit cu idei, care-l înlocu-
iește pe C. C. Deville).

ANTECEDENTE: Rikki și Bret cântă timp de 2 ani
și jumătate într-un grup numit Spectres. Dorința de a
face ceva mai bun în vara lui '83 îl determină să îl
recruteze pe Bobby și pe Matt Smith (primul chitarist
al grupului, pe care îl părăsește în martie 1985). So-
sește atunci C. C. Deville, epocă în care grupul se în-
stalează pentru 6 luni în Los Angeles.

FILOSOFIE: „Nu vă abțineți să trăiți, mai ales
râdeți pe săturate, bineînțeles, pe fond de hard-rock și
heavy-metal”.

DEBUTURI: foarte sălbatice și teribil de extrava-
gante pe scenă, plăcute pentru un public compus în
principal din domnișoare înnebunite de lascivitatea
tulburătoare a lui Bret, un hyper-sexy de necontestat.

— Care sunt sursele tale
de inspirație?

—Lucrurile întâmplare în
viața mea, ceea ce m-a im-
presionat... Multe situații per-
sonale, deci. Nu sunt foarte
influențat de actualitate, câte-
odată chiar nu înțeleg ce se
întâmplă și atunci asta nu
mă atinge, pentru că nu mă
simt direct afectat, adică nu
mă hazardez în luarea unei
poziții!

— Clipurile voastre sunt
deseori foarte „californiene”,
fete frumoase și automobile
voluminoase și luxoase.

— Asta a fost până să
apar eu. Nu vreau să vor-
beso în numele altora, dar

în acea perioadă, filosofia
Poison era să spună oame-
nilor „Hai, petreceți-vă plăcut
timpul, distrați-vă!”. Cam
asta exprimau clipurile și
cântecele. Dar eu funcționez
puțin altfel, astăzi, dacă vrei
să te amuzi, trebuie să faci
gafe!

— Look-ul tău e puțin și
pentru show?

— Îmi place să fac ce
vreau, când vreau și de ma-
niera pe care o aleg singur.
Ador să mă simt liber în
gândire, în acțiune. Acest
look reprezintă personalitatea
mea și n-are, deci, nimio
de-a face cu show-ull.

DISCOGRAFIE

Look What The Cat Dragged In — 1986

Open Up And Say... Ahh! (În 1988 acest album s-a
vândut în aproape 5 milioane de exemplare. Pe atunci
băieții au fost acuzați de satanism și „alte glume”. Pe
acest album figurează hit-ul „Every Rose Has His
Thorn”)

Flesh And Blood — 1989

Body And Soul — 1991

Native Tongue — 1993 (albumul are un stil diferit de
hard-ul pur și dur practicat până acum, linia melodică
e amplificată de o nuanță blues foarte personală. Se
scultă fără doar și poate!).

FLASH CONTACT

■ TOPUL 5 DE PREFE-
RENTE ALE LUI RICHIE
KOTZEN (POISON)

1. Sly And The Family Sto-
— Stand!
2. ELVIS COSTELLO —
y Aim Is True
3. STEVIE WONDER —
own To Earth
4. FREE — Fire And Wa-
r
5. ROD STEWART — Eve-
Picture Tells A Story

■ THE CURE FACE
FILM!

Niciodată în pană de idel
iginale, Robert Smith și

prietenii săi din Cure, au
noutăți pentru acest an. Fil-
mul cu turneul lor din '92 va
circula în diverse mari ora-
șe unde va fi proiectat de un
număr restrâns de ori. Acest
„live” pe peliculă va fi pre-
zentat la Cannes.

■ SALUT CAPTAIN
HOLLYWOOD!

Greu să rezisti ritmurilor
acestui negru american cres-
cut pe străzile din New York
și Detroit. De fapt cu ritmul
stă foarte bine, căci ca dan-
sator a fost remarcat prima
dată. A fost unul dintre pri-
mii care au introdus break-

dance-ul și electric boogie în
Europa, via Germania unde
își efectua stagiul militar.
Reperat de producători TV,
a fost angajat să regleze co-
regrafia diferitelor show-
uri, având posibilitatea să-
învete câțiva pași de dans pe
cel de la Pasadenas, pe La
Toya Jackson și Kim Wilde!

Dar virusul cântecului a pus
stăpânire pe personajul nos-
tru și a scos el ce-a scos că-
teva single-uri, după care a
dat lovitură cu More And
More și mai nou cu Only
With You.

■ ANNIE LENNOX
VEDE VIAȚA ÎN ROZ!

Până și ei i se întâmplă și
să vedeți de ce! Păi, după ce

a primit două recompense la
Brit '93 Awards pentru „Cea
mai bună cântăreață” și „Cel
mai bun album”, a dat naș-
tere unei fetițe numite Tali.
Si asta nu e totul. A fost de
3 ori nominalizată pentru
Grammy Awards și, în plus,
dublul ei single — Little
Bird / Love Song For A
Vampire, a luat cu asalt to-
purile, inclusiv top 30 RA-
DIO CONTACT.

Topuri — Radio Contact

TOP 30 — Ediția 18 —

• TOP SLOW & BLUES

1. WHITNEY HOUSTON — Run to you
2. FREDDIE MERCURY — In my defence
3. STING — Shape of your heart

• TOP 5 — TOP MATINAL

1. GEF HARRISON — I was born to be a
rolling stone
2. EXTREME — Tragic-Comic
3. LEVEL 42 — Leaving me now

• TOP 30

1. ACE OF BASE — All that she wants
2. SHABBA RANKS — Mr. Loverman
3. EAST 17 — Deep

Cealaltă față a gloriei

Alte acuzații în scandalul MIA FARROW-WOODY ALLEN

Actrița americană Mia Farrow a afirmat săptămîna trecută, în fața unui tribunal din Manhattan, că, în momentul în care a descoperit legătura amoroasă dintre fiica sa, adoptivă, Soon-yi Prêvin, și cineastul Woody Allen, companionul ei timp de 12 ani, acesta i-a declarat că voia să o ia în căsătorie pe Soon-yi.

Cuplul se bate în justiție pentru a obține încredințarea celor trei copii ai lor, doi adoptați (Moses, un băiat de 14 ani, și Dylan, o fată de 7 ani) și fiul lor, Satchel, 3 ani.

Pe parcursul celei de a treia (și ultima) depoziții, Mia Farrow a afirmat că i-a cerut lui Woody să plece împreună cu Soon-yi, 22 ani, dar că cineastul i-a explicat că a făcut dragoste cu fata pentru că... e bine pentru sănătatea și pentru moralul acesteia! „Să ne folosim de eveniment ca de o trambulină către relații mai profunde între noi” — i-a spus el.

Actrița, căsătorită de două ori și divorțată, care este mama a 11 copii (3 ai ei și 8 adoptați), a povestit că a așteptat trei luni pînă să-l vorbească de acestea lui Dylan, în prezența psihoterapeutului fetei, și i-a explicat de ce Soon-yi și Woody nu mai veneau acasă. „I-am spus că tatăl ei devine un fel de iubit pentru Soon-yi și că asta nu e normal, că tatăl trebuie să se comporte ca tați.”

Mia Farrow a făcut o lungă descriere a comportamen-

tului fostului ei partener care, după spusele ei, se tăvălea pe jos tipând că-l doare stomacul, sau vorbea încontinuu, schimbându-și părerea și revenind la ce spusese mai devreme. „În fiecare zi, atâtea minciuni și atâtea vorbărie goală!” — a spus ea.

De asemenea, Mia Farrow a afirmat că ea a dat crezare acuzațiilor fetei Dylan, care l-a acuzat pe tatăl ei adoptiv că a abuzat sexual de ea. Pe 18 martie, Woody Allen afirmase că un raport întocmit de experți ai spitalului Yale-New Haven (Connecticut) îl absolvea de acuzație.

În timpul celor trei zile ale depoziției sale, Mia Farrow a declarat că s-a întrebat deseori dacă nu cumva Woody Allen nu e homosexual și a afirmat că acesta avea gesturi impudice față de Dylan. În ceea ce îl privește pe Woody, el a descris-o pe Mia ca fiind isterică, înversunându-i pe copil împotriva lui.

Criza între cei doi artiști s-a declanșat atunci când Mia Farrow a descoperit în ianuarie 1992 fotografia cu Soon-yi goală, făcută în apartamentul lui Woody Allen (căci ei au continuat să își păstreze fiecare reședințele proprii).

Mia Farrow a cerut justiției să anuleze adopțiunea pentru Moses și Dylan, părintele fiind Woody Allen, „din cauza relației virtual incestuoase pe care a avut-o cu sora lor”.

Controversele continuă.

ADA NICOARĂ ■

Regina și actrița

VOR SĂ ȘTIE ADEVĂRUL: ÎN POSESIA CUI SE AFLĂ CELEBRA PERLĂ NEAGRĂ „PEREGRINA”?

Curtea spaniolă n-a știut să păstreze imensele bogății pe care le-a obținut din Americi. Astăzi, bijuteriile cu adevărat prețioase ale familiei regale sunt diamantele și perlele. Juan-Carlos le deține de la bunica sa, ultima regină a Spaniei, Victoria-Eugenia. Regina Sophia nu poartă decât trei sau patru diademe, dar ele sunt fără seamăn. Doar diamante și perle. De curând, o perla neagră a fost cauza disputei dintre regina Sophia și actrița Elisabeth Taylor. Această perla, unică în lume, numită **Peregrina**, figura în 1969 în testamentul reginei Victoria-Eugenia. În același an, însă, Sotheby's anunța vânzarea ei la licitație.

Cel care a achiziționat-o, la suma de 39 de mii de dolari, a fost Richard Burton, care a oferit-o lui Liz, soția sa. Totuși, regina Spaniei deține și ea o perla de aceeași mărime și pretinde că aceasta este adevărata **Peregrina**! Conform vechilor tablouri de la Prado, cea mai alungită este cea autentică și, în acest caz, se află în posesia actriței. Se pare că regina n-are încotro și trebuie să recunoască acest lucru.

ELENA GRECESCU ■

O „insulă a comorilor” — arheologia

Senzațională descoperire în China

Comori de aur și jad vechi de 2700 de ani

În localitatea Sanmenxia din provincia Henan a fost descoperit un mormânt cu o vechime de 2700 de ani; această descoperire arheologică face posibilă o mai bună cunoaștere a trecutului acestor locuri.

Vechiul mormânt conține 11 puțuri în care se află cal și care; arheologii au lucrat în perioada februarie — mai 1990 pentru efectuarea de săpături pe o suprafață de 1,4 hectare pe care se află complexul mortuar, în satul Shangyang, localitatea Sanmenxia, pe malul sudic al Fluviului Galben. Mormântul a aparținut unui nobil din statul Guo, fiul militar al lui Guo Zhong, unchi al regelui Wu din dinastia Zhou de Apus (1120 — 770 î.e.n.)

Arheologii afirmă că puțurile conțin vestigiile a cel puțin 50 de care și 100 de cal.

În cele patru încăperi ale mormântului, au mai fost descoperite 2400 de obiecte din bronz, 150 de seturi de obiecte din jad și peste 2000 de obiecte din fier și aur. Acestea au furnizat un material de neprețuit pentru studierea practicilor patriarhale și funerare din timpul dinastiei Zhou de Apus, precum și pentru înțelegerea istoriei și vieții economice din statul Guo.

Trei dintre obiectele descoperite sunt deosebit de prețioase: o sabie din fier cu mâner din bronz și teacă din piele de bou, o mască din jad pentru față și un set de obiecte din bronz cu inscripții. Mânerul și lăcașul sabiei, îmbrăcate în mătase atunci când au fost dezgropate, sunt împodobite cu jad și turcoaze. Experții din Beijing în domeniul metalurgiei au afirmat că acesta este cel mai vechi obiect din fier prelucrat găsit în China și au apreciat că prelucrarea acestui metal datează în această țară din vremuri încă mai vechi. Alte obiecte prețioase sunt cele 12 panglici ornamentale din aur și un set de opt clopotei din bronz cu inscripții din timpul dinastiei Shang (secolele al XVI-lea — XI-lea î.e.n.) — acestea fiind cele mai bine păstrate clopotele descoperite pînă în prezent în China.

La Sanmenxia a fost înflințat un muzeu în care sunt expuse exclusiv obiecte găsite în mormintele Guo. O scară duce într-un puț adânc de 4 metri în care au fost înmormântați zece cai și cinci care. Scheletele cailor se disting cu claritate. Pământul a fost îndepărtat cu grijă pentru a scoate la lumina zilei frag-

mentele roților de car care au un diametru de 1,5 metri.

Se afirmă că descoperirile făcute recent prezintă o importanță mai mare decât cele precedente. Camera mortuara are o lungime de 5,3 metri, o lățime de 3,55 metri la o adâncime de 11,45 metri și conține un sarcofag exterior și două interioare. În mormânt se află 9 tipuri de obiecte funerare: bronzuri, obiecte din fier, din jad, piatră, aur, ceramică, bambus, piele și țesături. Vasele trepled de bronz poartă inscripții conținând caracterele Guo Ji, cu sensul de domeniu aparținând statului Guo.

Deasupra sicriilor se aflau mai multe obiecte din jad. Chipul celui decedat purta mască din jad cu sprâncene, ochi, nas, gură și urechi lucrate în jad. Peste 12 piese de formă geometrică acoperă fruntea, obrații și bărbia care se prindeau pe margine cu fire trecute prin găuri, despre care se credea odinioară că au fost cusute având și o căptușeală de mătase.

Corpul defunctului a fost acoperit cu șapte piese plate de formă semicirculară, din jad, cu fâșii de agată și mărgelile de sticlă, de la gât pînă la genunchi.

Secrete ale mumiiilor egiptene

Cercei, coliere, brățări și cordoane de aur descoperite cu raze X

După lungi cercetări, oamenii de știință au reușit să stabilească modul cum erau îmbalsamate mumiile egiptene, acum 3000—4000 de ani. Trupurile celor decedați erau înțâi unse cu un strat subțire de rășină, iar pentru a se deshidrata, erau păstrate, un timp, în sare și nisip. În fine, corpurile erau înfășurate în benzi pânzate colorate, îmbibate cu o substanță rășinoasă, iar nările și orificiile urechilor astupate cu ceară de albine.

În muzeul orașului Torino se află două mumiile descoperite de profesorul Ernesto Schiaparelli în anul 1906, ce reprezentau pe Cha, arhitectul faraonilor Amenophis al II-lea și Tutmes al IV-lea, împreună cu soția sa.

De curând, vrînd să examineze scheletele, specialiștii au folosit raze X. Spre surprinderea acestora, razele au descoperit, ascunse sub benzi, numeroase bijuterii: cercei, coliere, cordoane de aur. S-a mai constatat că Cha avea o coastă ruptă, iar încheieturile deformate de reumatism erau împodobite cu brățări de aur.

Și la noi în țară, profesorul doctor Al. Culcer de la Cluj-

Napoca a extras o cantitate mică de țesut muscular, de la o mumiie egipteană, o femeie de aproximativ 40 de ani, ce a trăit în secolul III î.e.n. Pe baza acestui țesut, el a stabilit că femeia a făcut parte din grupa sanguină B, grupă în care și azi se încadrează marea majoritate a egiptenilor. Astfel, s-a putut evidenția și faptul că grupa B are caracteristici persistente, ce pot fi evidențiate și după 2500 de ani.

AUREL DIANU ■

PROTEZE MAMARE FĂRĂ SILICON

Implantele mamare pe bază de gel de silicon au fost respinse de medici sub acuzația că ar fi cancerigene. De curând, specialiștii francezi au realizat un substitut, alcătuit în proporție de 94 la sută din ser fiziologic și 6 la sută din polizaharide, pe care experimintele l-au apreciat ca inofensiv. Succes, doamnelor!

Comisarul Cattani revine!

Am fost în URSS în timpul revoluției din Tadjikistan

Chiar dacă nu mai apare în CARACATIȚA, ne aducem aminte întotdeauna cu plăcere de MICHELE PLACIDO. El ne povestește o întâmplare îngrozitoare prin care a trecut

(urmărire din numărul trecut)

O scenă de groază

Ofițerul ne-a strigat: „Veniți repede, sunteți în pericol!” Conducerea echipei de filmare anunțase poliția unde ne aflam și ni se trimisese un tanc ca să ne salveze. M-am străduit să rămân calm, dar era pentru prima oară când mă aflam în mijlocul unei scoale și asta mă înfricoșa. Am intrat în tanc împreună cu alți doi prieteni și am pornit spre oraș, acolo unde se afla hotelul guvernamental.

Pe măsură ce ne apropiam de oraș, auzeam zgomotul lupilor tot mai tare. La un moment dat ne-am oprit. „Ce se

întâmplă?” l-am întrebat în engleză pe soldatul care conducea tancul. Nu mi-a răspuns. L-am văzut însă făcând afară. Mi-am apropiat fața de vizetă și am văzut o scenă de groază. Mai mulți inși fugăreau o fată blondă până când au prins-o și au început s-o lovească. Am zărit cum s-a prăbușit la pământ. „Cine suntăștia?” „Fana-ticii musulmani”, mi-a răspuns celălalt militar rămas în tanc. „O urmăresc pentru că nu e îmbrăcată după regulile islamice”. În clipa aceea mi-am dat seama că suntem înconju-rați de fanatici și teama mi-a sporit. Ce se va întâmpla cu noi? În timp ce eram bătut de astfel de întrebări l-am văzut pe militarul care se aruncase

în învălmășeală întorcându-se la tanc după ce-l pusese pe fugă. Fata fusese salvată. Am continuat drumul spre oraș. „Dar cât mai e până la hotel?” am întrebat eu. „Puțin, puțin”, mi-au liniștit soldații. Dar abia s-au rostit vorbele astea și tancul s-a oprit din nou. Am auzit din nou strigăte și împușcături. „Ajutor, rebelii”, a strigat un soldat. În clipa aceea chiar că mi s-a făcut frică. M-am gândit: „Suntem într-un tanc sovietic. Acum or să-l atace și ne vor omorî pe toți. În acele clipe de teroare se poate face orice: să te rogi, să plângi, să rămâi înmărmurit. Eu, nu știu de ce, am deschis turela tancului și m-am arătat. Imediat tancul a fost înconjurat de

războinici. I-am privit: toți erau copii, între 14-18 ani. M-aș fi așteptat la orice, dar am auzit strigându-se: „Comisarul Cattani!” Cu siguranță văzuseră la televizor serialul Caracatița care fusese programat cu puține luni mai înainte în U.R.S.S.

Un autograf

„Da, și în acel moment l-am mulțumit destinului pentru că m-a ajutat să joc în acel serial care m-a făcut atât de popular chiar și în U.R.S.S. Am văzut pe unul dintre băieți cum îmi întinde o foale și un stilou. „Dați-i un autograf: faceți-o pentru numele lui Dumnezeu”, mi-a strigat unul dintre militarii sovietici. Cu mâinile tremurânde, mi-am măzgălit numele și m-am străduit să zâmbesc. Apoi s-au dat la o parte și am plecat.

Nu ne-a mai oprit nimeni și peste puțin timp am ajuns la hotelul unde deja se aflau și ceilalți membri ai echipei. Eram fericiți; eram toți teferi și sănătoși. Ne-am îmbrățișat. Dar tocmai când am crezut că totul s-a sfârșit, s-a petrecut tragedia. Unul dintre operatorii noștri s-a aplecat peste fereastră. Deodată am auzit un zgomot surd. Iar bărbatul a căzut lovit de un glonte. Am chemat ajutor. Dar de-abia a sosit medicul și ne-a și spus că nu mai e nimic de făcut. Numai în acea clipă mi-am dat seama ce-am riscat și m-am aruncat într-un fotoliu, înmărmurit de șoc. M-au dus la aeroport tot cu un tanc și cu primul avion am plecat la Leningrad.

■ În numărul viitor alte întâmplări cu MICHELE PLACIDO

umea fabuloasă a pietrelor prețioase

NESTEMATELE COLORATE (3)

● Legende vorbesc despre miraculoasele lor însușiri

CRISTALUL (Cuarțul)

Cel mai răspândit mineral din crusta terestră, siliciul, alcătuiește împreună cu oxigenul minerale independente, dintre care cuarțul este cel mai frecvent și mai cunoscut. Cuarțul, cu numeroasele sale variații, a fost folosit în nenumărate domenii, din cele mai vechi timpuri. De pildă, pentru confecționarea ochelarilor și a lupelor cu care se ardeau rânile. Ghicitorii citeau viitorul în globuri de cristal. În Palatul Armelor de la Kremlin există un samovar confecționat din cuarț, iar într-un muzeu din Viena se găsește un flaut din cuarț cu o tonalitate excepțională.

AMETISTUL

Superstiția astrologică recomandă ametistul ca o piatră favorabilă celor născuți în luna februarie. Cald simbol al prieteniei sincere, acestel game l se atribuia da-

rul de a atrage simpatia și visele frumoase, fiind totodată talisman al vinătorilor în pădure și al războinicilor pe câmpul de luptă. Mai mult chiar, se credea că îndepărtează și calamitatea provocată de lacuste.

Litoterapia recomandă ametistul într-o serie întregă de tratamente. În afară de faptul că era folosit ca leac împotriva alcoolismului, acest mineral era socotit și ca antidot împotriva vrăjitorilor aducătoare de nenorociri, contra somnului adânc, precum și a altor suferințe.

JADUL

Dacă diamantul era gema cea mai scumpă de pe piața mondială jadul constituie, în mod indiscutabil, piatra în jurul căreia Orientul a creat cele mai variate mituri și care și-a împletit existența cu gândurile și viața omului, cine știe de câte milenii.

În vechea Chină, jadul se număra — alături de aur,

„metalul incoruptibil și perfect” — printre corpurile impregnate cu principiul nobil, masculin și incoruptibil, denumit Yang, asigurând nemurirea și constituind însăși „hrana spiritelor”. Din acest motiv, se admitea că jadul conferea celui care îl purta sau îl înghitea (!) longevitate, sănătate perfectă și îl ajuta să intre în armonie cu însuși principiul al cărui simbol era (Mircea Eliade, 1935).

Legende spun chiar că primul rege al primei dinastii chineze ar fi băut jad lichid. Ca și aurul și perlele, jadul era considerat ca având darul de a feri trupul morților de descompunere, motiv pentru care a fost găsit adesea în mormintele regilor și nobililor. S-au descoperit chiar veșminte confecționate din jad și aur, jadul fiind utilizat ca o adevărată stofă.

PERLELE

Perlele sau mărgăritarele au reprezentat, desigur, ală-

turi de diamante și smaralde, cele mai căutate game. Cele mai vechi podoabe cu perle cunoscute în istorie se găsesc la Muzeul Louvre din Paris și au aparținut, cu circa șase veacuri înainte de Christos, unei prințese persane. Erau atât de prețuite în antichitate încât Pliniu cel Bătrîn situa valoarea perlelor între diamante și smaralde.

Ca și pentru atâtea alte plete prețioase, patria perlelor este tot Orientul Apropiat, cit și cel îndepărtat. Perlele se extrag din corpul unor scoici ce trăiesc în mările calde și se formează în urma secreției de sidex cu care acestea încearcă să izoleze un parazit sau un fir de nisip pătruns în corp. Cele mai importante scoici producătoare de perle sint... stridiile!

Vechii chinezi considerau că perlele, ca și jadul, ferește trupul morților de descompunere, ele figurând în rețetele nemuririi ale vechilor alchimisti. Simbol al feminității, perla intruchipa viața și fe-

cunditatea, se afla în directă corelație cu simbolul dragon și se susținea că, la fel ca și broasca țestoasă, crește și descrește o dată cu fazele lunii (Mircea Eliade, 1935). Grav bolnav, Lorenzo de Medicis a fost tratat de un medic vestit în secolul al XVI-lea, pe nume Master Lazzaro, cu „un medicament prețios, compus din perle și pietre scumpe”, care nu a întârziat însă să-și arate efectul: pacientul a murit în chinuri groaznice, peste câteva ore! Dintr-un tratat recent de medicină chineză, mai aflăm că perlele se administrează (pisate) contra tulburărilor de vedere, pentru ficat și ușurință la naștere, în nebunie, epilepsie și supurații. Efectele administrării nu se găsesc menționate în tratat...

(va urma)

GABRIEL MILAN SAVA ■

Șampanie la frapat

Fără indoială, afișul sportiv al săptămânii trecute a fost dominat de prima manșă din finala Cupei I.L.F., dintre echipele feminine Rapid Mecanică Fină București și C.S.L. Dijon (Franța), în care reprezentantele noastre au obținut o victorie categorică: 28-16 (14-7). Chiar dacă am epuizat o întreagă listă de superlative, acestea tot ar părea insuficiente, iar pe de altă parte meciul fiind transmis în direct la radio și televiziune, vă redăm în câteva flashuri realizate „la cald” gândurile principalilor artizan ai acestui splendid succes.

Le-am arătat cine suntem

— Din poarta pe care ai apărut-o cu brio, cum ți s-a părut meciul cu franțuzoaicele față de cel cu nemțoaicele?

MIHAELA CIOBANU: Nemțoaicele aveau o forță de aruncare mult mai mare. De franțuzoaice ne-am temut pentru că este totuși o finală, au bătut și ele echipe la diferențe destul de mari și cât de cât ne-a fost frică, dar am avut o forță de nu se poate.

— Bineînțeles că sperăm să câștigați Cupa.

— De-abia aștept să beau șampanie din ea!

— Ce a stat la baza acestui succes?

— Ambiția. Ambiția enorm de mare. Am avut încredere în forța noastră și în pregătirea noastră. Le-am arătat cu adevărat cine suntem — Rapid din Giulești. Acolo, la o diferență mai mică, avem toată speranța să batem.

— Multă baftă!

— Să fie!

A opta minune a lumii

— Ce semnificație personală are această izbândă?

VASILICA MIREA: Este tot ce poate fi mai mult ca realizări profesionale în viața mea și sunt mândră de ceea ce am reușit. Sunt astfel recompensată pentru toată munca pe care am depus-o la antrenamente și pentru toate sacrificiile pe care le-am făcut. Sper să nu realizăm a opta minune a lumii la Dijon, ci să venim cu Cupa acasă. Mă gândesc la arbitraje, mă gândesc la posibilitățile lor — au pierdut la Debrecen cu opt goluri și acasă au câștigat cu 11...

— Da, dar acum aveți 12 în plus.

— ...da, dar în viață se poate întâmpla orice.

O victorie necesară handbalului

— O scurtă caracterizare a partidei din partea căpitanului echipei!

SORINA LEFTER: A fost un meci frumos, cred că am fost mai bune decât ele.

— Asta categoric! Sperăm să fiți și la Dijon!

— Cred că am fost mai bine pregătite tehnico-tactic, am fost mai echilibrate psihic și am avut o armă pe care am impus-o în joc — contraatac și faza a doua — ceea ce ne a adus această diferență de scor de 12 goluri care sper să fie suficientă pentru a ne asigura câștigarea trofeului. Sper că până la returul de la Dijon să mă refac, să mă vindec complet cu piciorul și să am o evoluție cât mai bună.

Am avut o armă în joc

— Ca antrenor principal, cum vedeți deznodământul acestei finale în două manșe?

TIBERIU MILEA: Deznodământul l-am pregătit astfel încât să tranșăm de astăzi, să avem o diferență comodă pentru deplasare. Asta nu înseamnă că ne vom duce să stăm la plajă și de aceea le

vom face o psihoterapie jucătoarelor, să nu creadă că sunt campioanele mondiale. Au jucat foarte bine, însă, în urma unei munci deosebite depuse. Voi căuta ca în două zile să echilibrez momentul firesc de euforie pe care-l au acum. Este o victorie foarte frumoasă, care face bine handbalului românesc. O victorie după un joc în care am arătat tuturor că handbalul românesc totuși nu este în spate. Se joacă modern, se joacă într-o viteză deosebită. Atutul nostru de fapt acesta a fost. Vom continua și la Dijon să jucăm în același stil al handbalului românesc. Și cu asta, să dea Domnul să ne luăm un interviu și când revenim și să avem posibilitatea să bem și o gură de șampanie din Cupă. Eu am mare încredere că vom realiza acest lucru pentru sportul românesc în primul rând și pentru fetele acestea care au suferit deosebit de mari.

— Mult succes și baftă, pentru că și bafta e necesară!

După Revoluție, prima finală românească

— Ce își poate dori președintele C.S. Rapid în aceste momente?

MIHAIL ZAHARIA: Doresc să avem sănătate și fericire. Sunt foarte bucuroși că am adus sportului românesc satisfacția aceasta. De fapt, fetele astea minunate, după atâția ani, după 29 de ani, de când clubul Rapid a mai fost într-o finală europeană, și încă acum cu șanse mari să câștige. După Revoluție, nici o echipă din țară nu a mai apucat să joace o finală de cupă europeană. Sunt fericit că Rapidul este primul care face treaba asta.

În încheiere, dar nu în ultimul rând, se cuvine să menționăm aportul unei galerii fantastice reprezentând cu adevărat al optulea jucător! Deci, „Rapid București / Adu Cupa-n Giulești!” Și „Ole, ole, ole / Mulțumim, Rapidule!”

A consemnat
POMPILIU L. DUMITRESCU

Fotografii de ELENA GHERA

Paralele inegale

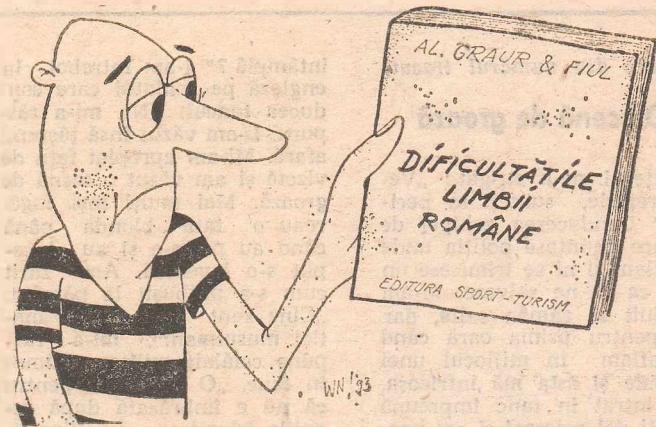
■ ■ **AFACERE PROASTĂ.** Anul trecut, președintele clubului Italian Peruggia, Luciano Gaucci, l-a convocat pe antrenorul Bufoni, spunându-i: „Am o casetă cu isprăvile unui tânăr jucător brazilian de 18 ani, uită-te la ea și spune-mi dacă merită să-l cumpăr”. După ce a văzut secvențele filmate, Bufoni i-a stins entuziasmul patronului, caseta prezentând nu 5 goluri senzaționale, ci... unul singur din 5 unghiuri diferite. Furios, Gaucci a rupt legăturile cu impresarul carioca, acesta cerându-i, totuși, numai 100 000 dolari pentru junele fotbalist. Orientare? Nu prea, pentru că, anul acesta, imprecinatul, Adriano Gerlin Da Silva, a condus echipa Braziliei la câștigarea titlului mondial de juniori și a fost achiziționat de formația elvețiană Neuchatel Xamax pentru o sumă de 6 ori mai mare decât cea pretinsă în sezonul trecut!

■ ■ **UN NU HOTARĂT.** Președintele Comitetului Olimpic Național Italian, dl. Gattai, și-a manifestat îngri-

jorarea în legătură cu intenția autorităților de a crea în Peninsula un Minister al Sporturilor. „Este un lucru perfect inutil, ba chiar periculos. Sportul italian se descurcă — rezultatele o spun — foarte bine și fără ingerințe politice”, a subliniat președintele CONI. Chiar mult mai bine, am adăuga noi, amintind că în Italia mișcarea sportivă este condusă de comitetul olimpic, acesta fiind și organismul care împarte imensele sume provenite de la Totocalcio.

■ ■ **ȘASE INTR-UN MECI.** Atacantul belgian internațional Marc Wilmots de la Standard Liège a egalat recordul campionatului în materie de eficacitate, înscriind într-un singur meci, cu La Gantoise, nu mai puțin de 6 goluri. Partida s-a încheiat cu scorul de 8-4! Pe tabloul recordurilor, Wilmots figurează de acum pe primul loc, alături de sârbul Zvanko Varga și compatriotul său Erwin Vanderbergh.

TEODORA OPREA ■

Desen de
MIHAI ZGUBEA

Secretul unor cantonamente

Poate ați observat, stimați cititori, că în ultima vreme multe dintre cantonamentele echipelor naționale (în special de juniori, dar și de tineret) de fotbal se fac la Hotelul „Muntenia” din Câmpina. Domnule, ne-am zis, s-or fi găsit prin zonă niscăi ioni negativi, buni la bojoci, or fi niște săruri miraculoase în apă, are ambientul un ce și nu știm noi. Ne-am uitat la rezultate. Hm, nu prea s-ar zice... Ce să fie, ce să fie? Și am pornit în investigații, descoperind oul lui Columb, mersul pe jos și gaura la macaroană. Nimic mai simplu, cantonamentele plătite de Federația română de fotbal se efectuează în hotelul care aparține unor conducători ai federației. Le-am aflat și numele, dar le mai ținem pentru noi, s-ar putea să nu le știm pe toate. Oricum, două sunt sigure. Mai vorbim, un bob zăbavă.

I-a suflat în gură

Simpaticul confrate Ionel Stoica s-a pregătit, nu glumă, pentru prima manșă a fina-

lei „Cupei UEFA” de miercură trecută. O mulțime de date despre jucători și echipe, despre competiție, despre Dortmund și toate cele. Ei bine, când să-i facem un articol laudativ, pleosc cu mămăliga în geam, Ionel având ghinionul să stea cam mult în preajma șefului lui de la serviciu (știți dumneavoastră care, persoană însemnată). Or, după cum se știe și cum zice înțelepciunea populară, când îți suflă unu' din ăștia în gură... Ce perluță a comunicat națiunii domnul Stoica? Nemuritoare expresie „școli educaționale”. Hai că-i tare, nu?

Apără-mă, Doamne, de prieteni

Taman când se văitau mai abitur de bani, cei de la Corvinul au primit un ajutor de neprecupețit de la propriii suporteri, care, luându-i la bătaie pe arbitrii Ion Crăciunescu și pe observatorul federal Titi Tească, au atras echipei atât de mult îndrăgite o suspendare a terenului pe 6 luni! Las' că n-o s-o mai vadă până prin noiembrie, dar ia gândiți-vă cât vor cheltui hunedorenii numai în deplasare, și asta la dolefanele prețuri care ne fac fericiti pe toți. Acum, să vă spunem și noi un mic și retlic federal. Aparent, aspră sancțiune. Numai că un cuvânt mai îndulcește hapul: calendaristic. Asta înseamnă, practic, că suspendarea este de doar 4 luni, în termen intrând și vacanța de vară...

TAMARA BUCIUCEANU-BOTETZ

**POVESTIȚI-NE CEA MAI NOSTIMĂ
ÎNTÂMPLARE DIN VIAȚA
DUMNEAVOASTRĂ**

**Nu vă dau nimic la ușa de la FLACĂRA
că sunteți contra și eu sint pentru!**

Am intenționat o serie de dialoguri cu artiști a căror profesie a fost, dintotdeauna, umorul. Ideea era ca aceștia să istorisească — ei, interpreții unor roluri create de alții — întâmplări în care au fost, deopotrivă, dramaturgi, regizori și actori, adică momente de viață devenite, cu trecerea timpului, mici comedii personale.

DEM RADULESCU ne-a amănat, cu un motiv ce vădește tact și bunăvoință în relațiile cu presa, dar nu și umor. Domnia sa ne-a spus că nu e momentul. Fără să insistăm în căutarea unor pricini mai adânci, ne permitem să bănuim că e vorba de momentul politic. **TAMARA BUCIUCEANU-BOTETZ**, ale cărei simpatii politice merg drept și măturist spre Cotroceni, e foarte rezervată cu solicitările — venind, firește, cu simpatie — dintr-o „anumită parte a presei”. Câtiva din marii actori ai estradei — **STELA POPESCU**, **ALEXANDRU ARSINEL** — preferă să-și investească rezervele de umor peste Ocean și în bani mai buni. Cei mai iubiți dintre cei abordabili — **NAE LĂZĂRESCU** și **VASILE MURARIU** — pot fi întâlniți ori pe scena de la Teatrul Tănase, ori deloc. Nae Lăzărescu tocmai s-a mutat și nu reușește să-și pună telefon, iar Vasile Murariu face naveta Târgoviște-București. Pe această rută se petrec mereu tot felul de scene amuzante — ca, de exemplu, procesul de la Târgoviște al Ceaușecilor — numai că e mai bine să li se întâmple altora, nu ție.

Adevărul e că numărul celor care se simt tentați să treacă realitatea printr-un filtru ironic scade. Românul și-a cam pierdut umorul. E straniu că nu apar anecdote cu oameni politici ai zilei, deși cauze și personaje există. Caricatura românească făcea o figură foarte interesantă la Saloanele Internaționale. Practic, caricaturistii sunt — cu unele excepții — depășiți de situație. Cele mai proaste expoziții de caricatură au fost organizate, cam de aceeași oameni care le organizau bune, înainte de marea împușcare.

TUDOR OCTAVIAN ■

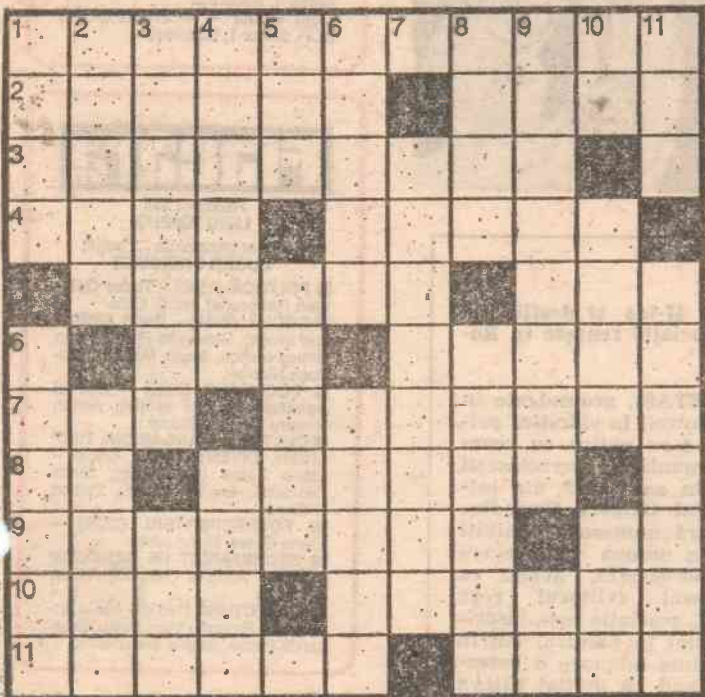

NICOLAE M. ROGOVEANU

1977

**Antologie
REBUS**

DIN COLȚ ÎN COLȚ

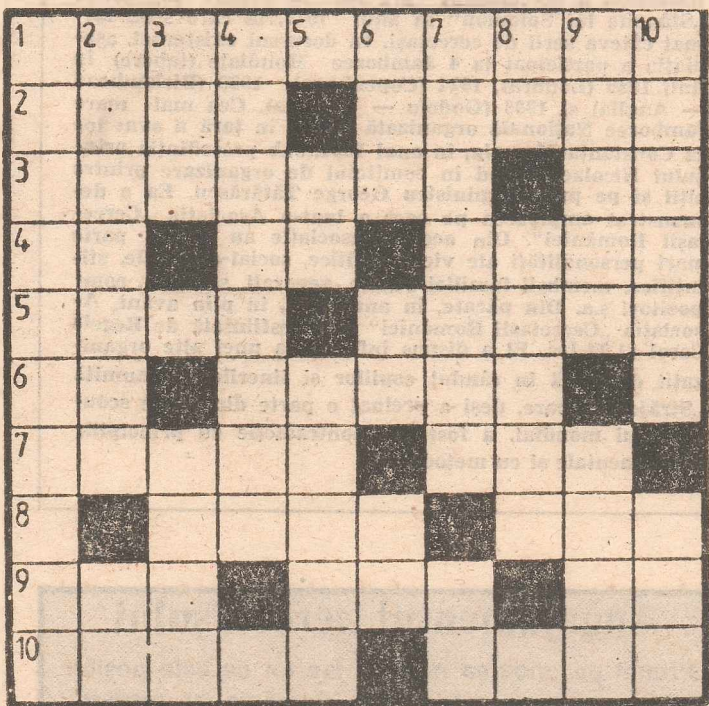

ORIZONTAL: 1) Oameni cu multă judecată. 2) Scoate din pământ — Cercul familiei. 3) Prestație la domiciliu. 4) Sare nouă pași cântând — De prost gust (fem.). 5) Așezate în fotoliu — Scos din joc. 6) Nerotunjit la un cap! — Foc artistic. 7) E numai ochi — Bucătar de felul trei. 8) Dintr-un mof! — Vase pentru pești. 9) Vin odată cu des-părțirile — Coperti de manuscris! 10) Întreține o atmosferă urbană — Se face neavând ce face. 11) De la o vorbă la alta — Ard pe dinăuntru.

VERTICAL: 1) Făcut de azi pe mâine — Se lasă tras de limbă. 2) Muncește fără pic de suflet — Pe lângă casa omului. 3) Îl personifică pe „nu” — Cu circulație de la cap la coadă. 4) Chipurile trec prin ele — Reședința banilor (pl.). 5) Metal tăiat la capete! — Pleacă de jos. 6) Accesoriu la cogeamite urechi — Fac toaleta fiarelor. 7) Un baion de doi poli. 8) Depozit de mare valoare fixat la subsol — A ține la curent. 9) Goluri în teatru — Două la cub! 10) După nouă — Bate, dar nu prea tare — Regicid. 11) Bilă fără... bilă! — Se află pe toate drumurile (pl.).

ANDREI CIURUNGA ■

ÎN RELUARE

ORIZONTAL: 1) Pregătite după rețete gastronomice. 2) Prost gust, contrar bunului simț — Desenator copist. 3) Întreprindere de cercetare în scopuri militare — Ținute-n frâu! 4) Plin de colb! — Galben la față! — Colaci tari ca piatra (sg.). 5) A da înapoi... dar nu ca racul — Rămasă fără replică. 6) Mere descojite... în paner! — Deschisă din fire. 7) N-o întrece nimeni la semănat — „Mușchiuleț” de broască. 8) Căi de circulație cu sens unic — Receptor auto. 9) Clasă pe primul loc la șimplu și la dublu mixt — Solist în lumea trilirilor — Cute la frunte! 10) Dată de-a dura — Masă pregătită pentru petrecere.

VERTICAL: 1) Lucrare de sculptură inclusă în FONDUL PLASTIC. 2) Anularea unui gol — Pupa navelor! 3) Îșelați la cursele hipice — Dispozitiv de apărare, plasat în spatele porții... 4) Ținută de paradă. 5) Jos în mână! — Veche componentă a sistemului de aprindere. 6) Linia mediană — Coadă lăstunului! — Recunoscut ca personalitate. 7) Cu fusta-n brâu — La coada vacii! 8) Subofiter! — Preț de trei coroane. 9) Termen de expirare — Gropițe în obraji (sg.). 10) Ținut îndepărtat — Înălțimile Munților Olimp.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 18

Bun, bun... : STRAMOS ; DAC ; TRAIAN ; SUMA ; REPER ; ATLET ; AN ; V ; STICLA ; N ; AEA ; ULEI ; URMASI ; A ; OC ; TAI ; ORATORI ; ASCAR ; T ; CAN ; TANTIEME ; T ; PILDA ; LEALE ; ATI ; TRAINIC.

Locativă : APARTAMENT ; B ; NIVEL ; ODAITA ; TV ; S ; ATIC ; RT ; INSTALA ; APAR ; CITADINE ; API ; AT ; URN ; TAVAN ; MATROANA ; A ; E ; E ; EA ; TIJA ; CA ; RIURI ; TA ; SUS ; ADRESE ; TATIC ; AI ; COCIOABA.

ANECDOTE DIN TOATĂ LUMEA

● Într-o biserică spaniolă, o tinăra fată ingenunchează în fața statuii Sfintei Fecioare și spune :
— Sfântă Fecioară, tu, care ai născut fără a cunoaște păcatul, fă în așa fel ca eu să pot păcătui... fără a naște.
● Doi bețivi ies dintr-un restaurant. Unul dintre ei cade.
— Ridică-mă, prietene ! —

li spune el amicului său.
— Mi-e imposibil ! — răspunde acesta. Dar ca să-ți arăt cât de mult te iubesc, m-așez și eu lângă tine !
● — Domnule director, luni nu pot să vin la serviciu — spune un subaltern.
— Bine, Ionescule, îi zice șeful, dar și săptămâna trecută ai spus același lucru.
— Ei, și ce, nu m-am ținut

de cuvânt ?!
● — Este adevărat că te-ai căsătorit din dragoste ? — îl întreabă președintele judecătorei pe reclamantul care a înaintat cererea de divorț.
— Ba din ură, domnule ! Eu uram sărăcia, iar nevastă-mea ura singurătatea !
● — Scurpă gazdă, am să vă spun ceva care o să vă facă mare plăcere — zice după un timp musafirul.
— Am ghicit ! răspunde gazda. Vrei să pleci ?!

FLASH

CERCETĂȘIA,

DIN NOU ÎN ȚARA NOASTRĂ!

● **Iniințată de regele Carol al II-lea și desființată tot de el în 1937, această nobilă asociație renaște în România**

În primăvara anului 1990, un grup de entuziaști, printre care foarte activi s-au dovedit foștii cercetași, reînființează organizația. Asociația „Cercetașii României” obține personalitate juridică în iunie 1990. O intensă muncă de reorganizare începe. Se constituie Consiliul Național provizoriu, se inițiază organizarea unor filiale județene și a unor centre locale, este redactat Statutul și Regulamentul de funcționare al asociației. Asociația este preocupată numai de formarea fizică, intelectuală, morală și spirituală a tinerilor. Este o organizație apolitică și neguvernamentală și este deschisă tuturor cetățenilor români indiferent de rasă, sex, credință, naționalitate și apartenență politică. Asociația are sediul în București, str. Dem. I. Dobrescu (fostă Onești) nr. 4-6, sector 1, telefon: 312.23.21 și are până în prezent aprox. 6.000 de membri cuprinși în 17 filiale în țară — (Timișoara, Constanța, Suceava, Botoșani, Vrancea, Galați, Prahova, Mioveni — județul Argeș, Dolj etc.) și 4 în București. Domnul Alexandru Nestorescu-Maldini (artist plastic), președintele asociației, fost cercetaș între anii 1935-1938, ne-a spus: „Pe aici s-au perindat foarte multe persoane însă cele care au văzut că nu își pot atinge scopurile, mercantile ne-au părăsit. Fiind la început totul este foarte greu. Oricât de greu ar fi nu vom renunța”. În această activitate, domnia sa este ajutat de Adrian Spirescu (inginer), Ion Călinescu (profesor), Adina Dabu (studentă), Gabriel Luca (profesor), Mircea Borza (inginer) Tiberiu Sandu (student) și Mircea Ștefan (profesor universitar) care sunt, de fapt, membrii Biroului Executiv al Consiliului Național al asociației.

Ce este cercetășia ?

Cercetășia este o mișcare a copiilor și a adolescenților, băieți și fete, dornici să se bucure de viață, să-și cultive cele mai alese calități umane, să fie puternici, inteligenți, curajoși și pricepuți, să cunoască farmecul prieteniei adevărate. Cercetașul urcă pe munte, străbate pădurile, pătrunde în peșteri, culege prin sate comorile folclorului românesc, poposește cu pietate la marile monumente ale istoriei noastre. El ridică tabere în corturi, în care se gospodărește cu îndemănare. Seara, în jurul romanticului foc de tabără, cercetașii cântă și dansează, își recită versurile, interpretează scenele vesele, nascocesc jocuri voioase. Proiectele minunatelor lor aventuri și le făuresc ei singuri, în sfatul patrului sau al unității lor. Copii ai libertății, cercetașii își realizează cele mai îndrăznețe visuri sub conducerea șefilor de patrulă pe care liberi și i-au ales.

Cercetășia vă cheamă pentru a vă oferi daruri de mare preț. Ce fel de daruri ?

Un mod de neuitat de petrecere a clipelor de răgaz. O tinerețe trăită frumos și cu-

rat, în atmosferă de încredere, de joc și voie bună. O viață sănătoasă și optimistă în aer liber. Călirea trupului și a caracterului. Descoperirea minunilor naturii, a adevărilor de dincolo de manualele școlare, dar și descoperirea propriilor aptitudini și a propriilor forțe lăuntrice, pe care nici nu le bănuieți. Cercetășia vă deschide orizonturi din ce în ce mai largi. În ultimul an, mulți cercetași români au petrecut zile însoțite în tabere din Franța, Italia, Belgia, Grecia, Danemarca și chiar în îndepărtata Coreea.

Cine poate fi cercetaș ?

Cercetășia este deschisă tuturor copiilor și adolescenților fără nici un fel de deosebire. În cercul ei nu pot pătrunde însă decât cei care sunt în stare să respecte Legea cercetașului. Cercetășia vă oferă mult dar și cere mult. Ea vă provoacă la cea mai grea încercare, întrecerea cu tine însuși. Ea vă cere să vă auto-depășiți continuu pentru a fi mai hotărâți, mai altruști. Vă cere să acționați pentru salvarea mediului înconjurător, din ce în ce mai degradat, să luptați împotriva poluării pământului, apelor, aerului, a poluării morale.

Cum poți deveni cercetaș ?

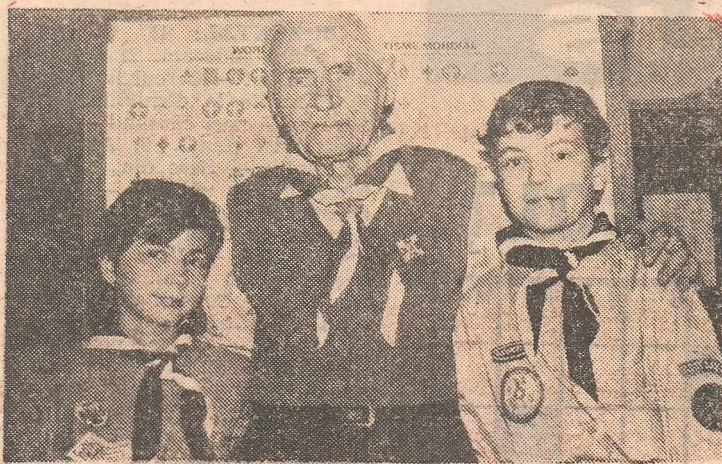
Cine s-a hotărât să devină cercetaș trebuie să se deplaseze la cea mai apropiată unitate de cercetaș din localitate, sau trebuie să ia legătura cu sediul asociației din București. Viitorul cercetaș va fi cuprins într-o patrulă, va depune legământul, va îmbrăca uniforma de cercetaș și își va spune cuvântul în sfatul patrului. Astfel va porni pe drumul care va face din el un om adevărat.

Programele cercetașilor

Cercetașii sunt angrenați în programe cu caracter arheologic: combaterea poluării, măsurări, sporturi nautice (Brateș — Galați, 7.08-21.08.'93); refacerea Monumentului Cercetașul Român (Tecuci, 15.07-15.08.'93); construcții (Sinaia — rezervăția Sf. Ana, 10.07-10.08.'93); restaurare cabane, refacere marcaje (Tg. Mureș, Piatra ascuțită în Hășmașul Mare, 20.07-30.08.'93); ecologic (Scropoasa — baraj, 05.07-20.07.'93); traseu, ciclism, activități ecologice, observații etnografice (Sibiu — Deva — Tg. Jiu în mai multe etape începând cu 20.06.'93), precum și o serie de alte activități ce se vor desfășura în unele orașe (cum a fost cea desfășurată duminică, 04.05.'93, în București, pe B-dul Ana Ipătescu).

GHEORGHE BARBU
Fotografie de
FLORIN IONIȚĂ

GATA ORICÂND !

● **Iniințată de regele Carol al II-lea și desființată tot de el în 1937, această nobilă asociație renaște în România**

Ideile MIȘCĂRII SCOUT (CERCETAȘ), promulgate în Anglia de către sir Robert Baden Powell la sfârșitul primului deceniu al secolului nostru, s-au extins cu repeziciune și în România. Primele organizații cercetășești (scout) au apărut în țara noastră în anul 1913, din inițiativa și sub conducerea colonelului Grigore Berindey. În anul 1914 existau în țara noastră numeroase unități de cercetași. Asociația națională se numea „Cercetașii României” și a fost legalizată la 08/04/1915, având ca mare comandant pe Principele Carol (viitorul rege Carol al II-lea). În același an, 1915, asociația este înscrisă la Biroul Mondial Scout cu sediul la Londra. Tot în anul 1915, la București, are loc prima adunare a cercetașilor, când în fața regelui Ferdinand au defilat câteva mii de cercetași. În timpul primului război mondial cercetașii organizați au activat (voluntar) în spatele frontului și chiar pe front, numeroși cercetași (Ecaterina Teodoroiu declarată sublocotenent post mortem, general Eremia Grigorescu ș.a.) inserind în cartea de onoare a patriei acte de vitejie. După război, Asociația „Cercetașii României” ia o mare amploare. Prima mare tabără națională a cercetașilor are loc la Brașov la cheile „Stăncile lui Solomon” în anul 1919, la care s-au format câteva serii de cercetași. În decursul existenței, asociația a participat la 4 Jamboree Mondiale (tabere) în anii 1920 (Londra), 1924 (Copenhaga), 1929 (Birkenhead — Anglia) și 1933 (Godolo — Ungaria). Cea mai mare Jamboree Națională organizată la noi în țară a avut loc la Constanta-Mamaia, în anul 1934, sub președinția prințului Nicolae, având în comitetul de organizare printre alții și pe primul ministru George Tătăreanu. Ea a demonstrat amploarea pe care a luat-o Asociația „Cercetașii României”. Din această asociație au făcut parte mari personalități ale vieții politice, social-culturale, științifice, membrii familiei regale, generali, scriitori, compozitori ș.a. Din păcate, în anul 1937, în plin avânt, Asociația „Cercetașii României” este desființată de Regele Carol al II-lea. El a dispus înfiinșarea unei alte organizații de masă în rândul copiilor și tinerilor denumită „Străjeria”, care, deși a preluat o parte din ideile scoutismului mondial, a fost în contradicție cu principiile fundamentale și cu metoda sa.

Angajamentul cercetașului

„Promit pe onoarea mea să fac tot ce este posibil pentru a servi patria mea România și credința mea, a ajuta aproapele meu în orice moment, a mă supune legii cercetașului”.

LEGEA CERCETAȘULUI

„Cercetașul își respectă totdeauna cuvântul dat; este loial, nu minte, este curat în gând, vorbă și faptă; își ajută semenii în orice situație; este econom și cumpătat. ESTE ÎNGADUITOR CU ALȚII ȘI SEVER CU SINE. Iubește natura, este bun cu animalele și ocrotește plantele; își respectă și ascultă părinții, șefii și profesorii și este disciplinat în întreaga lui activitate; respectă credința altuia; este optimist, vioi și plin de înșuflețire în orice moment; își îngrijește corpul și duce o viață sănătoasă; este curajos, îndrăzneț și încrezător în puterile sale; iubește învățătura și la rândul lui învață pe alții; se străduiește să facă în fiecare zi o faptă bună, oricât de neînsemnată ar fi”.

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Președinte — director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Gola, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de administrație:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) — Tudor Octavian (șef secție), Ion D. Gola.
■ **SOCIAL** (2559) — Dorin Sălăjan (șef secție), Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Marin Marian, Brîndușa Nicolae.
■ **ECONOMIC** (2559) — Marcel Apostolescu (șef secție), Adrian Brutaru, Cristian Buzas.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) — Liana Tatos (șef secție), Elena Grecescu, Evelina Mazilu, Raluca Vrabie.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) — Elena Ghera, Florin Ioniță.
■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) — Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ** (1453) — Maria Antonescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Constantin Grigore, Gheorghe Toia, Bogdan, Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor — șef), 1457 (redacție).

**DE LA PĂRȚI
BASAFABIZI**

Flacăra
BIS

■ **JURIDIC** (2600): Corneliu Ciocanu.
■ **FINANCIAR** (2143): Andrei Balica, Gabriela Ionescu, Florența Tudor.
■ **ADMINISTRATIV** (2634): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu, Liliana Cretu, Maria Serban.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE** (2634): Mihai Sandolu, Florin Dobrescu, Călin Mărcușanu, Octavian Nuță, Aristică Văduva.
■ **DIFUZARE** (617.48.91): Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Emilian Chirea, Angela Frandos, Doru Iancu, Marius Procopie, Gabriel Milan Sava.

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicatiile Flacăra” S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimărilor — Imprimeria CORESI — București

ULTIMA ORĂ

**Greva parțială
a fost generală**